VANCHIBIRUDU

Prof. K. R. PISHAROTI, M. A.

വഞ്ചിബിരുദ്

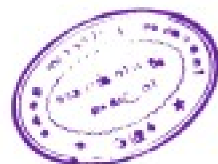
കെ. രാമപ്പിഷാരൊടി.

ക. 1/8

1940

Printed at the A. R. P. Press, Kunnamkulam
&
Published by The National Publishing House,
High Road, Trichur.

ആമുഖം.

ഇന്നത്തെ വഞ്ചിരാജ്യത്തിന്റെ പഴയ രൂപമെന്തായിരുന്നുവെന്നു വിശദീകരിക്കുകയാണു് വഞ്ചിബോധത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം. വിഷയചർച്ചയിൽ മാന്യസുഹൃത്തുകൾ പലരും ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവരോരോരുത്തരോടും പ്രത്യേകം നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

എറണാകുളം,
21—3—'16.

കെ. രാമപ്പിഷാരോടി.

വിഷയവിവൃതി.

	ഉപക്രമം	1— 3
1.	വേണാടും ഇതരരാജകുടുംബങ്ങളും	3— 9
2.	മന്നും ബിരുദവും	9—14
3.	വഞ്ചിബിരുദത്തിന്റെ പ്രാചീനത	15—23
4.	ബിരുദവും ശിലാശാസനങ്ങളും	24—35
5.	ബിരുദവും സാഹിത്യവും	36—43
6.	വേണാടും സാഹിത്യവും	44—63
7.	തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രജ്ഞാനം	64—82
8.	വഞ്ചിബിരുദ്	82—91
9.	കുലശേഖരബിരുദ്	91—95
10.	വേണാടും താവഴികളും	95-103
	ഉപസംഹാരം	104

അനുബന്ധങ്ങൾ.

1.	വഞ്ചിരാജവംശമേതു്?	1— 9
2.	വഞ്ചിരാജവംശം	10—59
3.	രാമനാട്ടത്തിന്റെ കർത്താവ്	60—63

തമസോ മാ ജ്യോതിർഗമയ !

വഞ്ചിബിരുദ്

അജ്ഞഃ സുഖമാരാദ്ധ്യഃ
സുഖതരമാരാദ്ധ്യതേ വിശേഷജ്ഞഃ।
ജ്ഞാനലവദുർവ്വിദഗ്ദ്ധം
ബ്രഹ്മാപി നരം ന രഞ്ജയതി ॥ 1 ॥

നാമൂലമുച്യതേ കിംചിൽ നാപ്രമാണമുദീര്യ്യതേ॥

‘വഞ്ചിരാജവംശത്തെ’ [1] എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഞങ്ങളെഴുതിയ ലേഖനം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ ഒരു ലേഖനം സഹൃദയ [2] മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു, ആ ലഘുപത്രികയുടെ ഒരു പ്രതി ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചു തന്നു. അതിനു ആദ്യമായി ഞങ്ങൾ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ശബ്ദകോലാഹലം, പ്രകൃതാപ്രകൃതത്തിൽ ശ്ലോകോദ്ധരണം, യഥേഷ്ടവ്യാഖ്യാനം, അത്യൂഹാപരംപര ഇവകളെക്കൊണ്ട് കെട്ടിനീട്ടി വലിച്ചിഴച്ച് ലക്ഷ്യാലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാധുത്വത്തിൽ സാധാരണനെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ച്, പരന്റെ മനഃസ്ഥിതി ഇന്നതെന്നുൽഘോഷിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ ഗവേഷണമാർഗ്ഗമായിരിക്കാം. ചരിത്രം സാഹിത്യം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ നിരൂപക

1. എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കാളേജ് മാസിക. പുസ്തകം XXI നോക്കുക.

2. പുസ്തകം III ലക്കം 5 പുറം 15—38. ഇതു് ഞങ്ങളെ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ന്മാർ പറയുന്നതായ അഭിപ്രായത്തെ വ്യക്തിപരമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു്, ചരിത്രരേഖകളെ അന്യഥാകരിച്ചു് നിരൂപകന്മാർ ഗൂഢാഭിപ്രായങ്ങളും അഭിസന്ധികളുമുണ്ടെന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് ഭ്രാന്തമനഃസ്ഥിതിയുടെ ഫലമല്ലെങ്കിൽ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ചിഹ്നം എന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളു. സിദ്ധങ്ങളായ സകല രേഖകളേയും ഹസ്തഗതമാക്കുവാൻ ഒരു ഗവേഷകനും, ഇക്കാലത്തു് പ്രത്യേകിച്ചു്, സാധിക്കുന്നതല്ല. അപ്പപ്പോൾ കിട്ടുന്നതായ രേഖകളെ യഥാബുദ്ധി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും, അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന അനുമാനങ്ങളെ പൊതുജനസമക്ഷമവതരിപ്പിക്കുന്നതും ഒരു ഗവേഷകന്റെ ധർമ്മമാണു്. ലക്ഷ്യാന്തരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഉക്താഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നു ബോധ്യം വന്നാൽ ആത്മാഭിമാനം നോക്കാതെ തുറന്നു പറയുകയെന്നതും ഗവേഷകധർമ്മമായിട്ടാണു് ഞങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്; അതല്ലാതെ, ഗവേഷകനു അവാന്തരാഭിപ്രായം, ഭ്രാന്തമനഃസ്ഥിതി, വങ്കത്തം, വഷളത്തം, മുതലായ ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നതു് ഗവേഷകധർമ്മമായിട്ടു ഞങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടില്ല. ഇത്തരം ഉൽഘോഷണം മഹാകവിയുടെ മഹത്വത്തെയായിരിക്കുമോ വെളിവാക്കുന്നതു്? ഈ സംഗതി എങ്ങനെയെങ്കിലുമിരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്ത ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നുളവായ അനുമാനങ്ങൾ—അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ—ദുഃചോദിത ആഗ്രഹങ്ങൾ— അസാധുവാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഹാജരാക്കീട്ടുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നതു് യഥാർത്ഥചരിത്രസംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കുന്ന

തിനും അവരുടെ യഥാർത്ഥാഭിസന്ധിയെന്തെന്നു വിശദീകരിക്കുന്നതിനും ഏറെക്കുറെ ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത പരാമർശനത്തിൽ അവരുടെ ഗവേഷണങ്ങളെ ഞങ്ങളും അറിയാതെ സ്വീകരിച്ചു പോയെന്നു വരുന്നതായാൽ വായനക്കാർ അതു ക്ഷമിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1. വേണാടും ഇതരരാജകുടുംബങ്ങളും.

ഞങ്ങളുടെ ലേഖനത്തിനു വിഷയമല്ലാത്തതും ആയതിനാൽ ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായം പറയാത്തതുമായ ഒരു വിഷയമാണ് അവർ ആദ്യമായി ചർച്ചചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വേണാട് (ചിറവാ—തൃപ്പാപ്പൂർ), ആററിങ്ങൽ, കൊല്ലം, ഇളയിടത്ത്, പേരകത്താവഴി, കായംകുളം മുതലായ സ്വരൂപങ്ങൾ അന്യോന്യം ബന്ധം, അല്ല അത്യന്തം ബന്ധം, ഉള്ളവയായിരുന്നുവത്രെ. ഈ മതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. ഈ സംഗതി സർവ്വവിദിതമാണ്.
2. ഇതു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഏതു രേഖകളും വേണമെങ്കിലും ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്.
3. ഇതിനെപ്പററി ഞങ്ങൾക്കൊഴികെ മററാർക്കും തന്നെ സംശയമില്ല.
4. വേണാട് രാജവംശത്തിലെ ആററിങ്ങൽ, കൊല്ലം, ചിറവാ, ഇളയടത്ത് ഈ നാലു ശാഖകളും തമ്മിൽ 'ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ നിലയി

വുള്ള ബന്ധംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പണ്ഡിതവരേണ്യനായ ആററൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരൊടി വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

5. കൊ. വ. 918-ാമാണ്ടിൽ ഡച്ചുകാരനായ ഗൊല്ലാനീസ് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്ത് മുൻകാലത്ത് അഞ്ചു രാജകുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവയിൽ ദേശിങ്ങനാടൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം അപ്പോഴേക്കും ഏകീകൃതമായിത്തീർന്നിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

6. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം പരേതനായ മി. പത്മനാഭമേനോൻ മുതലായ യഥാർത്ഥ ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള രാജകുടുംബങ്ങളുടെ അന്യോന്യബന്ധത്തെപ്പററി ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത കുടുംബങ്ങൾ ഓരോന്നും വിഭിന്നസ്വരൂപങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഡച്ചുകാരന്റെ അഭിപ്രായം ഈ മതത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. പുറമെ അയ്യർ ഉപപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾ—അതായതു് സുവിദിതത്വം, അനേകരേഖോൽലേഖനം, സന്ദേഹാഭാവത്വം, പണ്ഡിതാഭിപ്രായം – ഇവയെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ സ്വരൂപങ്ങളുടെ അന്യോന്യബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകൂടൂ എന്നുള്ളതു് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, ആ മതത്തിനു ഒരു വെറും അഭിപ്രായത്തിന്റെ നിലയല്ലാതെ, ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വില ഇല്ലതന്നെ. ഡച്ചുകാരന്റെ ഉദ്ധൃതമായ അഭിപ്രായത്തിൽ കൂപകവും തിരുവിതാംകൂറും

രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ 'കൊല്ലത്തിന്റെ അപദാനങ്ങളും തികച്ചും പഴയ തിരുവിതാംകോടിന്റെ അപദാനങ്ങളാണെന്ന്' എങ്ങിനെ വന്നുകൂടുന്നു? വിശേഷിച്ചു 900-ാമാണ്ടിനു മുമ്പുള്ള സംഗതിയെപ്പററിയാണു് ഞങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചതു്. 918-ാമാണ്ടിൽ 'ജയസിംഹനാടു്' അതു് പ്രത്യേകം ഏകീകൃതമായ നാലു കുടുംബങ്ങളിലും ചേരാതെ നിന്നിരുന്നു' എന്നുള്ള ലേഖകാരന്റെ അഭിപ്രായം ഞങ്ങളുടെ മതത്തിനു സാധകവും അയ്യരുടെതിനു ബാധകവും ആണെന്നുള്ളതു് സുവ്യക്തം ആണു്.

അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കൊട്ടാരക്കരയിൽ നിന്നുള്ള രേഖയും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതേയുള്ളു. 798-ാമാണ്ടിൽ കൊട്ടാരക്കരയും വേണാട്ടും വിഭിന്നരാജ്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, വേണാട്ടിലെന്നപോലെ കൊട്ടാരക്കരയിലും ഒരു നാടുവാഴുന്ന മഹാരാജാവു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അയ്യർ അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആയതിനാൽ 798-ാമാണ്ടിൽ ഈ രണ്ടു സ്വരൂപങ്ങളും വിഭിന്നങ്ങളായിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.[1] ഈ വസ്തുത ഈ പ്രകൃതത്തിൽ അയ്യർ മറക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ആണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

---

1. 520-ാമാണ്ടിലെ കന്നിയേക്ക ഏറ്റെടുത്തു് വീരകേരളവർമ്മ തിരുവടി തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചിരുന്നതായി 1100-ാമാണ്ടിലെ വാർഷികറിപ്പോർട്ടിൽ 'യക്ഷ' എന്ന അന്വേഷണത്തിൽ പുരാവസ്തു ഗവേഷകൻ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഈ സംഗതി ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്.

ആറ്റൂർ കൃഷ്ണപിഷാരൊടി ഗവേഷകദൃഷ്ട്യാ ഈ വിഷയത്തെപ്പററിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. [1] "നിഷ്കർഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ലന്തക്കാർ കേരളത്തിൽ വന്ന കാലത്തു കൊല്ലം മുതൽക്കു തെക്കോട്ടുള്ള ഭാഗം അഞ്ചു ഖണ്ഡങ്ങളായി അഞ്ചു രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നുവെന്ന സംഗതി ആ ലന്തക്കാരുടെ രേഖകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെയാണ് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശം മുൻകാലങ്ങളിൽ അഞ്ചു ശാഖകളായിരുന്നുവെന്ന നിലയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു തുടങ്ങിയതും, ആ നിലയ്ക്കു അവസാനം നിശ്ചയിക്കാത്ത കാലപ്പഴക്കം കൊടുത്തുവന്നതും, ആ ശാഖകൾക്കു ഓരോ തരത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള ചില സ്ഥാനപ്പേരുകളും മനോധർമ്മംപോലെ സങ്കല്പിച്ചുവന്നതും എന്തൊരു സ്ഥിതിയാണോ ഇതിനെല്ലാമടിസ്ഥാനമെന്ന സംശയം തോന്നുന്നുണ്ട്". ക്രിസ്തുവർഷം 1675-ലെ ലന്തരേഖകളിൽ കാണുന്നതു വേണാട്ട് പ്രദേശം അഞ്ചു രാജ്യങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, തിരുവിതാംകൂർ, ആററിങ്ങൽ, എളയിടത്ത്, പെന്തല(നെടുമങ്ങാട്), ചിങ്ങനാട്(ദേശിങ്ങനാട്)ഇങ്ങനെ അഞ്ചു രാജകുടുംബക്കാർ ഓരോന്നും ഭരിച്ചുവരുന്നുവെന്നുമാണ്... ......ഈ രാജകുടുംബങ്ങളിൽ ചിലതു തമ്മിൽ ദത്തുവഴിക്കും ചാർച്ചവഴിക്കും കാലക്രമത്തിൽ പൂലബന്ധവും ബന്ധുതയും ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പല രേഖകൾകൊണ്ടും ഊഹിക്കാവുന്ന സംഗതി അടിസ്ഥാനമായിട്ടായിരിക്കണം ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അഞ്ചു ശാഖകളാണെന്നുള്ള ധാരണ വന്നതെന്നും കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു."

1. ലീലാതിലകം അവതാരിക പു. viii–ix നോക്കുക.

അവസാനമായി ആ പണ്ഡിതവരേണ്യൻ വേണാടെന്ന ഒരു രാജവംശംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നും സംശയിക്കുന്നു. ചരിത്രവും, ചരിത്രകഥയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി അയ്യർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാമാണികത്വം കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പിഷാരൊടിയുടെ ഈ മതം അയ്യർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതല്ലയോ?

പരേതനായ മി. പത്മനാഭമേനോന്റെ ചരിത്രവിഷയത്തിലുള്ള അഭിസന്ധിയെപ്പററി അയ്യർക്കുള്ളപോലെതന്നെ ഞങ്ങൾക്കും വളരെ ബഹുമാനമാണ്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു മാത്രം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു മുഴുവനും കണ്ണടച്ചു സ്വീകരിക്കുവാനോ വിശ്വസിക്കുവാനോ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. ആററിങ്ങൽ, ജയസിംഹനാടു, കായംകുളം എന്നീ തലവാചകത്തിൽ 'ഗവേഷകന്മാൎക്കും ജിജ്ഞാസുക്കൾക്കും പ്രയോജനകരമായ നിബന്ധനമായി' [1] തന്റെ കേരളചരിത്രത്തിൽ [2] എഴുതിക്കൂട്ടിട്ടുള്ളതു് വായിച്ചാൽ ചരിത്രകാരന്റെ നിലയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആന്തരാഭിപ്രായമെന്തെന്നും, ആയതു് എത്രമാത്രം അയ്യരുടെ മതത്തെ സഹായിക്കുന്നതാണെന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. [3] നാഗമയ്യയുടെ അഭിപ്രായവും

---

1. സമസ്തകേരളസാഹിത്യപരിഷത്പത്രിക പുസ്തകം V ഭാഗം 414 നോക്കുക.

2. കേരളചരിത്രം പുസ്തകം II ഭാഗം 5–18 നോക്കുക.

3. വേണാടു്, ചിറവായ്, തൃപ്പാപ്പൂർ ഇവയെല്ലാം ഒരേ കുടുംബമാണെന്നു മി. അയ്യർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കായംകുളത്തെ മാത്രം വേറെ നിറുത്തുന്നു. മി. മേനോൻ കായംകുളത്തെയും ചിറവായും ഒന്നാക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായഭേദത്തിൽ ഏതാണു് ശരിയായിട്ടുള്ളതു്? അതോ രണ്ടും ശരിയോ?

ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെതന്നെയാണ് എന്നു സ്റ്റെയിററ് മാനുവലിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. [1] ഇവരുടെ നിഷ്പക്ഷമായ അഭിപ്രായങ്ങളേയും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളേയും കാണിക്കാതെ യഥാർത്ഥചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ തന്റെ മതത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സാമാന്യം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു ഗവേഷകമര്യാദയല്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രസ്തുത രാജകുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, ഇല്ലാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, അവയെല്ലാം അവരവരുടെ കീഴിലുള്ള വിഭിന്നരാജ്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത അത്രക്ക് പ്രാമാണികന്മാരായ ചരിത്രപാരംഗതന്മാരും വിദ്യാപ്രവീണന്മാരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പുരാതനവസ്തുപരിശോധകന്മാർ ഹാജരാക്കിട്ടുള്ള ശിലാരേഖകളും ഈ വസ്തുത വിശദമാംവണ്ണം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. [2] പ്രാമാണികന്മാരുടെ ഉക്താഭിപ്രായങ്ങളേയും പ്രസിദ്ധമായ ശിലാശാസനങ്ങളേയും വിസ്മ

---

1. പരേതനായ ഗോപിനാഥറാവുവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വിഭിന്നമായ രൂപകം ആധുനികകാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തു ലയിച്ചുവല്ലോ. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകളായ രൂപകവും വേണാട്ടും ചേരന്മാരുടെ ഉദ്ഗമനത്തോടു വിഭിന്ന സ്വരൂപങ്ങളായിത്തീർന്നു എന്നു അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഏതു പണ്ഡിതവരേണ്യന്റെ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകാര്യമായി കരുതേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതോ രണ്ടും സ്വീകാര്യമാണോ?

2. ഈ സംഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ സംശയം ദ്യോതിപ്പിക്കാത്തതു കൊണ്ടു ഇവിടെ ചർച്ചചെയ്യുന്നില്ല. കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധസ്വരൂപം ഏതാണെന്നു തീരുമാനിച്ചാലും, ആ സംഗതി ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ബാധകവും അല്ല.

രിച്ചു പ്രസ്തുത കുടുംബങ്ങളെല്ലാമൊന്നാണെന്നു വാദിക്കുന്ന അയ്യരുടെ മനഃസ്ഥിതിയെപ്പററി [1] അത്ഭുതപ്പെടുകമാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ.

2. ദത്തും ബിരുദും.

രാമനാട്ടത്തിന്റെ നാമാന്തരത്തെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് മററാരുമല്ല, അയ്യർതന്നെയാണ്. വഞ്ചിബാലവീരകേരളവർമ്മരാമായണമെന്നതന്നെയായിരിക്കാം അയ്യർ കണ്ടിട്ടുള്ള പാഠം. പക്ഷെ എഴുതി അച്ച

1. മുന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ മലയാളജില്ലകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രാജകുടുംബങ്ങളെല്ലാം വേണാട് സ്വരൂപത്തിന്റെ താവഴികളാക്കി തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരന്മാർ ഗണിച്ചുവരുന്നതിന്റെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശം ഒരു രാജവംശത്തെ കൊച്ചി രാജവംശത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനായിരുന്നോ എന്നുകൂടി ഇപ്പോൾ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ അവർ ഒരു സംഗതി വിസ്മരിച്ചുംകൊണ്ടായിട്ടുള്ളത് പ്രകൃതത്തിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപത്തിലെ താവഴികളെ താവഴികളായിട്ടുതന്നെയാണ് സർവ്വരും പ്രതിപാദിച്ചുകാണുന്നത്; അവയെയൊക്കെ സ്വരൂപങ്ങളായി ആരുംതന്നെ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. വേണാട്ടിന്റെ താവഴികളായി പറയപ്പെടുന്ന സ്വരൂപങ്ങളൊക്കെ സ്വരൂപങ്ങളുടെ നിലയിലല്ലാതെ താവഴികളായിട്ടു യുക്തികളോടുകൂടി ആരുംതന്നെ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ശ്രീ രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ചില രേഖകളെ തെററി വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊച്ചി വെള്ളാരപ്പള്ളിക്കോയിക്കൽനിന്നും ഇളയടത്തു സ്വരൂപത്തിലേക്കു ഒരു ദത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച് സ്വലേഖനത്തിൽ 28-ാം ഭാഗത്തിൽ വേണാട്, പെരുമ്പടപ്പ്, കോലം എന്നീ സ്വരൂപങ്ങൾ മൂലത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നു എന്നുള്ള ഐതിഹ്യം ആസ്പദമില്ലാത്തതല്ല? എന്നിങ്ങനെ എഴുതുന്ന അയ്യർ കൊച്ചിയേയുംകൂടി വേണാട്ടിന്റെ താവഴിയാക്കി ഉറപ്പിച്ചു പ്രതിപാദിക്കാത്തതു ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗ്യമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

ടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പാഠം വഞ്ചിവാലവീരകേരളവർമ്മ രാമായണമെന്നാണ്; ആ പാഠത്തെ വഞ്ചിബാലവീരകേരളവർമ്മ രാമായണമെന്ന വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു. വാലനെ ചിലർ ബാലനാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കാമെങ്കിൽ, മററു ചിലർ പാലനാക്കിയെന്തുകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാ? അഭ്യൂഹാവകാശം ചിലർക്കു മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നാണോ അവർ ശഠിക്കുന്നതു? അതുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള വില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടിൽ 15-ാം ഗാനത്തിൽ ഇപ്രകാരം മാററിയതായിട്ടു കാണുന്നുമുണ്ടല്ലോ. അനവധി താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതായ അവസരം ഞങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അവയിലെല്ലാറ്റിലും പ-വ എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ സാമാന്യമായി വ്യത്യാസമില്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് എഴുതിക്കണ്ടിട്ടുള്ളതു. ഈ സംഗതി അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വ-പ-യായിരിക്കാമെന്ന ഞങ്ങൾ അഭ്യൂഹിച്ചാൽ ഇത്രമാത്രം ഉദ്ധതമായ വിധത്തിൽ പ്രലപിക്കേണ്ടാവശ്യമെന്തെന്ന മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വിഭിന്നാഭിപ്രായം സഹിക്കവയ്യാത്ത വിധത്തിൽ അത്ര ക്ഷുദ്രമാണ് മനഃസ്ഥിതിയെങ്കിൽ ഉച്ചൈസ്തരം പ്രലപിക്കാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു.

798-ാമാണ്ടിൽ കൊട്ടാരക്കരയിൽനിന്നു ഒരു വീരകേരളവർമ്മയെ വേണാട്ടിലേക്കു ദത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം.[1] അപ്പോഴും അദ്ദേഹം നാടു വാണിരുന്ന

1. ഇങ്ങനെ ഒരു ദത്തുണ്ടായി എന്നതിന്നു തെളിവു വേണമെന്നു ആവശ്യമായി ചോദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്റ്റേററ്മാന്വലിലും, മി. ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലും ഈ ദത്തിനെപ്പററി യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഈ സംഗതി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണ്.

തമ്പുരാനായിരുന്നിരിക്കാം.[1] പക്ഷെ ദത്തുകൊണ്ട സ്വരൂപിയുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ദത്തു കൊടുത്ത സ്വരൂപികൾ ഉപയോഗിക്കാറില്ല എന്നുള്ള എന്റെ മതം തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനു വേറെ തെളിവുകളുണ്ടെങ്കിൽ—അഭിപ്രായങ്ങളും അഭ്യൂഹങ്ങളും പോരാ—അവയെ പുറത്തിറക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഉപരിപ്ലവമെന്നൊരു പദം ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം സാർത്ഥകവും ഞങ്ങളുടെ മതം നിരർത്ഥകവും ആകുന്നതല്ല. 'കൊട്ടാരക്കരെ നാടു വാണിരുന്ന തമ്പുരാനെത്തന്നെയാണു് ദത്തുവെച്ചതു്'. അമ്മാമനോടൊപ്പംതന്നെ അനന്തരവനും ഒരു ദത്തിൽ ആനന്ദിക്കയും —കാരണവർ ദത്തുപോയതുകൊണ്ടു തനിക്കു രാജ്യം കിട്ടിയെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണോ ആവോ— വഞ്ചിപദം തന്റെ പേരോടൊപ്പം ചേർത്തെഴുതുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതാണു് വസ്തുസ്ഥിതി.[1] ഇതിനെ വസ്തുസ്ഥിതി കഥനമെന്നല്ല, സ്വാഭിപ്രായഘോഷണം, അല്ലെങ്കിൽ അസംബന്ധപ്രലപനം, എന്നാണു് ഞങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുക. നാടു വാണിരുന്ന തമ്പുരാനെയാണു് ദത്തെടുത്തതു്; ഒരു ദത്തിൽപ്പെടാത്ത മരുമകൻ വീരകേരളൻ ദത്തുപോയ അമ്മാമന്റെ പുത്രനായി ഭവിച്ചു എന്നു അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്ന സ്ഥാ

1. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമല്ലാതെ ഇതിനു വേറെ തെളിവു ഉണ്ടോ എന്നു വളരെ സംശയമാണു്. നാടുവാണിരുന്ന വലിയ തമ്പുരാനെ വേറെ ഒരു കുടുംബത്തിലേക്കു ദത്തുവച്ചുവത്രെ! ഈ സംഗതി വിശ്വാസയോഗ്യമാകണമെങ്കിൽ വേറെ തെളിവു വേണ്ടതായിട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു്.

നമാനം തന്റെ പേരോടും ചേർത്തെഴുതി, എന്നീ സംഗതികൾക്ക് ഉണ്ടെന്ന അയ്യർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാരണം കാര്യമാവാം, കവിസംവേദ്യമായിരിക്കാം; ഗവേഷകദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയമല്ലാത്തതിനാൽ ഇതല്ലേ ഉപരിപ്ലവവാദം എന്ന ചോദിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്.

അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള 798-ാമാണ്ടിലെ ദത്തിനുമ്പിൽ കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാക്കന്മാർ ആരുംതന്നെ വഞ്ചിയെന്ന സ്ഥാനപ്പേര് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന സ്ഥാപിച്ചാൽ മാത്രമേ അയ്യരുടെ മതം സാർത്ഥകമാകയുള്ളൂ. അത് അയ്യർതന്നെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതുംപോരാ; വേണാട്ടിലേക്ക ദത്ത കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഇതരരാജകുടുംബങ്ങൾ വേണാടിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ, ദത്തിന്റെ മാത്രം ഫലമായിട്ട്, ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവെന്നും അയ്യർക്ക് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. സാരമായ ഈ സംഗതി ദത്തിനെപ്പറ്റിയും അയ്യർ ഒന്നുംതന്നെ പറയുന്നതുമില്ല. വേണാട്ടിലേക്ക പല സ്വരൂപങ്ങളിൽനിന്നും പല കാലത്തും ദത്തുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിനാൽ, അയ്യരുടെ മതം ശരിയാണെങ്കിൽ, ഇന്ന കോലത്തിൽ നിരവധി വഞ്ചിപാലകന്മാരും കുലശേഖരപ്പെരുമാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്.

ദത്തിനെപ്പറ്റിയുംകൂടി രണ്ടു വാക്ക പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ദത്ത് ഡൈനാസ്റ്റിക്ക് റെക്കോർഡ്സിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. സ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിൽ ആകട്ടെ, ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലാകട്ടെ പ്ര

സ്ഥിതകാലത്തു് ഒരു ദത്തുണ്ടായതായിട്ടു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. പുറമെ 798-ാമാണ്ടിനു കുറച്ചു മുമ്പും പിന്നും ഉള്ള കാലത്തു് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ ആവലി പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ, ആക്കാലത്തു് വേണാട്ടിലേക്കു് ഒരു ദത്തെടുക്കേണ്ടതായ ആവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു് അദ്ധ്യൂഹിക്കാവുന്നതല്ല. രാമനാട്ടമുണ്ടാക്കിയതു് കൃഷ്ണാട്ടത്തിനു ശേഷമാണെന്നു് അയ്യർ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു രാമനാട്ടത്തിന്റെ കാലം ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗമായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. ഇതിനിടയ്ക്കു വേണാട്ടിലേക്കു വേറെ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും ദത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. വസ്തുസ്ഥിതി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെ, ഒരു പുരുഷാന്തരം മുമ്പു് വേണാട്ടിലേക്കു ഒരു ദത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്ന സംഗതി മാത്രം പ്രമാണിച്ചു, അന്നത്തെ കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാൻ, ആ ദത്തിൽ അസഹിച്ചു, വഞ്ചി എന്ന സ്ഥാനം അമ്മാമനോടൊപ്പം താനും തന്റെ പേരോടൊപ്പം എഴുതി ചേർത്തുവെന്നുള്ളതാണു് വസ്തുസ്ഥിതി എന്നുള്ള അയ്യരുടെ വസ്തുസ്ഥിതികഥനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം വായനക്കാർതന്നെ ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കട്ടെ. പുറമെ, കേരളചരിത്രപാരംഗതനെന്നു അയ്യർതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള പരേതനായ പത്മനാഭമേനോൻ ഈ വിഷയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കും. "ഇപ്പോൾ അറിയാമെന്നുള്ളടത്തോളം ചരിത്രരേഖകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ തെളിയുന്ന സംഗതി ഒന്നു മാത്രമാണു്. അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിലെങ്ങും ഒരു കാലത്തുംതന്നെ ആൺവഴിയെ ദത്തു

വച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ്".” [1] ‘മിസ്റ്റർ മേനോൻ ഏതെങ്കിലും വിഷയം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഭയമോ ശങ്കയോ കൂടാതെ ആർക്കും പ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കാം.’ [2] എന്നു അയ്യർതന്നെ ഒരു പ്രാമാണികന്റെ നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മേനവന്റെ ഈ അഭിപ്രായം അയ്യർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രസ്തുത വാദമില്ലാതെ കഴിക്കാമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. [3]

---

1. കേരളചരിത്രം പുസ്തകം II ഭാഗം 2. ഇതിൽ [illegible] ഒരു ചരിത്രം മാത്രം.

2. സാഹിത്യപരിഷത്ത്ത്രൈമാസിക പുസ്തകം V ഭാഗം 474 നോക്കുക. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതിന്റെ ആശയമാണ് [illegible] എഴുതിയതു് എന്നാക്ഷേപമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതൊരു വെറും പ്രശംസ, അല്ലെങ്കിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളപ്പോൾ മേനോൻ തന്നെ പ്രമാണം എന്നില്ല [illegible] എന്നുള്ളതാണ് ഇതിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നു്.

3. ഒരു സംഗതികൂടി ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഒന്നാമതായ ശിലാലേഖം ഇതു് സംബന്ധത്തിലെ [illegible] പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. കേരളോൽപത്തിയും, 96, 97 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിലെ പുരാതനവസ്തുപരിശോധനയുടെ വാർഷികറിപ്പോർട്ടും [illegible] ചില സംഗതികൾ വെളിവാക്കുന്നതു് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കട്ടെ. 795-മാണ്ടിൽ കീഴ്പ്പേരൂർ മൂത്തവർ എന്ന [illegible] ഒരു ശിലാലിഖിതവും, 798-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ എന്ന മാത്രം വ്യവഹരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശിലാലിഖിതവും, പുറമെ 798 മുതൽ 821 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശിലാലിഖിതം ചിറവായ് മൂത്തവരും, 801—806 വരെ ശിലാലിഖിതം ചിറവായ് മൂത്തവരും, 800 മുതൽ 806 വരെ ഒരു തിരുവിതാംകൂർ ശിലാലിഖിതവും, 804-ൽ ജയസിംഹനാട്ടു് മൂത്ത തമ്പുരാനും, 806 മുതൽ 836 വരെ തിരുവിതാംകൂർ ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മതമ്പുരാനും, 807-ൽ ദേശിങ്ങനാട്ടു് മൂത്തവരായ ഒരു ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മയും, ചിറവായ് മൂത്തവരായ ഒരു ശിലാലിഖിതവും, 814, 819 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ചിറവായ് മൂത്തവരായ ശിലാലിഖിതവും, 815 മുതൽ 820 വരെ ഇളയിടത്തു് മൂത്തവരായ ഒരു

3. വഞ്ചിചരിതത്തിന്റെ പ്രാചീനത.

കൊട്ടാരക്കര മതിലകത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തശേഷം വേണാടിന്ന് വഞ്ചിയെന്ന പേർ പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അയ്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ സംഗതിക്കു ഉപോൽബലകമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഒരു ദിവാകരമുനി, ചേരരാജാക്കന്മാരെന്ന് അയ്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പെരുമാക്കന്മാരുടെ പതിനേഴ് പേരുകളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിലും, അതുപോലെ തന്നെ ചൂഡാമണിക്കാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പതിനാലു പേരുകളുടെ കൂട്ടത്തിലും വഞ്ചിവേന്തൻ

ഉണ്ണികേരളവർമ്മയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിലെ 796 മുതൽ 819 വരെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്ന രവിവർമ്മവ് ചിറവായ് മൂത്തവരാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ തന്നെയാണ് നാഗമയ്യാവും, അയ്യരും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. പ്രസ്തുത ജയതുംഗനാട് മൂത്തവരായ കേരളവർമ്മാവിനെയും നാഗമയ്യ 806 മുതൽ 836 വരെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെങ്കിൽ 806-മാണ്ടിൽ ചിറവായ് മൂത്തവരായ രവിവർമ്മാവിനെ ബഹിഷ്കരിച്ച് തൽസ്ഥാനത്തു് ദേശിങ്ങനാട് മൂത്തവരായ കേരളവർമ്മാവിനെ രാജാവാക്കി എന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതായും വരും. തിരുവിതാംകൂർ എന്ന പദംകൊണ്ട് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദേശമേതാണെന്ന് വ്യക്തമല്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രതിപാദനമെല്ലാം അഭിമാനപ്പെടുത്തിയാണ് വേണാട്, ചിറവായ്, ജയതുംഗനാട് എന്നീ സ്വരൂപങ്ങളുടെ ഏകീകരണം സാധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇത്തരത്തിൽ പടുത്തുകെട്ടിയുള്ള ചരിത്രത്തിന്റെ സാംഗത്യം എന്തെന്നു വായനക്കാർ തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി കൊട്ടാരക്കരയിൽനിന്ന് 798-ൽ ഒരു മന്നനുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു തന്നെ സാഹസം. അങ്ങനെതിൽ ഒരു മന്നനുണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെ, ആ മന്നൻ വേണാട്ടിലെയല്ല, ചിറവായ് സ്വരൂപത്തിലെയായിരുന്നതാണ്.

എന്ന പേരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. ഇതുകൊണ്ടു് എന്തു സിദ്ധിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ സിദ്ധിക്കാമെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കേരളൻ, കോതൻ, കട്ടപൻ-എന്ന പേരുകളെപ്പോലെ ഇതും ഒരു പേരാണെങ്കിൽ, ഇതിന്നു് വഞ്ചിരാജ്യമെന്നു എങ്ങനെ അർത്ഥം കല്പിക്കാം? ഒരു പെരുമാൾക്കു് വഞ്ചിവേന്തൻ എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നുകൊണ്ടു്, പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു തന്നെ വേണാടിന്നു് വഞ്ചിയെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ! ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാംഗത്യം വായനക്കാർ തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ. പുറമെ, വഞ്ചിയെന്നതു ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പേരൊ, പട്ടണത്തിന്റെ പേരോ, അതോ ഒരു സ്ഥാനപ്പേരോ? രാജാവിങ്കൽനിന്നു് പട്ടണത്തിന്നോ, രാജ്യത്തിന്നോ, അതോ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽനിന്നു് രാജാവിന്നോ ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചതു്? തമിഴ് കവികളുടെ പ്രസ്താവന നോക്കിയാൽ വഞ്ചിയെന്നതു ഒരു നഗരത്തിന്റെ നാമധേയമാണെന്നു കാണാം. ഇത്തരം സംഗതികൾ ഒന്നുംതന്നെ ആലോചിക്കാതെ ഒരു തമിഴകവി പെരുമാക്കന്മാരുടെ നാമധേയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വഞ്ചിവേന്തൻ എന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം വേണാടിന്നു് പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ വഞ്ചിയെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അഭ്യൂഹിക്കുന്നതു് അനുമാനാഭാസം മാത്രമാണു്. പുറമെ ഇത്തരം കാരണങ്ങൾ ഗവേഷണവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ കാലതാമസംകൂടാതെ തിരുവഞ്ചിക്കളം തിരുവനന്തപുരമായി പരിണമിപ്പിക്കാവുന്നതാണെന്നു് എന്നുമാത്രമെ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പറയേണ്ടതുള്ളു. ഈ പക്ഷത്തിലും

ഒരു തിരുവുണ്ടു്; സ്ഥലനാമമാകട്ടെ ഒരു വഞ്ചിയുമുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ ഇതും ഒരു തുറമുഖമാണു്. അതു ചേരന്റെ തലസ്ഥാനനഗരി; ഇതാകട്ടെ—അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ — ചേരവംശജന്റെ തലസ്ഥാനം. പോരെങ്കിൽ അയ്യരവർകൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടിലാകട്ടെ തിരുവഞ്ചി പൂർണ്ണമായിട്ടുമുണ്ടു്. അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹമൊന്നുമാത്രമേ പോരായ്മയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണമെല്ലാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇത്രശമമായ ഒരഭ്യൂഹത്തിനു് പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ലതാനും.

വേണാടിനു പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ വഞ്ചിവേണാടു് എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി ശിലാരേഖകളെന്നിയും ചൂഡാമണികാരനും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ചറ്റ്ഷെയ്സ്സ് നോക്കിയപ്പോൾ അതിലൊന്നും വഞ്ചിവേണാടു് എന്ന ശബ്ദമേ കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് വഞ്ചിവേണാടു് എന്നൊരു ശബ്ദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നഭ്യൂഹിച്ചു്, വഞ്ചിയെന്നതു് വേണാടിന്റെ പേരാണെന്നു് അയ്യർതന്നെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഒരു സമസ്തപദം കണ്ടെത്തിയാൽതന്നെ വഞ്ചിയെന്നതു വേണാടിന്റെ പര്യായമാണെന്നു് എങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കാം? ഈ പദത്തിനു വഞ്ചിയിൽപ്പെട്ട വേണാടെന്നു് അർത്ഥം കല്പിക്കരുതെന്നുണ്ടോ? ഇത്തരം സംശയാസ്പദങ്ങളായ പദങ്ങൾ സാധകങ്ങളായ തെളിവുകളാകുമോ? ഇത്തരം തെളിവുകളെക്കൊണ്ടു് മാത്രമേ വേണാടിനു വഞ്ചിയെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിക്കാവു എന്നാണല്ലോ അയ്യരുടെ പ്രതിപാ

ണ്ടാതിൽനിന്നു വന്നുകൂടുന്നതു്. ഈ തെളിവുകൾകൊണ്ടുമാത്രം അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹം ശരിയാകണമെങ്കിൽ, ആദ്യം പറഞ്ഞതായ പതിനേഴു് ചേരരാജാക്കന്മാരായ പെരുമാക്കന്മാരും വേണാട്ടിലെ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാക്കന്മാരായ് ഇരുന്നിരിക്കണം. ഇതായിരിക്കുമോ അയ്യരുടെ അഭിസന്ധിക്കനുസരിച്ചു പുതിയ ചരിത്രം?

വഞ്ചിവേളകൾ എന്ന പേർ വേണാട്ടു രാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അയ്യർ പറയുന്നു. ഇതിനു ലക്ഷ്യമെന്തു്? ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ വഞ്ചിപന്മാർ വേളവംശജരായിരുന്നിരിക്കണം. അതായതു്, വിക്രമകേസരിയുടെ കാലത്തുതന്നെ വേണാട്ടടികൾ യദുവംശജരായിരിക്കണം.[1] സ്പഷ്ടമായ ഈ സംഗതിയാകട്ടെ, സംഗ്രാമധീരനായ രവിവർമ്മ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തിനു ശേഷം മാത്രമാണു് വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാർ യദുവംശക്കാരായതു് എന്നു വിജ്ഞാനദീപികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനു നേരെ വിപരീതവുമാണു്. പക്ഷേ സ്വാഭിപ്രായങ്ങളുടെ പൂർവ്വാപരവിരോധം അയ്യർക്കു ബാധകമല്ലായിരിക്കാം. പുറമെ തമിഴകത്തിലെ സപ്തവെള്ളാളസാമ്രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായിരുന്ന ആയവംശത്തിൽപ്പെട്ട വേളന്മാർ വേണാടു് ഭരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവരിൽനിന്നാണു് വേണാട്ടുവംശമുണ്ടായതെന്നും പരേതനായ ശ്രീ

1. വേളന്മാർ യദുവംശക്കാരായിരുന്നുവെന്നു പുരാവസ്തുവകുപ്പു് ഡിറക്ടരുടെ 1926—27-ലെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

മാൻ ഗോപീനാഥറാവു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. [1] ആ പ്രകൃതത്തിൽതന്നെ വിഴിഞ്ഞത്തിനു തെക്കോട്ടുള്ള പ്രദേശമാണ് വേണാടെന്നു വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. [2] ശിലാശാസനങ്ങളെ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീമാൻ റാവുവിന്റെ മതം സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്, വേണാട് വംശം ചേരരിൽനിന്നല്ല, വെള്ളാളവേലന്മാരിൽനിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും, ആ സ്വരൂപത്തിന്റെ അധികാരാതിർത്തി വിഴിഞ്ഞത്തിനു തെക്കോട്ടു മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും സമ്മതിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ല. ചേരന്മാരെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പെരുമാക്കന്മാരുടെ അധികാരസീമ വിഴിഞ്ഞംവരെ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന സംഗതി ശിലാരേഖകളെക്കൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. ഇവരാകട്ടെ [illegible] വഞ്ചിപാലകന്മാരായിരുന്നുതാനും. ഈ സ്ഥിതിക്ക് വേണാട്ടിലെ വേ

1. കിഴവിംകോളൂർ ശാസനത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്ക് (ടി. എ. സ്റ്റ്.) പുസ്തകം 1 ഭാഗം 183—188 നോക്കുക. [illegible]

2. ടി. എ. സ്റ്റ്. പുസ്തകം 1 ഭാഗം 119.

ദുവംശക്കാർ വഞ്ചി എന്ന ബിരുദം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നു അയ്യർ സമർത്ഥിക്കുന്നപക്ഷം ചേരന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മയുണ്ടെന്നു വേണാട്ടടികൾ സമ്മതിച്ചിരുന്നതായിട്ടു മാത്രമേ വന്നുകൂടുകയുള്ളൂ. [1] കൂപകസാർവ്വഭൗമനായ രവിവർമ്മാവ് കുലശേഖരബിരുദമംഗീകരിച്ചിരുന്നത് അദ്ദേഹം പാണ്ഡ്യരാജാവിനു വിധേയനായിരുന്നു എന്നു മാത്രമാണല്ലോ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്. [2]

1. ഇതിനു ഉപോദ്ബലകമായി മറ്റൊരു സംഗതി പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്നാമതായി തൃപ്പൂണിത്തുറ ഗ്രന്ഥവരിയിൽ വേണാട്ടടികളെ പെരുമ്പടപ്പുമൂപ്പിലെ സാമന്തന്മാരിലൊന്നായിട്ടാണ് വർണ്ണിച്ചുകാണുന്നത്. ഈ സമ്പ്രദായം ആദ്യത്തെ ചെപ്പേട്ടിൽനിന്നും വീരരാഘവ ചക്രവർത്തിയുടെ ചെപ്പേട്ടിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ചേരമാൻപെരുമാക്കളുടെ ആസ്ഥാനനഗരിയായ മഹോദയപുരത്തിൽ, അതായതു വഞ്ചിയിൽ, പെരുമാക്കളുടെ സേവകന്മാരായി വഞ്ചിപനായി കേരളചക്രവർത്തിയായി വാണിരുന്ന പെരുമ്പടപ്പുമൂപ്പിലെ വിധേയന്മാരായതാണ് വഞ്ചിയെന്ന ബിരുദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. വേണാട്ടധിപതികൾ പല കാലത്തും പാണ്ഡ്യരാജാധിപതിയുടെ വിധേയന്മാരായി ഭരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാകാലത്തും ഈ ബിരുദ് ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

2. ക്രി. പി. പതിനാലാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതലേ ക്രി. പ. ൧. മുതൽ തൊണ്ണൂറ്റ് മാറവർമ്മൻ കുലശേഖരപാണ്ഡ്യദേവന്റെ കീഴുമായിരുന്നു എന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. രവിവർമ്മാവ് തന്റെ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ കുലശേഖരപാണ്ഡ്യരാജകുമാരിയെ വിവാഹംചെയ്തതിനു ശേഷം പാണ്ഡ്യാധിപതിയുടെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടിയാണെന്നു ആ മഹാരാജാവിന്റെ ശിലാലേഖകളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം മാറവർമ്മൻ കുലശേഖരന്റെ മരണം കഴിയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധേയനായിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ ഒരു സൂചനയാണ് അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന കുലശേഖരബിരുദമെന്നും ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുത ഞാൻ അന്യത്ര പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇരുങ്കോവേളൻ എന്ന ബിരുദമുള്ള ഒരു വിക്രമകേസരി ഒരു വഞ്ചിവേളനെ കൊന്നുവെന്നു് ഒരു ശിലാരേഖയിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു, പ്രസ്തുത വഞ്ചിവേളൻ വേണാട്ടിലെ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവായതെങ്ങനെയെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വഞ്ചിവേളനെന്ന പദത്തിന്റെ അൎത്ഥം അയ്യർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പേരോടുകൂടി വഞ്ചിയെന്ന പദം അവരുടെ ശൈശവംപോലും ചേൎത്തിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാനിന്നു വഞ്ചിയെന്നതു് സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നാണല്ലോ തെളിയുന്നതു്. അപ്രകാരം രാജാവിന്റെ നാമധേയം വേറെ എന്നാകുവാനേ തരമുള്ളു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാൎക്കു് ഇത്തരത്തിൽ ഒരു തിരുനാമധേയമുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു് ആരും പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. പോരെ, പ്രസ്തുത വഞ്ചിവേളൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായതു വഞ്ചിയുടെ സൽഭാവം കൊണ്ടു മാത്രമാണു്; ഇതര തെളിവുകൾകൊണ്ടല്ല. ആയതിനാൽ ഇവിടെ അന്യോന്യാശ്രയദോഷവുംകൂടി ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വിശേഷിച്ചു്, പ്രസ്തുത ഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂർ ഏതാണെന്നു് അയ്യർതന്നെ നിൎണ്ണയിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. അതു് ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ അല്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. പഴയ ഒരു തിരുവിതാംകൂർ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നുള്ളതു സംശയാസ്പദവുമാണു്. ഒരു പ്രാമാണികന്റെ നിലയിൽ ഇത്തരത്തിൽ സാടോപം വസ്തുകഥനം ചെയ്യുമെന്നു് നടിച്ചുകൊണ്ടു ചില സാധുക്കളെ തെ

ററിദ്ധരിപ്പിക്കാമെന്നല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. [1]

കൊല്ലവർഷം പത്താം ശതകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കൃതികളിൽ ഈ പേരു് അയ്യർ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. ഇതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള കൃതികളിലും ഈ പേരു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി ധാരാളം കാണാം. ഇതു് എന്തുകൊണ്ടു അയ്യർ എടുത്തുപറയുന്നില്ല? കൊല്ലവർഷം പത്താം ശതകത്തിൽ ഈ പേർ കാണുന്നതുകൊണ്ടും പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിൽ അയ്യരെപ്പോലെയുള്ളവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു ബാധകമല്ല. വിശേഷിച്ചു കൊല്ലവർഷം പത്താം ശതകത്തിലെ കാര്യം പറയാത്ത ഉടനെതന്നെ ക്രിസ്തുവർഷം പത്താം ശതകത്തിലെ കാര്യം പറയുന്നതു വായനക്കാരെ തെററിദ്ധരിപ്പിക്കയാണല്ലോ? എന്തൊരു ഗവേഷകമര്യാദ!

തിരുവനന്തപുരത്തു് ഒരു ഭാഗത്തിന്നു വഞ്ചിയൂർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തുവത്രെ. ഇതു ശരിയായിരിക്കാം. ഇതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു തങ്ങളുടെ ചേരോൽപത്തിയെയാണത്രെ! [2] ഇതു അയ്യരുടെ അത്യൂഹമാണു്. ചേരന്മാർ

1. ഇത്തരത്തിലുള്ള കഥകൾ അയ്യരുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ ധാരാളം വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇതു തെളിയിക്കുവാൻ എത്ര ഉദാഹരണങ്ങളും ചേർക്കാമെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുകയാണു്.

2. പ്രസ്തുത ചേരോൽപത്തി ഭാഗവതത്തിലും, അഥവാ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലുംടെയോ എന്നു അയ്യർ നിശ്ചയിക്കാതെ പറയുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ അയ്യരുടെ മതത്തിൽ ചേരന്മാരും വേളന്മാരും ഒന്നുതന്നെയാണോ?

ന്നു പറയപ്പെടുന്ന പെരുമാക്കന്മാർ [1] യഥാർത്ഥത്തിൽ വഞ്ചിപാലകന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ വംശക്കാരെന്ന് അയ്യർ ഉൽഘോഷിക്കുന്ന വേണാട്ടടികൾക്ക്, അതായതു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്, സ്വാധീനപ്പെട്ട ഒരു വഞ്ചി ഇല്ലായിരുന്നുകൊണ്ടു വഞ്ചിപാലകത്വം സന്ദിഗ്ദ്ധമായിരിക്കെ, രാജധാനിയിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനു വഞ്ചിയെന്നു പേർ കൊടുത്ത് തന്റെ വഞ്ചിപാലകത്വം സാർത്ഥകമാക്കിയെന്നല്ല അയ്യർ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം? [2] ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സമീചീനത ഉദഹാപോഹപടുവായ അയ്യർ തന്നെ നിശ്ചയിക്കട്ടെ. [3]

---

1. അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാരും ചേരപ്പെരുമാക്കന്മാരായിരുന്നവരത്രേ! ഈ അഭിപ്രായം നാട്ടടിയായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഐതിഹ്യത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. പക്ഷേ, ഐതിഹ്യം ഈ ഘട്ടത്തിൽ അയ്യർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമായിരിക്കും.

2. പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനിലയിലുള്ള ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമായിരിക്കാം ഇത്. ഈ മതത്തിന്റെ സത്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പറയേണ്ടതില്ല. ഇതു വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവർ തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ഭേദമായിരിക്കട്ടെ.

3. വഞ്ചിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു രാജ്യഭരണം ചെയ്തു ചേരരാജാക്കന്മാരുണ്ടു, വേണാട്ടിലെ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജാക്കന്മാരാണ് എന്നതിനു ലക്ഷ്യം വല്ലതുമുണ്ടോ? തിരുവനന്തപുരത്തിനു ഒരു നാഴിക അകലത്തു വഞ്ചിയൂരെന്ന് പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽപ്പെട്ടതായിരുന്നുവെന്നു പാണ്ഡ്യശാസനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്ന മതിലകം, ഈ പേരു പഴയ കാലത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാനാണല്ലോ അധികം സാമഞ്ജസ്യം? പുറമേ ഉള്ളൂരിലെ ശിലാശാസനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള തിരുവഞ്ചിയൂർ വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാർ തന്നെ രാജ്യഭരണം ചെയ്തതാണോ? ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി, മൂന്നാമത്തെ, വേണാടിന്റെ അധീശ്വരന്മാരോ? ഈ സംശയം തീരുമെങ്കിൽ ഞങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർ എന്നാണ് പഴയ തിരുവിതാംകോ

4. ബിരുദം ശിലാശാസനങ്ങളും

മിത്രാനന്ദപുരം ശാസനത്തിലെ <u>വഞ്ചിയൂർ</u>, തിരുവനന്തപുരത്തെ <u>വഞ്ചിയൂരാ</u>ണെന്നു എങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചു? ഇതു സാമീപ്യത്തെമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ഒരൂഹമല്ലേ? ഈ അഭ്യൂഹം ശരിയാണെങ്കിൽ തന്നെ, അതുകൊണ്ടു പ്രകൃതത്തിൽ എന്തായി? <u>വഞ്ചിയൂ</u>രെന്ന പദപ്രയോഗംകൊണ്ടു വേണാട്ടിനു <u>വഞ്ചി</u>യെന്ന പേരും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു <u>വഞ്ചി</u>യെന്ന സ്ഥാനപ്പേരും പണ്ടുപണ്ടേതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു എങ്ങനെ തെളിയും? ക്രി. പി. 1177 മുതൽ1195—കൊ. വ. 352—370-എന്നീ കാലഘട്ടത്തിൽ വേണാട്ട്‌രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നതു കൊലംബാധീശനായ വീര(ഗോദ)മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവായിരുന്നു. കൊലംബാധീശന്മാർ പല തവണയും വേണാട്ട് ഭരിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്ന സ്ഥിതിക്കു, വേണാടു ഭരിച്ചിരുന്നവ

---

*1 ഇവരുടെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നു എന്തെല്ലാം പുതിയ ചരിത്രങ്ങളാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു്. ഗോദവർമ്മയുടെ വിവരം തന്നെ പരിശോധിക്കേ: ചരിത്രത്തിന്റെ നമ്മുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലംവെച്ചു നോക്കിയാൽ അവരുടെ ചരിത്രനിർമ്മാണപദ്ധതി എത്രയാണു് ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നതാണ്. പുറമെ, വേണാടിനു കൊല്ലവർഷത്തിനു മുമ്പുതന്നെ വഞ്ചിയെന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പിന്നീടു തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിനു വഞ്ചിയൂർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുക ആവശ്യമെന്തു്? അവരുടെ അഭിപ്രായം സാധുവാണെങ്കിൽ തലസ്ഥാനത്തിനും രാജ്യത്തിനും വഞ്ചിസംജ്ഞ ലഭിക്കുന്നതു് ഈ നാമകരണത്തിനുശേഷം മാത്രമാണു്. ഈ സംഗതി അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാളുകൊണ്ടുമാത്രം... ഇതുവാസ്തവമാണോ എന്തോ?... ഇദ്ദേഹം വേണാട്ടിലെയും രാജാവായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ വേണാട്ടുവംശജനായിരുന്നു എന്നു വരുന്നതല്ല. ഇദ്ദേഹത്തെ ഉദയമാർത്താണ്ഡനാക്കിത്തീർത്തതു വെറും അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമല്ലേ? കല്ലിൽ കൊത്തിയ പാട്ടിന്റെ കാലം ആര് നിശ്ചയിച്ചു? എങ്ങനെ തീർമാനിച്ചു? പിള്ളെപ്പെരുമാളെക്കുറിച്ചു ഒരു മഹാകവി ചില പാട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ ആ പെരുമാളും ആ മഹാകവിയും സമകാലികന്മാരാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാമോ? കല്ലിൽ കൊത്തിയ പാട്ടിന്റെ ചോട്ടിൽ കാണുന്ന പേരു വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡൻ എന്നായിരിക്കെ അതിനെ വീരഉദയമാർത്താണ്ഡനെന്നു വായിപ്പതു് എത്രകണ്ടു ശരിയാണെന്നു് എങ്ങനെ മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പ്രഖ്യാതനായ അഖിലകലാവല്ലഭൻ ചേരമാൻ പെരുമാൾ വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡൻ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂത്തതിരുവടി 716-ാം ആണ്ടിലെ ശുചീന്ദ്രം ശിലാശാസനത്തിലെ സകലകലാമാർത്താണ്ഡവർമ്മൻ ചിറവാ മൂത്തതിരുവടിയാണെന്നു് പരേതനായ ഗോപിനാഥറാവു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.[1] അയ്യരുടെയും റാവുവിന്റെയും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വലിയ അന്തരമൊന്നുമില്ല; കുറിച്ചു ഒരു നൂറുകൊല്ലത്തോളം മാത്രം! അയ്യരുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതു ഉദ്ദിഷ്ടമായിരിക്കാം.[2]

1. ടി. എ. എസ്. പുസ്തകം 1, പുറം 66. ശേഷഗിരിറാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 716—ലെ ഭൂതലവീരരാജാവു് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മയായിരുന്നു.

2. ഈ സംഗതി മുകളിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്രി. പി. 11-ാംശതകത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ രാജേന്ദ്രചോളൻ, കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രകം എങ്ങനെ വേണാട്ടിലേയ്ക്കു സംക്രമിക്കും? അപ്പോൾ നാമാവശേഷമായിപ്പോയ ചേരരാജവംശത്തിന്റെ ചരിത്രകം ആർ അയച്ചുകൊടുത്തു? ആരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അയച്ചു കൊടുത്തു? അതോ, ഈ ചേരചരിത്രധാരണം വേണാട്ടിൽനിന്ന് ചേരവംശത്തിലേക്കുള്ള വല്ല ദാതിന്റെയും മേന്മയെ കാണിക്കുന്നതോ? മാത്രമല്ല, ഇങ്ങനെ സംക്രമിച്ചു എന്നുള്ളതിനു കല്ലിൽ കൊത്തിയ പ്രസ്തുത രേഖകൾ തെളിവാണത്രെ. ഇതു കേവലം കവിസംവേദ്യം. രാജേന്ദ്രചോളൻ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ചേരവംശത്തെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ചേരന്മാരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വേണാട്ടിലെ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ സംക്രമിച്ചുവത്രെ! ഒരുമനവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി തെളിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ഈ മതം സ്വീകാര്യമാകണമെങ്കിൽ ഇതരന്മാരായ ചേരവംശജർ ഇല്ലാതിരിക്കണമെന്നു സങ്കല്പിക്കണം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ക്രി. വ. 1251-1252 എന്നീകാലത്തു ജടാവർമ്മൻ സുന്ദരപാണ്ഡ്യൻ ഉന്മൂലനം ചെയ്തതും, പിന്നീട് പല രാജാക്കന്മാരും നശിപ്പിച്ചു എന്നു ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നതുമായ ചേരവംശം വേണാട്ടിലെ ചേരവംശംതന്നെയാണോ? പുറമെ, ക്രി. വ. 12-ാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ശേക്കിഴാർ പെരിയ പുരാണത്തിൽ തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തേയും കൊടുങ്ങല്ലൂരിനേയുംപറ്റി വർണ്ണിച്ചുകാണുന്നതു[1] രാജേന്ദ്രചോളൻ

1. വിജ്ഞാനദീപിക പുസ്തകം III പുറം 51.

നാമാവശേഷമാക്കിയ പട്ടണംതന്നെയാണോ? അതോ വേറെ വല്ലതുമോ? ഇതിനെല്ലാം മറുപടി അയ്യർതന്നെ പറയട്ടെ.

ക്രി. പി. 1177—1195 വരെ വേണാട്ട ഭരിച്ചിരുന്നവനെന്ന പറയപ്പെടുന്ന വീരഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവുതന്നെയാണോ 348-ാമാണ്ടിൽ വേണാട്ടുവാണിരുന്ന ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ്? വീരഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ 348-മാണ്ടിൽ എളമുറ രാജാവായിരുന്നതല്ലാതെ, [1] അയ്യർ പറയുന്നപോലെ മഹാരാജാവായിരുന്നില്ലെന്ന ശിലാരേഖയിൽ കാണുന്നു. പ്രസ്തുത ശിലാരേഖയോ, അതോ അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹമോ, ഏതാണു ശരി? അഭ്യൂഹമാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം 1177 മുതൽക്കല്ല; 1173 മുതൽക്കായിരുന്നിരിക്കണമെന്നല്ലേ അയ്യരുടെ ഉപപാദനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്? ശാലയെന്ന അയ്യർ വിവരിക്കുന്ന ഒരു മണ്ഡപം, 348-ാമാണ്ടിൽ പണിയിക്കയോ അതിൽ മാതാവിന്റെ വിഗ്രഹം കൊത്തിച്ചുവെയ്ക്കാനും തക്കവണ്ണം പ്രായമായ ഒരു രണ്ടാമത്തെ പൌത്രൻ—ആദ്യത്തെ പൌത്രനുണ്ടായതു 341-ൽ ആണ്—ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു പിന്നീട്ട 22 കൊല്ലംകാലം രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു അസംഭാവ്യമല്ലെങ്കിലും സ്വാഭാവികമല്ല. [2] ഇതു സംഗതിയിരിക്കട്ടെ. ശാലപണിയിച്ച ഇളയ പെരുമാറം

1. റി. എ. എസ്. പുസ്തകം VII പുറം 54.

2. പ്രസ്തുത സംഗതി ഉപപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് [illegible] അശുദ്ധമാക്കിയിട്ടാണ്. (പുസ്തകം 1. പുറം 253—254 നോക്കുക) പക്ഷെ, അവിടെ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതിയും അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതിയും തമ്മിലുള്ള വിത്യാസമാണ്. 339-ാമാണ്ടു മുതൽ 342-ാമാണ്ടു

അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ മകളുടെ മകനാണ്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനും വേണാടിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്തു്? അക്കാലത്തു വേണാട്ടുസ്വരൂപം മക്കത്തായമോ മരുമക്കത്തായമോ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്? ഏതു സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചിരുന്നാലും, അഥവാ ഉഭയസമ്പ്രദായം തന്നെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നാലും, മകളുടെ മകനായ പ്രസ്തുത ഇളയപ്പെരുമാൾക്കും വേണാടിനും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടാകാൻ തരമില്ല എന്നുള്ള സംഗതി നിർവിവാദമാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഈ പെരുമാൾ തന്റെ ശാസനം 'സ്വസ്തിശ്രീ ചേരതിരുവംശ വിളക്കു' എന്നു ഉപക്രമിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം വേണാട്ടുരാജാവിനു് ചേരവംശജത്വമാകട്ടെ, പെരുമാളെന്ന സ്ഥാനപ്പേരാകട്ടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സാധിക്കാവുന്നതുമല്ല. [1]

വരെ വേണാട്ടു് വാണ വീരകേരളവർമ്മാവിന്റെ അനുജനായ വീരഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവിന്റെ മകളും രാമവർമ്മതിരുവടിയുടെ ഭാര്യയുമായ ശ്രീ ഉമാദേവിയുടെ പുത്രനായ കോതവർമ്മന്റെ ജനനം 341-ാമാണ്ടിലാണെന്നു് നാഗമയ്യരവർകളുടെ ഉപപാദനരീതിയിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതു്. ഈ ഇളയപ്പെരുമാൾ ജനിച്ചതു് 350-ാമാണ്ടിനു ശേഷമാണെന്നും ശാസനത്തിൽനിന്നു അറിയാവുന്നതാണു്. വസ്തുസ്ഥിതി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെ, ഇദ്ദേഹം 348-ാമാണ്ടിൽ ശാസനം പണിയിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു് വിരുദ്ധമാണെന്നു് ഇവിടെ തിരിച്ചുപറയേണ്ടതുണ്ടു്.

1. നാഗമയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാംഗത്യം മുമ്പിലത്തെ കുറിപ്പിൽ കാണിച്ചുവല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ ഒരു സംഗതികൂടി പറയേണ്ടതുണ്ടു്. ശ്രീ ഉമാദേവി—ഇതുതന്നെ പൊന്നു—പ്രസ്തുത ഉദയവർമ്മാവിന്റെ മകളാണ് എന്നുള്ളതിലേക്ക് നാഗമയ്യരുടെ അഭിപ്രായം മാത്രമേ സാധകമാകുന്നുള്ളു. ഇതല്ലാതെ വേറെ തെളിവു വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു പ്രകൃത

661-ാമാണ്ടിലെ ശിലാരേഖയിൽ പ്രസ്തുതനായ ജയസിംഹദേവനയിനാർ എന്ന രാജാവു വേണാട്ടിലെ രാജാവാകുന്നതല്ല. കൊല്ലമെന്നു വെച്ചാൽ വേണാടെന്നാണോ അയ്യർ വിവക്ഷിക്കുന്നതു? ആനയെന്നാൽ ചേന! ചേരവംശകിരീടപതി എന്ന ഭാഗത്തിലെ കിരീടപതിയാണു ഈ അബദ്ധത്തിന്റെ മൂലമെന്നു അയ്യർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. [1] പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രഗ്രന്ഥവരിയിൽ പരസ്പരഘടനയില്ലാ വിഷമവൃത്തങ്ങളാകുന്നതും ശിലാരേഖകളിലെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു കടകവിരുദ്ധമായതും ആയ പല സംഗതികളുമുണ്ടു. അതിനാൽ അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന തെളിവെല്ലാം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്നതിനു ഒരുദാഹരണം മാത്രം ഇവിടെ പറയാം. അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ 550 മുതൽ 574 വരെ വേണാട്ടു, അതായതു തിരുവിതാംകൂർ, ഭരിച്ചതു രവി ആദിത്യവർമ്മാവാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ 558-ൽ തീർപ്പിട്ടതായി ഗ്രന്ഥവരിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന കേരളർകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എങ്ങനെ വേണാട്ടു രാജാവാകും? [2] ഗ്രന്ഥവരിയിൽ "557-ാമാണ്ടു ഇളങ്കൊടി കേറി

ങ്കിൽ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ രേഖയിലുള്ള ഭരതവാക്യം ലേഖകൻ ആദിത്യന്റെ കാലം ഇതുവരെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കൊ. വ. 348-ാമാണ്ടാണെന്നു നിർണ്ണയിച്ചതിനെ ആധാരമാക്കിയാൽ മാത്രം അയ്യരവർകളുടെ മതമാണെന്നു പറയേണ്ടതായി വരും. ഇത്തരം കെട്ടുകഥകളെ ആസ്പദമാക്കിട്ടുള്ള ഐതിഹ്യപരമ്പരകളെ കൊണ്ടു ചരിത്രമുണ്ടാക്കിയെന്നും, പാരമ്പര്യം തെളിയിച്ചുവെന്നും, അയ്യർ അഭിമാനിക്കുന്നു. ശ്രീവാഴുംകോട് എന്നു മാത്രമേ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പറയേണ്ടതുള്ളു.

1. ശങ്കുമേനോന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രപ്രകാരം 661-ാമാണ്ടിന് മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള 658 മുതൽ 678 വരെ നാടുവാണതു രവിവർമ്മാവാണ്.

2. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ കുലശേഖരന്മാരെന്നു ഉ

തിരുവുത്സവം നടന്ന നാൾ ശ്രീ വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മരായ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂത്തതിരുവടി പലദേശങ്ങളും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വെള്ളിക്കുടം നാലും" ഇത്യാദി ഭാഗത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നതു ഇക്കാലത്തു ഒരു വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ്. കേരളകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ, ശ്രീവീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ തൃപ്പാപ്പിൽമൂത്തതിരുവടി, ഇവർക്കു പുറമെ അയ്യർ സംഗ്രഹിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചതായ ആദിത്യവർമ്മമഹാരാജാവു എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു രാജാക്കന്മാർ ഇക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരനായ ശങ്കുണ്ണിമേനോനാകട്ടെ, 550–557 വരെ ഒരു രവിവർമ്മാവിനേയും 557-571 വരെ ഒരു കേരളവർമ്മാവിനേയും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർക്കെല്ലാം പുറമെ കൊ. വ. 565-ാമാണ്ടിൽ വേണാടധിപതിയായി ഒരു മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവിനെ ശിലാരേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുമുണ്ട്.[1] ഇതിൽ ഏതാണു വേണാട്ടിലെ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവ് എന്നു അയ്യർ തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ജയസിംഹനാടിനാഥരുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ വിവരണമാണെന്നു അയ്യർ തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത രാജാക്കന്മാർ കൊല്ലം രാജവം

ണ്ടായിരുന്നു എന്നതിലേക്ക് ഇതൊരു സാധകമായി അയ്യർ, തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത്രയും രാജാക്കന്മാരെ പ്രസ്താവിച്ചുകാ

ത്തിൽപ്പെട്ടവർതന്നെയായിരിക്കണം. അതല്ലാതെ വേണാട്ടു വംശത്തിൽപ്പെട്ടവരാകുവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. കൊല്ലം സ്വരൂപത്തിലെ അംഗങ്ങളായതിനാൽതന്നെയാണ് ഇവർ കുലശേഖരബിരുദധരിച്ചിരുന്നതും. കൊല്ലം രാജാവിനാകട്ടെ, ഈ ബിരുദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ആരും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. ഈ സംഗതി സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്കു സംശയഗ്രസ്തമായ ഇത്തരം തെളിവു ആവശ്യമില്ലതാനും. ക്രൂപകസാമ്രാജ്യമനായ രവിവർമ്മസംഗ്രാമധീരനു ഈ ബിരുദം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണ്. കോമാരവർമ്മൻ ത്രിഭുവനചക്രവർത്തി എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം ബിരുദമായി ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഈ സ്ഥാനം ചേരകൽ നിന്നല്ല, പാണ്ഡ്യരിൽ നിന്നാണു സിദ്ധിച്ചതു എന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ ബിരുദം വേണാട്ടിലേക്കു രവിവർമ്മങ്കൽനിന്നാണു ലഭിച്ചതെങ്കിൽ അതു ചേരബന്ധത്തെയല്ല, പാണ്ഡ്യബന്ധത്തെയാണു കാണിക്കുന്നതെന്നുകൂടി ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. [1]

കൊ. വ. 644-ലെ ഘണ്ടാരബ്ധയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തിലകിതജയസിംഹാന്വയനായി വഞ്ചിപാലനായ ആദിത്യവർമ്മൻ ചിറവായ് മന്നവനായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു, ഈ രേഖയും വേണാട്ടുവംശജർ

ന്നുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെയും ഭക്തന്മാരുടെ ആ പത്തുകളെയും ഒഴിവാക്കി ലോകക്ഷേമം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഈ സാമർത്ഥ്യത്തെയാണു് ഈ ശ്ലോകത്തിൽ കവി അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

1. ടി. എ. യസ്സ്. പുസ്തകം II നോക്കുക.

വഞ്ചിബിരുദം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേക്കു സാധകമല്ല. ഈ രേഖയുടെ തമിഴ് വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്ന സംഗതി അയ്യർ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ചെപ്പുകനാട്ടു ചിറവായി മന്നാതിതൻതെൻവഞ്ചിയാൻ' എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതു ജയസിംഹവംശജനാം—തിലകിതജയസിംഹാന്വയ:—ചിറവായ്മന്നനുമായ ആദിത്യ (വർമ്മരാജാവു്) തെൻവഞ്ചിയാനായിരുന്നു എന്നു മാത്രമാണു്. ഇതിൽനിന്നു ആദിത്യവർമ്മാവു ചിറവായവംശജനോ, വേണാട്ടുവംശജനോ ആണെന്നു സാധിക്കാവുന്നതല്ല. തെൻവഞ്ചിയാൻ എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കൊല്ലം നഗരത്തിന്റെ അധിപതിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രമാണു്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കൊല്ലത്തെ തെൻവഞ്ചിയെന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു വളരെ സമുചിതവുമാണു്. ആയതിനാൽ ചിറവായ മണ്ഡലേന്ദ്രനും ജയസിംഹാന്വജനുമായ ആദിത്യവർമ്മാവിനെ തെൻവഞ്ചിയാനെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വഞ്ചിയെന്ന ബിരുദം വേണാടിന്റെ പര്യായമായിട്ടോ വേണാട്ടധിപതിയുടെ ബിരുദമായിട്ടോ അഭ്യൂഹിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു അസ്ഥാനത്തിലാകാനേ വഴിയുള്ളൂ.[1] ചന്ദ്രകരാമമണ്ഡപ

1. ശ്രീപാകത്തിനു് പാണ്ഡ്യമണ്ഡലാധിപതിയോടുകൂടി പല കാലങ്ങളിലും സംബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പല ശാസനങ്ങളുംകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതും സാധിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണു്. അതുകൊണ്ടും മന്നുമന്ന ശ്രീപാകമാധിപന്മാർക്കു ഈ സ്ഥാനം ഉണ്ടായതും. ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അവരുടെ ഭോഷയല്ല; പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരിന്റെ കീഴിലുള്ള സ്ഥിതിയാണെന്നു് എന്ന സംഗതിയുംകൂടി ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു.

ത്തിലുള്ള 654-ലെ രേഖയിൽ പ്രസ്തുതനായ രാമവർമ്മാവു ജയസിംഹാദിത്യവർമ്മാവിന്റെ അനുജനെന്നു അയ്യർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കും, ശാസനത്തിൽ വേണാട്ടു് രാജാവാണെന്നു് പറയാത്തസ്ഥിതിക്കും ആ ശിലാശാസനവും അയ്യരുടെ മതത്തിനു സാധകമാകുന്നില്ല; നേരെ മറിച്ചു ബാധകമാകുന്നതുമുണ്ടു്. [1]

729-ാമാണ്ടിനുമേൽ 752-ാമാണ്ടുവരെ വേണാടയിപന്മാർ്, അതായതു തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാക്കന്മാർ, വഞ്ചിയെന്ന ബിരുദം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുരാതനവസ്തുപരിശോധകന്റെ 1099-ാമാണ്ടിലെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അനുബന്ധത്തിൽ വിവരിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഈ സംഗതി ഇരിക്കട്ടെ. കൊ. വ. 730-ാമാണ്ടിൽ രവിവർമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ ഹിരണ്യഗർഭം തുലാഭാരം മുതലായ ക്രിയകൾ നടത്തിയതായി (ട്രി. ആർ. 1086-അനുബന്ധം ബി. ഭാഗം 35 നോക്കുക.) ഒരു ശിലാരേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത ചടങ്ങുകൾക്കുശേഷം കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ ബിരുദ സ്വീകരിക്കു

1. പ്രസ്തുത ആദിത്യവർമ്മാവിനെ കൊല്ലം ആദിത്യവർമ്മയെന്ന പേരിലാണു അധികം അറിയപ്പെടുന്നതെന്നു് അയ്യർ വിജ്ഞാനദീപികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതും സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ? അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ആദിത്യവർമ്മാവു 644-മുതൽ 660 വരെ രാജ്യം പരിപാലിച്ചുവെന്നും ആയതിനാൽ ശ്രീവല്ലഭന്റെ അനുജനും ഇളയിരുന്നതായ രേഖയിൽ പ്രസ്തുതനായ രാമവർമ്മാവു്

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ സമ്പ്രദായവിശേഷമെന്നു അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു ആററിങ്ങൽ വംശജനായ ഈ രവിവർമ്മാവു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായിരുന്നിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ വഞ്ചിപതിയായുള്ള ആദിത്യവർമ്മാവോ, കുലശേഖരപ്പെരുമാളാം ചിരമുള്ള രവിവർമ്മാവോ അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവെന്നു അയ്യർതന്നെ ചരിത്രത്തിന്റെ മുന്നും പിന്നും നോക്കി നിശ്ചയിക്കട്ടെ.[1]

മദ്ധ്യദക്ഷിണകേരളത്തിൽ വഞ്ചിയെന്ന ഉപപദം ചേർത്തുകാണുന്ന രാജാക്കന്മാരെയെല്ലാം വേണാട്ടിലെ, അഥവാ തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിന്നില്ല. തത്തൽപ്രദേശങ്ങളിലെ രാജകുടുംബങ്ങളെയെല്ലാം വേണാടിന്റെ താവഴികളാക്കി ചില തിരുവിതാംകൂർചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് വ്യന്നക്കുടി ഇപ്പോഴും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.[2] ഇതി

654—ൽ തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാഭിഷേകം. 656—ൽ ശാസനത്തിൽ ഒരു മണ്ഡലാധിപനായും കാണുന്നുണ്ടു്. (ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിന്റെ 86—മാണ്ടത്തെ വാർഷികറിപ്പോർട്ട്, അനുബന്ധം ബി. ഭാഗം 34 നോക്കുക).

1. ചരിത്രാവലോകനത്തിലൊക്കെ ഇദ്ദേഹത്തെ വേണാട്ടുവംശത്തിൽപ്പെട്ടവനായിട്ടല്ല ചിറവായുവംശത്തിൽപ്പെട്ടവനായിട്ടാണ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നുള്ള സംഗതി ഈ പ്രകൃതത്തിൽ അയ്യർ മറന്നതിന്റെ കാരണം സ്പഷ്ടമാണു്.

2. വേണാടും ഇതരരാജകുടുംബങ്ങളും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നു

ന്റെ ഫലമായി ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒന്നിലധികം മഹാരാജാക്കന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും ഉണ്ട്.

അയ്യരുടെ വാദമുഖവും ഉപപാദനചാതുര്യവും ഒന്നോർക്കുക! വഞ്ചിയെന്ന ഉപപദം ചേർത്തുകാണുന്ന രാജാക്കന്മാർ ഏതു രാജകുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരായാലും വേണ്ടില്ല, അവരെല്ലാവരും വേണാട്ട് (തിരുവിതാംകൂർ) മഹാരാജാക്കന്മാരാണെന്ന് ആ ഗവേഷകൻ പ്രഥമതഃ തീരുമാനിച്ചു. അതിനുശേഷം വഞ്ചിയെന്ന സ്ഥാനപ്പേരു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനു പുരാതനകാലംമുതൽക്കേ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം നിർണ്ണയിച്ചു. അയ്യർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ശിലാശാസനങ്ങളിൽ ഒന്നിലുംതന്നെ, അവിടവിടെ പ്രസ്തുതന്മാരായ രാജാക്കന്മാർ വേണാട്ട്, അതായതു തിരുവിതാംകൂർ, മഹാരാജാക്കന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല; മാത്രമല്ല, ഇതരരാജകുടുംബാംഗങ്ങളാണു അവരെന്നു രേഖകളും ഉദ്ഘോഷിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ രേഖകളെക്കൊണ്ടുമാത്രം അയ്യരുടെ മതം സ്ഥാപിച്ചുവെന്നും എന്റെ മതം ഖണ്ഡിച്ചുവെന്നും അയ്യർ അഭിമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ആ ദിവാസ്വപ്നത്തിൽ നിർല്ലീനനായി സുഖം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പൂർവ്വപക്ഷമല്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റി സാധകമായി കൊടുത്തുകാണുന്ന രേഖകളിൽ ഒരു ഒറ്റ ലക്ഷ്യവും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. വേണാട്ട് [illegible] മഹാരാജാക്കന്മാരെന്ന ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്ന സംശയിച്ചുകൂടിയുള്ള അയ്യരവർകളുടെ സംശയം [illegible] ഈ രേഖകളാൽ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? [illegible] എങ്ങനെ [illegible] സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടാകും?

5. ബൗദ്ധം സാഹിത്യവും.

ഞങ്ങളുടെ മതം ഖണ്ഡിക്കുന്നതിന് വീണ്ടും ഹാജരാക്കീട്ടുള്ള തെളിവ് സാഹിത്യത്തിൽനിന്നാണ്. ഇതിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കൊടുത്തുകാണുന്നതു തെൻതിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രം നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന അവയുതനാട്ടാൻ പാട്ടെന്നോ വില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടാണ്. കാവ്യനാടകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചില സംഗതികൾ ഞങ്ങളുന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവ തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്, അസംബന്ധമാണ്, ഭൂതാന്തമെന്ന വിശ്വസിച്ചുപോകരുത്, എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞൽ ബൈത്രമാസികയിൽ കൊട്ടിഘോഷിച്ചിട്ടുള്ള [1] ആ ആശ്ചര്യമെന്ന ഇപ്പോളിതാ ഉത്തമം പോതമ്ലാനവും അന്യത്ര ആശ്ചര്യന്നെ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമായ [2] ചില നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. [3] എന്തും ചെയ്യാം മറതാം. ഈപ്പാട്ടുകളുടെ കാലമെന്ത നിർണ്ണയിച്ചു? എങ്ങനെ നിർണ്ണയിച്ചു? ആ നിർണ്ണയം വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ രേഖകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതോ, അതോ ഊഹങ്ങളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതോ? പ്രസ്തുത സംഗതി സദ്വിമ

1. പെരുമ്പടപ്പു മൂപ്പിന്ന് കൊല്ലത്തെ ബൗദ്ധമഹാസഭയിൽ തുടർ പുനഃപ്രതിഷ്ഠാപനം എന്ന വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ച് മലയാളം കോളേജ് മാസികയിൽ ഞാനെഴുതിയ ലേഖനം ചെറിയൻ ബൈത്രമാസിക V-ാം പുസ്തകത്തിൽ പദമേർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.

2. ഇതു ഞങ്ങൾ വിജ്ഞാനദീപികയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

3. ഭാരത ബൗദ്ധപ്രചാരണത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന സാഹിത്യം ചരിത്രലക്ഷ്യമായിട്ട് എടുക്കാമോ എന്നായിരിക്കുമോ അന്വേഷണം?

തവും പണ്ഡിതവരേണ്യന്മാരെല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണോ? [1] ഇത്യാദി ചോദ്യങ്ങൾ അവരുടെ രീതിയനുസരിച്ച് ഞങ്ങളുമാദ്യമായി ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പുറമെ, ഈ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്ന വഞ്ചിപദം വേണാട്ട് മഹാരാജാവിനെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നെങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചു? ഉദ്ധൃതഭാഗത്ത് ഒരിടത്തുംതന്നെ വേണാട്ട് എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നുമില്ല. ഏഴാമത്തെ പാട്ടിൽനിന്ന് ചിറവായിരുന്നു വഞ്ചിയെന്ന സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നതായിക്കാണുന്നുമുണ്ട്. തൃപ്പാപ്പിയെന്ന പദം ഇതിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് വാസ്തവം തന്നെ; പക്ഷേ ചിറവായ്, ജയസിംഹനാട്ട് എന്നീ സ്വരൂപങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരും ഈ സ്ഥാനമുപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നതുകൊണ്ടും, വേണാടർകോൻ ഉണ്ടായിരിക്കെത്തന്നെ വേണാട്ട് എളയതമ്പുരാൻ പ്രസ്തുത സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നതുകൊണ്ടും തൃപ്പാപ്പിയെന്ന പദത്തിന്റെ സത്ഭാവത്തെ മാത്രമാശ്രയിച്ചു ഒന്നുംതന്നെ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതല്ല. വഞ്ചിയെന്നത് വേണാട്ടിന്റെ അപരപര്യായമാണെന്ന് തീരുമാനിച്ചാൽ, പ്രസ്തുത ഗാനങ്ങൾ ഒരു തെളിവായി സ്വീകരിക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, അപ്പോൾ ഇതരം തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ലതാനും.

1. കൊല്ലവർഷം 8-ാം ശതകത്തിൽ നിർമ്മിച്ചതാണല്ലോ ഈ പാട്ടുകൾ. പക്ഷേ, ഇതിലെ പത്താമത്തെ പാട്ടിൽ [illegible] സ്തുതിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഈ കൃതി 10-ാം ശതകത്തിൽ എഴുതിയതാണെന്ന് വിചാരിക്കാവുന്നതല്ലേ?

[ക്രി. പി. (ഇരു് കൊ-വ-അല്ല) 9-ാം ശതകത്തിലെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ ഉൽഭൂതമെന്നൂഹിച്ചിട്ടുള്ള 'കണിയാർകുളത്തുപോരിൽ പ്രസ്തുതനായ] വഞ്ചിരാജാവു് വേണാട്ടു് രാജാവായിരുന്നതു് അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹബലംകൊണ്ടുമാത്രമാണു്. അതല്ല, വാസ്തവംതന്നെ അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, 829-ാമാണ്ടിലുണ്ടായി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഈ പാട്ടിൽ കാണുന്ന വഞ്ചിപദം 798-ാമാണ്ടിലെ ദത്തിന്റെ മേന്മയെ കാണിക്കുന്നതായി എന്തുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചുകൂടാ? ഈ സംഗതി തീർച്ചയാകുന്നതുവരെ ഈ കൃതിയിലും മററുമുള്ള വഞ്ചിപദം ഞങ്ങളുടെ മതത്തിനു ബാധകമല്ല.

രുഗ്മിണീസമരോത്സവം കൊല്ലം ദേവന്മാരാം രാജവംശത്തിൽ എഴുതിയതായിരുന്നെന്നിരിക്കട്ടെ.[1] പക്ഷെ അതിൽ വേണാടെന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചു കാണാത്തതുകൊണ്ടു്, അതിലെ രാജാവു് വേണാട്ടധിപതിയായതു് അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹബലംകൊണ്ടുമാത്രമല്ലെ? വിശേഷിച്ചു്, ഈ രണപ്പാട്ടു് കായംകുളത്തു് മററത്തിൽ ഉൽഭൂതമായതുകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത വഞ്ചി വാഴുന്ന മന്നൻ വേണാട്ടധിപതിയല്ലെന്നൂഹിക്കുന്നതല്ലേ അധികം സമഞ്ജസം? 'വഞ്ചിയിലിരുന്നാകിയമന്നവർ തെളിച്ചീടിനപുറത്തും പടക്കൊരുങ്ങുകെ' എന്ന ഭാഗത്തിൽനിന്നു രണ്ടു വഞ്ചിമന്നർ ഉണ്ടെന്നല്ലെ വരുന്നതു്? ഇവർ രണ്ടുപേരും ജയസിംഹനാട്ടു് രാജാവും വേണാട്ടു് രാജാവും ആണെന്നു് അയ്യരെങ്ങനെ തീർമാനിച്ചു? ഈ അഭ്യൂഹം ശരിയാണെങ്കിൽത്തന്നെ, അക്കാലത്തു് ദേശിങ്ങനാട്ടുരാജാവിനും

1. ഈ കലഹിയ്ക്കുന്നതിനു് സാധകമായി യാതൊന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ല.

വഞ്ചിപതിമാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ലേ വരുന്നുള്ളു? ഇതുപോലെതന്നെ 'മുന്നമേയുള്ള വഞ്ചിമന്നർ' വേണാട്ട് രാജാവായതു് കവിയുടെ പ്രസ്താവനകൊണ്ടു മാത്രമല്ലേ? ആ കൂട്ടരെ നോക്കുമ്പോൾ, അയ്യരുദ്ധരിച്ച ഭാഗത്തിൽ നിന്നു വഞ്ചി വേണാട്ട് രാജാവിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരാകുന്നതു് അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹബലംകൊണ്ടു് മാത്രമാണു്. ഇനി അയ്യർ ഉദ്ധരിക്കാത്തതായ ഒരു ഭാഗംകൂടി പ്രസ്തുതകൃതിയിൽനിന്നുദ്ധരിക്കട്ടെ!

'നീലവട്ടത്തെ നേരെ പിടിപ്പിച്ചു
നിന്നരുളി സമസ്തജനത്തൊടും
എന്നതല്ലന്നോ മന്നവൻ ചിറവായി
നീതിയോടെ മൂപ്പുവാഴുന്ന മന്നനും
ഒന്നൊഴിയാതെ ഇളംകൂറു് വാഴുന്നമന്നനും
ഒക്കവെ തങ്ങളമാത്യജനത്തൊടും'

ഇതിൽനിന്നു് തെളിയുന്നതു് ആ സമരോത്സവം കാണ്മാൻ ചിറവായി മൂത്തവരും ഇളംകൂറായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരവന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. ഇവർതന്നെയല്ലേ വഞ്ചിയിൽ വാണിരുന്നവരാകിയ മന്നർ? ഈ അഭ്യൂഹം ശരിയാണെങ്കിൽ, അയ്യർ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയാണു് ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

838-ാമാണ്ടിനു ശേഷമുൽകൃതമായിരിക്കാവുന്ന പടപ്പാട്ടിൽനിന്നു് ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗത്തിൽ[1] കാണുന്ന വഞ്ചി

1. ഉദ്ധൃതഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെട്ടതായിട്ടോ, സ്ഥാനം കൊടുത്തതായിട്ടോ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

പൻ മന്നൻ, വേണാട്ടിലെ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽക്കൂടി, ആയതു് ഞങ്ങളുടെ മതത്തിനു ബാധകമല്ല. ഇദ്ദേഹം മന്നനായ വീരകേരളവർമ്മ രാജാവാണെങ്കിൽ 798-ാമാണ്ടിലെ മതത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടേ ഇതു് എടുക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ക്ഷേത്രഗ്രന്ഥവരി അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി 853-ാമാണ്ടിൽ വഞ്ചി മാർത്താണ്ഡവർമ്മത്തമ്പുരാനെയും, ഉണ്ണികൊച്ചുപണ്ടാരത്തിൽ എന്നൊരു തമ്പുരാനെയും അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. ഗ്രന്ഥവരിയിൽനിന്നു സംഗ്രഹിതമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രാജാവലിയിൽ 849 മുതൽ 852 വരെ കീഴ്പ്പേരൂർ ഇപ്പാപ്പി മൂത്തവരായി കൊച്ചുപണ്ടാരത്തിൽ വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ അയ്യരുടെ കയ്യിൽ വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവായി പരിണമിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരായ കൊച്ചുപണ്ടാരത്തിൽ എന്നതു് അയ്യരുടെ കയ്യിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു തമ്പുരാനുമായി. ഈ മറിമായം ഞങ്ങൾക്കു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മനസ്സിലാകുന്ന സംഗതി ഒന്നു മാത്രം: പുരാതനവസ്തുപരിശോധകനും അയ്യരും രണ്ടുവിധത്തിൽപ്പറയുന്നു. മാത്രമല്ല, പുരാതനവസ്തു പരിശോധകൻ വേണാട്ടു് വർത്തമാനം പറഞ്ഞിട്ടേയില്ല. പുറമെ, 852-ൽ ഇപ്പാപ്പി കീഴ്പ്പേരൂർ ചിറവായി മൂത്തവരായി ഒരു വീരരവിവർമ്മാവിനെയും ഉമയമ്മറാണിയെയും കൂടി പറഞ്ഞുകാണുന്നതു് അയ്യർ ഇവിടെ തീരെ വിസ്മരിച്ചു.

'ശ്രീപതിയാകുന്ന സ്യാനന്ദൂരേശൻ' ഏവരുടെ കുലദൈവതമാണോ അവരെല്ലാവരും വഞ്ചിവാസികളാണെന്നു് അയ്യരഭിമാനിക്കുന്നു! ഈ മതം അയ്യർ ആന്തരമായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വേണാട്ടുവാസികൾ—ഇതിൽ വേണാടർകോനും ഉൾപ്പെടുന്നതാണു്—വഞ്ചിവാസികളാകുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തിരുവനന്തപുരത്തിനു് തെക്കുള്ള വിഴിഞ്ഞത്തിനു തെക്കോട്ടുള്ള ഭൂഭാഗമാണു് വേണാട്. മാത്രമല്ല, ഈ ന്യായം സാമാന്യമായി സ്വീകരിക്കാമെങ്കിൽ, അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വേണാട്ടു് രാജാവായ സംഗ്രാമധീരരവിവർമ്മകുലശേഖരദേവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജകളും പാണ്ഡ്യരായിത്തീരുന്നതാണു്.[1] ഇത്തരത്തിൽ ഒന്നാമതും ചരിത്രത്തിനു് യോജിച്ചതുമാണു്. പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാർ പല തവണയും വേണാട്ടു് കീഴടക്കി അവിടെ ആധിപത്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതു് സ്വീകാര്യമാണെങ്കിൽ വേണാട്ടു് സ്വരൂപത്തിനു് ചേരവംശജത്വം ഇല്ലാതാകും.

പ്രതാപശാലിയായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവു് കൊട്ടാരക്കര കീഴടക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ വഞ്ചിയെന്ന ബിരുദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവരത്രെ. പക്ഷെ, ദിഗ്വിജയത്തിനുമുമ്പു് അദ്ദേഹം ചിറവായി മൂത്തവരായിരുന്നുവെന്നു് മുമ്പുതന്നെ ആറാർ കുഞ്ഞൻപിള്ളയോടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനുപുറമെ, ആ തിരുമേനിയുടെ 923-ാമാ

1. രൂപകസാമ്യമുള്ളതെന്നായ രവിവർമ്മകുലശേഖരന്റെ പരദേവത ശ്രീരംഗനാഥസ്വാമിയായിരുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രീരംഗശാസനത്തിൽനിന്നു് തെളിയുന്നുണ്ടു്.

ളിലെ അരുവാമൊഴി ശിലാശാസനത്തിലും,[1] രാജ്യസമർപ്പണാവസരത്തിൽക്കൂടിയും; അദ്ദേഹം ചിറവായിരുതവരായിട്ടാണ് അഭിമാനിക്കുന്നതു്. ഈ സംഗതി അയ്യർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിൻെറ ദിഗ്വിജയത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ വഞ്ചിപതിത്വം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു; അതിനു മുമ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുള്ള അയ്യരുടെ മതത്തിനു് ഇതു് ഒട്ടുംതന്നെ ബാധകവുമല്ല.

പൂർവ്വോക്തങ്ങളായ രേഖകളെക്കൊണ്ടുമാത്രം വഞ്ചി എന്നതു് വേണാട്ടു് രാജാവിൻെറ പണ്ടുപണ്ടേയുള്ള സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നു് വെളിപ്പെടുമെന്നോ, അഥവാ വെളിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നോ, അയ്യർ ശഠിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അയ്യരുടെ അഭിസന്ധിയെന്തെന്നു് പ്രത്യക്ഷമാകും. വഞ്ചിയെന്ന ഉപപദം ആരുതന്നെ ഉപയോഗിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല—പാളിവഞ്ചിയെന്നു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല—ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിലും വേണ്ടതില്ല, ഒന്നു് വേണാട്ടധിപന്മാരുടെ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ, പണ്ടുപണ്ടേയുള്ളതായ സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നു് മാത്രം; പോരാ. ഈ പേരു് വേറെ ആരെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ അവരെല്ലാവരും വേണാട്ടു് രാജാക്കന്മാർ ആയിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ വേണാടോടുകൂടി തങ്ങൾക്കുള്ളതോ ഉണ്ടായിരുന്നതോ ആയ സംബന്ധത്തിൻെറ മേന്മയെ കാണിക്കുവാൻ അതു് സ്വീകരിച്ചവരായിരിക്കണം! അന്യാദൃശമായ ഈ അഭിസന്ധി മഹാകവി ചരിത്രയാത്രിയായ അയ്യർക്കു് എത്രയും ശ്ലാഘനീയംത

1. ടി-എ-എസ്സ് പുസ്തകം VI ഭാഗം 100 നോക്കുക.

ന്നെ. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം എല്ലാവരും — കവികൾ മാത്രം പോരാ ഗവേഷകന്മാരും കൂടി— സമ്മതിക്കണമെന്നു് ഐതിഹ്യത്തേക്കാൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും കൂടി ഓർക്കുമ്പോഴാം വിജാതീയമായ ഒരു മനഃസ്ഥിതിയുടെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപം അല്പമെങ്കിലും വായനക്കാർക്കു് മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ, സന്ദിഗ്ദ്ധങ്ങളും അനിശ്ചിതങ്ങളും അനുപപന്നങ്ങളും ആയ ചില രേഖകളെ ഉദ്ധരിച്ചു്, അവയിൽക്കാണുന്ന വഞ്ചിയെല്ലാം വേണാട്ടിലെ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവിന്റെ ബിരുദമാണെന്നു് ഉൽഘോഷിക്കുക മാത്രമാണു് അയ്യർ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വഞ്ചി വേണാട്ടു് ഏകീകരണവിഷയത്തിൽ ലക്ഷ്യലക്ഷ്യങ്ങളെ സ്വയം തോലനം ചെയ്യാതെ പരപ്രോക്തങ്ങളായ ചില അഭ്യൂഹങ്ങളെ ചരിത്രസംഗതികളായി സ്വീകരിച്ചുപോരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളെക്കൂടി ഈ വിഷയത്തിൽ വസ്തുസ്ഥിതി മനസ്സിലാകാതാക്കി എന്നുള്ളതു് മാത്രമാണു് ദീർഘമായ അയ്യരുടെ ഈ ചർച്ചയുടെ ഫലം. ഇത്തരത്തിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു് ചരിത്രമല്ല എന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ പറയേണ്ടതുള്ളു.[1]

---

1. വഞ്ചിപാലബിരുദു് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ 900-ാമാണ്ടിനു ശേഷം മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നാണല്ലോ അയ്യരഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. ഈ മതം അനുസരിക്കുന്നതിലേക്ക് അയ്യർ [illegible] ലക്ഷ്യമായി [illegible] സംഗതി വഞ്ചിയെന്ന പേർ [illegible] ഏതോ ഒരു [illegible]; പ്രസ്തുത കാലത്തിനുശേഷം [illegible] ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു [illegible] മതം [illegible] സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു് അയ്യർ [illegible] ചെയ്യുന്നു!

6. വേണാടും സാഹിത്യവും

തിരുവിതാംകൂറും സാഹിത്യവുമെന്ന വിഷയത്തെപ്പററിയാണു് അയ്യർ മൂന്നാമതായി ചർച്ചചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ ചർച്ചയുടെ സാരമൊന്നുമാത്രം: മദ്ധ്യകേരള തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ രാജകുടുംബങ്ങളും വേണാട്ടിന്റെ താവഴികളാണു്; അതിനാൽ അവ ഭാഗത്തു എവിടെ ഉണ്ടായ സാഹിത്യവും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഉണ്ടായതാണു താനും. ആദ്യമൊരു അത്ഭുതം വേദം കാവ്യം, രണ്ടാമത്തേതു് സ്തുതി. ഇത്തരം സ്തുതിപാഠകന്മാരുള്ള കാലം വരെ നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ യശസ്സിനു യാതൊരു ഹാനിയും സംഭവിക്കുന്നതല്ല.

ആദിത്യാന്വയശേഖരം ബഹുമാനാദർശം പ്രാപ്യ വാങ്മയം!
തേജോമയസന്നിധാനത്തിൽ സപദം പശ്യന്നശ്രുതി!!

എന്നുള്ള ആശീർവചനത്തോടെ ആധുനികകാലത്തിലെ ഒരു ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ മഹാകവിയാണെന്നുള്ള വാസ്തവമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ദീർഘചർച്ചയിൽ സ്പഷ്ടമായിത്തെളിയുന്നതു്.

തമിഴ് സാഹിത്യത്തിൽപ്പെട്ട ചേര തിരുവിശൈപ്പാ ഗാനകാരന്മാരിൽ രണ്ടു വേണാട്ടടികളായിരുന്നുവെന്നു അയ്യർ പറയുന്നതു് ശരിയായിരിക്കട്ടെ. ഇതിൽപ്പെട്ട വേണാട്ടടികൾ ക്രി. പി. പത്താം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ. ഇദ്ദേഹം തമിഴ്കവനംചെയ്ത ഒരു കേരളകവിയായി പരിലസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. [1] ഇതുകൊണ്ടു

1. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം സംഗതികളും വാസ്തവമാണെന്നു സമ്മതിക്ക

ആ തിരുമേനിക്കു തമിഴ് സാഹിത്യത്തിൽ അഭിനിവേശമുണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സാഹിത്യലതകളെ പോഷിപ്പിച്ചുവെന്നു എങ്ങിനെ സിദ്ധിക്കുന്നു? ക്രി. പി. പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും ദ്രാവിഡഗാനങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചുവെന്നും അയ്യർ പറയുന്ന [1] വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡനെപ്പററിയും ഇതുതന്നെയാണ് പറയുവാനുള്ളൂ. രാമചരിതത്തിന്റെ കർത്താവായ ചീരാമകവി വേണാട്ട് രാജാവായിരുന്നുവെന്നുള്ള അയ്യരുടെ അഭിപ്രായം സർവ്വവിദിതമാണെങ്കിലും സർവ്വസമ്മതമായിട്ടുള്ളതല്ല. അഭിജ്ഞനെന്നു അയ്യർ സമ്മതിക്കുന്ന പണ്ഡിതനായ ഗോപിനാഥറാവു മുതലായ തമിഴ്പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥം മലയാളകൃതിയല്ലാ, തമിഴ് കൃതിയാണെന്നുകൂടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആയതിനാൽ ഇതൊരു മലയാളഗ്രന്ഥമെന്നു പറയുന്നതു തന്നെ സന്ദേഹാസ്പദം. ഈ സംഗതിയിരിക്കട്ടെ. കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ ഇതൊരു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ കൃതിയായിരിക്കാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു ആ രാജാവു ആദിത്യവർമ്മാവായിരിക്കാമെന്നു വേറെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചീരാമൻ എന്നു ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകാരൻ ആദിത്യനല്ലാ രാമനാണെന്നു അയ്യർ സ്ഥാ

ന്നതിലേക്കു അയ്യർ യാതൊരു തെളിവും കാണിച്ചിട്ടില്ല. അയ്യർ ഉദ്ധരിച്ചു പറഞ്ഞുവെന്നുള്ളത് — ആയാലും മഹാകവിവചനം — അതെന്തായിരിക്കമെ ഇതുകൂടി പ്രമാണ മത്രേ?

1. ഇതിനും മഹാകവിവചനമല്ലാതെ വേറെ തെളിവൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം നെടുങ്ങാടിയുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു്, ശ്രീയെന്ന പദം എഴുതീട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, പത്മനാഭസ്വാമിയെ സ്തുതിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥകാരൻ വേണാട്ടു് രാജാവായിരിക്കാം എന്നു വിജ്ഞാനദീപികയിൽ പ്രഥമതഃ അഭ്യൂഹിച്ചു. 371-ാമാണ്ടിലെ ഒരു ശിലാശാസനത്തിൽ ഒരു ശ്രീരാമ വീരവർമ്മാവെന്ന പേരിൽ ഒരു വേണാട്ടു് രാജാവിനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ ഇദ്ദേഹമായിരിക്കാം രാമചരിതകർത്താവു് എന്നു വീണ്ടും അഭ്യൂഹിച്ചു. അന്നത്തെ അഭ്യൂഹം ഇപ്പോൾ നിശ്ചയമാക്കി ഉത്തരം ഉദ്ഘോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തൊരു ഗവേഷണ സ്വാതന്ത്ര്യം! ഊരും പേരും കാലവും അനിർജ്ഞാതമായ ഒരു കവി തന്റെ പേരോടൊപ്പം ശ്രീയെന്നെഴുതിയതുകൊണ്ടും പത്മനാഭസ്വാമിയെ സ്തുതിച്ചതുകൊണ്ടും ആ കവി വേണാട്ടു് രാജാവായിരിക്കണമത്രെ! വേണാടൊട്ടു ഭരിച്ചിരുന്ന പ്രാചീനതമവും രാമനാമാങ്കിതവും ആയ ഒരു വർമ്മാവു് 371-ാമാണ്ടിലെ ശിലാരേഖയിലാണു് കണ്ടെത്തീട്ടുള്ളതു്. വീരവർമ്മാവിന്റെ പേരോടുകൂടി രാമനെന്ന ഉപപദം ചേർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇദ്ദേഹമായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് കവിയുടെ കാലവും നിർണ്ണീതമായി; കൊല്ലം 371-ാമാണ്ടിനടുത്തു് ഒരു രാമർ തിരുവടിയെ കണ്ടെത്തീട്ടില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിനു വേണാടിനോടുള്ള ബന്ധം സന്ദിഗ്ധമാകയാലാണോ ആവോ അദ്ദേഹത്തെ ഈ കവിയായി 'പരിണമിപ്പിക്കാത്തതു്'? താൻ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും മലയാളം മാത്രം വായ

പ്പറിയുന്ന മലയാളികൾ വിശ്വസിക്കുമെന്നാണോ അയ്യരുടെ ആന്തരമായ അഭിപ്രായം? എന്നാൽ കഷ്ടംതന്നെ. ഈ സംഗതിയങ്ങനെ ഇരുന്നാലും, അയ്യരുടെ ഗവേഷണപദ്ധതി അന്യാദൃശംതന്നെയാണു്. [1]

ലക്ഷ്മീദാസന്റെ കാലത്തു് തെൻതിരുവിതാംകൂറിൽ വേദാഭ്യാസനിരതന്മാരായിരുന്നില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തീരസ്ഥമായ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ വേദം അഭ്യസിച്ചും അഭ്യസിപ്പിച്ചും പോന്നിരുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണസമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. അവക്കു് രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നു യഥോചിതം സംഭാവനകൾ ധാരാളം ലഭിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. ഇതെല്ലാം സംഭാവ്യം. പക്ഷേ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ വേണാടു് എങ്ങിനെ കടന്നുകൂടുന്നു? അന്നു വേണാടു് രാജവംശവും, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ കവിയെന്തുകൊണ്ടു് പ്രസ്താവിച്ചില്ല? ഇതര രാജകുടുംബങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു്, ഈ വർണ്ണനാഭാവത്തിൽനിന്നു് അങ്ങനെയൊരു രാജ്യവും ഒരു രാജവംശവും അക്കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നല്ലേ ഊഹിക്കേണ്ടതു്? കവിയുടെ കാലം ക്രി. പി. പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിലായിരുന്നവെന്നു സങ്കല്പിക്കയാണെങ്കിൽ—ഇതാണു് ഞങ്ങളുടെ മതം—അക്കാലത്തു് വേണാടു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അ

1. ശുകസന്ദേശത്തിന്റെ കർത്താവു്, കാലം, എന്നീ സംഗതികളെപ്പറ്റിയുള്ള അയ്യരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ദൂഷിക്കുന്നില്ല. ആ വിഷയം ചർച്ചചെയ്യാനായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

ഠ്യമായി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. [1] ഇതു് സ്ഥാപിച്ചിട്ടു മില്ല. വസ്തുസ്ഥിതിയിങ്ങനെയിരിക്കെ അനിശ്ചിതമായ ഒരു പൂർവ്വകാലത്തു വേദാഭ്യാസനിരതന്മാരായ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു സമൂഹം തെൻകേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം വേണാട്ടിലെ അരചരായ തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാക്കന്മാർ അക്കാലത്തുതന്നെ നമ്മുടെ സാഹിത്യലതകളെ വഴിപോലെ സംവർദ്ധിപ്പിച്ചു പോന്നിരുന്നുവെന്നു അയ്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു! ഇതുതന്നെയാണോ യഥാർത്ഥമായ ഗവേഷണം?

കൊല്ലവർഷം ആറാം ശതകത്തിൽ രചിതമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ദ്വീപത്തിൽനിന്നുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗം തെളിയിപ്പിക്കുന്നതു് കന്യാകുമാരി മുതൽ വർക്കല വരെ പല പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. തന്നാമസങ്കീർത്തനം ഞങ്ങളുടെ ലേഖനത്തിനു വിഷയമല്ല. ഈ വർണ്ണനകൊണ്ടു് കവി തിരുവിതാംകൂർകാരനാം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരസ്കർത്താവു് വേണാട്ടു് മഹാരാജാവുമാണെന്നു അയ്യർ അഭ്യൂഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു മിഥ്യാനുമാനം മാത്രമാണു്.

ലീലാതിലകത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതായിരിക്കാവുന്ന മണിപ്രവാളം കാവ്യത്തിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള

---

1. ഈ സംഗതി സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടണമെങ്കിൽ ആ കവിയുടെ കാലത്തു് കന്യാകുമാരി മുതൽ വർക്കലവരെ വേണാട്ടു രാജ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതല്ല ക്രി-പി-പത്താം ശതകത്തിലാണ് കവി ജീവിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ തിരുവിതാംകോട്ടിനെയും ചേരമ ചന്ദ്രനേയും തൃക്കുലശേഖരപുരത്തെയും, കാന്തളൂർശാലയേയും മററും എന്തുകൊണ്ടു് വർണ്ണിക്കുന്നില്ല? പറഞ്ഞ കവിദൃഷ്ടിയിൽ ഇത്തരം സംഗതികളൊന്നും പെടുന്നില്ലായിരിക്കാം.

ഭാഗം തെളിയിക്കുന്നതു്, തിരുവനന്തപുരത്തു് അക്കാലത്തു് ഒരു കവിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമാണു്. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉടമസ്ഥൻ എല്ലാകാലത്തും വേണാട്ടധിപൻ അല്ലെന്നു് ചരിത്രരേഖകൾ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു്, പ്രസ്തുത കവിയുടെ പുരസ്കർത്താവു് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായിരുന്നുവെന്നു് എങ്ങനെ സിദ്ധിക്കും? അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹം സമ്മതിച്ചാൽക്കൂടി കിട്ടുന്ന സംഗതി, ആ രാജമണ്ഡലത്തിൽ അക്കാലത്തു് ഒരു കവിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് മാത്രമാണല്ലോ. ഇതുകൊണ്ടു് പറയാവുന്ന മെച്ചമെന്താണു്?

പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയകർത്താവായ കൂപകക്ഷ്മാധരരവിവർമ്മകുലശേഖരന്റെ അപദാനങ്ങൾ സുവിദിതമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയിലാകട്ടെ, പരദേശത്തുള്ള ശിലാശാസനങ്ങളിലാകട്ടെ, തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെയുള്ള ശിലാശാസനത്തിലാകട്ടെ താൻ വേണാട്ടു് രാജാവായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ത്രിഭുവനചക്രവർത്തിയെന്ന ബിരുദം അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കുമോ അദ്ദേഹം വേണാട്ടിലെയും രാജാവായിരുന്നുവെന്നു് അയ്യർ അഭ്യൂഹിക്കുന്നതു്? വിശേഷിച്ചു് 1303-ൽ ഒരു രവികേരളവർമ്മരാജാവും, 1316-ൽ ഒരു മാർത്താണ്ഡവർമ്മ രാജാവും വേണാട്ടധിപതികളായിരുന്നു എന്നും ശിലാശാസനങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണു്. വസ്തുസ്ഥിതിയിങ്ങനെയിരിക്കെ കൂപകരവിവർമ്മാവിനെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു പൂർവ്വജൻ എന്നും, അന്യത്ര അവരുടെ

തന്നെ ഒരു സാമന്തനെന്നും, [1] വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശം അജ്ഞേയമായിരിക്കുന്നു. രാജഭക്തി മാത്രം പുരസ്കരിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശംസയല്ലെങ്കിൽ മറെറന്താണിതു്.

ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശത്തിൽനിന്നുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാരാജാവു് കൃപാകരസാൎവ്വഭൌമനായ രവിവൎമ്മകുലശേഖരദേവൻതന്നെയാണെന്നു് അയ്യർ അഭ്യൂഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ സ്വീകരണം തെററാണു്, അദ്ദേഹം വേണാട്ടു് രാജാവല്ലല്ലൊ. പക്ഷെ ഈ സംഗ്രാമധീരനെ പണ്ഡിതവരേണ്യനായ ആദിത്യവൎമ്മനാക്കി പരിണമിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് സമ്മതിക്കാവുന്നതല്ല താനും. [2] സംഗ്രാമധീരനെന്ന മുദ്ര സാക്ഷാൽ കുലശേഖരദേവനായ രവിവൎമ്മാവിനു മാത്രമല്ലാതെ വേറെ ആൎക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു പുരാണവസ്തുപരിശോധകന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു്, ഈ സ്ഥാനം ആദിത്യവൎമ്മനു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അയ്യർ അഭിമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു വെറുമൊരു അഭിമാനം മാത്രം. ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശത്തിൽ വൃത്താന്തം കൃപാകരാ

1. ശുകസന്ദേശം കോകിലം സന്ദേശങ്ങളിൽ കൃപാകരനെ വേണാടിന്റെ ഒരു താവഴി പരമ്പരയെന്നു് കവി വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളു.

2. ആദിത്യവിക്രമചരിതം പല സംഗതികളെയും ആശ്രയിച്ചു കൊണ്ടാണു് പണ്ഡിതന്മാരായ ശ്രീ. പലരും ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശത്തിന്റെ കാലം നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇവരുടെ അഭിപ്രായം ഒന്നും തെററാണു്. സന്ദേശകാലം കൊല്ലത്തിൽ 1840-നും 1850-നും മദ്ധ്യത്തിലായിരിക്കുവാനേ അധികം വഴി കാണുന്നുള്ളു. പ്രസ്തുത വിഷയം തെളിയിക്കുന്നതായ ചർച്ചയിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ആയതു് കാലനിർണ്ണയം കൂടാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ടു്.

അരും ആയ രവിവർമ്മവെ ആദിത്യവർമ്മനാക്കി പരിണമിപ്പിച്ചു, അദ്ദേഹംതന്നെയാണ് വടശ്ശേരി ശിലാരേഖയിൽ സൂചിതനും വിദ്വാനുമായ ആദിത്യവർമ്മരാജാവ് എന്നു കല്പിക്കയാണ് അയ്യർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതായതു് സംഗ്രാമധീരനും സർവ്വാംഗനാഥനും ഒന്നാണത്രേ! സംഗ്രാമധീരൻ രൂപകരാജാവായിരുന്നു. സർവ്വാംഗനാഥൻ എന്നു രാജവംശജനെന്നു ഉദ്ധൃതഭാഗങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അയ്യർ കൃഷ്ണപിഷാരടി അദ്ദേഹം രൂപകാധികാരനാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. [1] അതുകൊണ്ടു് രണ്ടാംകിത്തിൽ രൂപകാധികാരമായ ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും വേണാട്ടു ഭരിച്ചിരുന്നവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് വേണാട്ട് രാജാവു് സാഹിത്യത്തിനു വളരെ പ്രോത്സാഹനം നൽകിട്ടുണ്ടത്രേ!

ദശാവതാരസ്തോത്രത്തിലെ ആദിത്യവർമ്മാവ് ചിറവായനരേന്ദ്രവരൻ എന്നു് മുഖങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവതരണദശകസ്തോത്രത്തിൽ പ്രസ്തുതനായ ആദിത്യവർമ്മാവ് വേണാട്ട് പരിപാലിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും, ഈ

---

1. രവിവർമ്മകുലശേഖരൻെറ കാലത്തു് ആദിത്യവർമ്മാവ് ഇളയമൂപ്പിലായിരുന്നു. പരിച്ഛേദ് കീഴ്പ്പേരൂർ വംശത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായ പുരുഷന്മാരായിരുന്നെന്നാണ് ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണപിഷാരടിയുടെ അഭിപ്രായം. രവിവർമ്മാവ് ആദിത്യവർമ്മയുടെ ജ്യേഷ്ഠനാണെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുകൂടി, ഈ അഭിപ്രായം പാടെ തെറ്റാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലെന്നു അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു പ്രമാണങ്ങളും ഇല്ലായിരിക്കെ, സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പിഷാരടിയുടെ അഭിപ്രായമെന്തുകൊണ്ട് അയ്യർ എടുത്തുകാണിക്കുന്നില്ല? ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും അയ്യർ ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതല്ലാതെ സമ്മതിക്കുന്നതല്ല എന്നു മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

രണ്ടു ആദിത്യവർമ്മന്മാരും ഒന്നാണെന്ന അയ്യർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു, ഇദ്ദേഹവും ചിറവായ് വംശജൻതന്നെയാണല്ലൊ! ചിറവായ് ആദിത്യവർമ്മാവു വേണാടും വഴിപോലെ പരിപാലിച്ചതുകൊണ്ടു്, അദ്ദേഹം ആ രാജ്യവും കീഴടക്കി ഭരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ വേണാട്ടു വംശത്തിലെ അംഗമായിത്തീർന്നു് അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹബലംകൊണ്ടു മാത്രമാണു്. [1]

അയ്യർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ മറ്റൊരു ഏകീകരണത്തെ കുറച്ചൊന്നു വിശദീകരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണചാതുര്യത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കാം. സംഗ്രാമധീരനെന്ന ബിരുദമുള്ള (രവിവർമ്മ)രാജാവും സർവ്വാംഗനാഥനെന്ന ബിരുദമുള്ള (ആദിത്യവർമ്മ)രാജാവും—ആദിത്യനും രവിയും പര്യായശബ്ദങ്ങളാണല്ലൊ—ഒന്നാണെന്ന ആദ്യം അഭ്യൂഹിച്ചു. സർവ്വാംഗനാഥബിരുദ് വടശ്ശേരി കൃഷ്ണൻകോവിലിലെ ശിലാശാസനത്തിൽ പ്രശസ്തനായ ആദിത്യവർമ്മനുണ്ടെന്ന അഭ്യൂഹിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു്—ഈ ആദിത്യവർമ്മൻ ഒരു രാജാവാണെന്നോ, അദ്ദേഹത്തിനു് സർവ്വാംഗനാഥനെന്ന ബിരുദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ, ശിലാരേഖയിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു്—ഈ രണ്ടു ആദിത്യവർമ്മന്മാരും ഒന്നുതന്നെ എന്നു രണ്ടാ

---

1. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെയും കർത്താവു് ഒരേ കാലത്തൊന്നും, ശാസനത്തിൽ പ്രശസ്തനായ ആദിത്യവർമ്മാവു് വേണാട്ടു് പരിപാലിച്ചിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിക്കുവാൻ യാതൊരു തെളിവുമില്ലെന്നു് ശ്രീമാൻ എ. എസ്സ്. രാമനാഥയ്യർ മിത്തിക് സൊസൈറ്റി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ പതിനഞ്ചാം പുസ്തകം 59-ാം പേജു് സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർക്കപ്പെടുന്നു്.

മതായി അഭ്യൂഹിച്ചു. മുൻപ്രസ്താവിച്ച ഭാഷാശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിലെ ചിറവായ് നരേന്ദ്രവരനായ ആദിത്യവർമ്മനും, രണ്ടാമത്തേതിൽ വേണാട്ട് ഭരിച്ചിരുന്നുവെന്നു വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള ആദിത്യവർമ്മനും ഒന്നുതന്നെയെന്നു മൂന്നാമതായി അഭ്യൂഹിച്ചു. സർവ്വാംഗനാഥചരിതമില്ലാത്ത ഈ ആദിത്യവർമ്മനും ഏതൽചരിത്രധാരിയെന്നു അഭ്യൂഹിച്ചിട്ടുള്ള ശിലാശാസനത്തിലെ ആദിത്യവർമ്മനും ഒന്നാണെന്നു നാലാമതായി അഭ്യൂഹിച്ചു. ഉത്തമവാകൃതിന്റെ ഒരു കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്ന ആദിത്യവർമ്മയശോഭൂഷണമെന്ന കൃതിയിലെ ആദിത്യവർമ്മനും—ഒരു രാജാവാണെങ്കിൽതന്നെ ഏതു രാജാവാണെന്നു നിശ്ചയമില്ല—അദ്ദേഹം തന്നെയായിരിക്കണമെന്നു അഞ്ചാമതായി അഭ്യൂഹിച്ചു. [1] ഒരു നാരായണന്റെ പുത്രനായ ഒരു വാസുദേവകവി എവിടെവെച്ചോ എഴു

1. സർവ്വാംഗനാഥന്റെയും ആദിത്യവർമ്മന്റെയും ശിലാശാസനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാനൊരു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഒരു സംക്ഷേപം മലയാളത്തിൽ ഒരു മാസികത്തിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. മയാർ ഗോപിനാഥറാവു, പിഷാരോടി, അയ്യർ എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നില്ല. സർവ്വാംഗനാഥൻ എന്നു ആദിത്യവർമ്മന്റെ പേരാണെന്നു ശിലാശാസനത്തിൽനിന്നു സാധിക്കുന്നതല്ല. ആദിത്യവർമ്മാവിനു സർവ്വാംഗനാഥനെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ശിലാരേഖയിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതല്ല. അതുപോലെ തന്നെ, സർവ്വാംഗനാഥനേയും ആദിത്യവർമ്മനേയും ഒരേ വ്യക്തിയാണെന്നും, മുറാക് വേണാട്, അതൊരു തിരുവിതാംകൂർ, ഭരിച്ചിരുന്നവനും ശിലാരേഖകളിൽനിന്നു സാധിക്കാവുന്നതല്ല; അവയിൽനിന്നു തെളിയുന്നതുമില്ല. ശിലാരേഖകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് തന്റെ അഭിപ്രായമെന്ന് അയ്യർ അഭിമാനത്തോടുകൂടി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒരു വസ്തുസ്ഥിതിയല്ല. സാധാരണ വായനക്കാർ ശിലാരേഖയെന്നു കേട്ട് പരിഭ്രമിക്കേണ്ടതുമില്ല.

തിയ തന്റെ രാമകഥയിൽ ഒരു ആദിത്യവർമ്മാവിനെ സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്.[1] ഇദ്ദേഹവും അദ്ദേഹമത്രെ എന്നു അനുമാനമായി അഭ്യൂഹിച്ചു. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു ആദിത്യവർമ്മ വ്യക്തീകരണം ഇവിടെ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. എവിടെനിന്നു നോക്കിയാലും കാണുന്നു ആദിത്യനൊന്നുതന്നെ! ഈ ഒരു ന്യായമല്ലാതെ വേറെ ഒരു ന്യായം ഈ അഭ്യൂഹപരമ്പരയിൽ കാണാവുന്നതല്ല. തെളിവു കിട്ടാഞ്ഞാൽ യുക്തി, യുക്തി കിട്ടാഞ്ഞാൽ ഊഹം, ഊഹം കിട്ടാഞ്ഞാൽ കല്പന എന്നത്രെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ അയ്യർ ഇതാ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു![2]

---

1. സാരസംഗ്രഹരാമായണം, സംക്ഷിപ്തഭാരതം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ് രാമായണത്തിന്റെ കർത്താവാണെന്നനുമാനിക്കുമെങ്കിൽ, ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവനായ ആദിത്യവർമ്മാവ് പ്രകാരം, [illegible] വെട്ടത്ത് രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഒരംഗമാണ്. വടക്കൻകൂർ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്തൃത്വം ഒരു കവിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, രാമായണത്തിന്റെ കർത്താവ് വെട്ടത്ത് രാജാവാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അയ്യരുടെ മതം രാമകഥയുടെ അവതാരികയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ [illegible] ഈ അഭിപ്രായം [illegible] അയ്യർ ഗണിക്കുവാൻ [illegible] ഗ്രന്ഥത്തിൽ [illegible] ഗവേഷണമല്ലാതെ [illegible] ഈ പ്രശ്നത്തിൽ [illegible].

2. പ്രസ്തുതകൃതിയിൽനിന്നു [illegible] സംഗതി [illegible] [illegible]. അയ്യരുടെ [illegible] ഗവേഷണങ്ങളുടെ [illegible] അയ്യർ [illegible] [illegible]. അയ്യരുടെ ഗവേഷണപദ്ധതിയിൽ [illegible] [illegible].

ലീലാതിലകം കൂപകബന്ധവാസിയായൊരു പണ്ഡിതനെഴുതിയതായിരിക്കണമെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ! അല്ലാതെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം വേണാട്ടുവാസിയല്ലെന്നു തീർച്ചതന്നെ. ദ്രോണായ ഇത്യാദി പദ്യത്തിൽ [1] സ്മരിച്ചിട്ടുള്ള രവിവർമ്മൻ വേണാട്ട് ഭരിച്ചിരുന്നവനാണെന്നുള്ളത് വാസ്തവം തന്നെ; പക്ഷെ ഇദ്ദേഹം സാഹിത്യത്തിന് എന്തു ഗുണമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? ഒരു വിക്രമപാണ്ഡ്യനെ

---

1. പ്രസ്തുതശ്ലോകം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

ദ്രോണായ ദ്രുഹിണേ ധനഞ്ജയ കൃപ ശല്യാപാണ്ഡവായ ...
വേണാട്ടിന്നധിപേന രവിവർമ്മണാ യുദ്ധേ ...
പാണ്ഡ്യം വിക്രമപൂർവ്വകം പടയിൽവച്ചുടച്ചീടിലും ...
പാണ്ഡ്യോർവ്വീശ്വര ...

ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ചിലരും ഈ ശ്ലോകത്തെ ആശ്രയിച്ച് പ്രസ്തുത വേണാട്ടരചനെ കൂപകസാമ്രാജ്യാധിപനായ രവിവർമ്മകുലശേഖരനാക്കി ചമയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ലക്ഷ്യങ്ങളായ തെളിവുകളില്ലാതെ ഊഹങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായം; ന്യായങ്ങൾ തീരെ അസംബന്ധമാണെന്നു ഞാൻ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാജാവ് വേണാട്ടരചൻ; മറ്റൊരു രാജാവ് കൂപകസ്വാമി ആകുന്നു; ഒരു രാജാവ് രവിവർമ്മൻ; മറ്റൊരു രാജാവ് കവിവർമ്മനും. ഇതിൽ രവിവർമ്മൻ വിക്രമപാണ്ഡ്യനെ തോല്പിച്ചു; രവിവർമ്മകുലശേഖരനാകട്ടെ വീരപാണ്ഡ്യനെ തോല്പിച്ചു. വീരപാണ്ഡ്യനും വിക്രമപാണ്ഡ്യനും രണ്ടു രാജാക്കന്മാരാണെന്ന് ശാസനങ്ങളും പാണ്ഡ്യചരിത്രംകൊണ്ടും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഇവരെ ഇരുവരെയും ഒരു ആളാക്കിക്കളയുന്നത് ന്യായമല്ല. അസംബന്ധമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പല ചരിത്രകാരന്മാരും പ്രസ്തുത ഏകീകരണം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്; പക്ഷെ അതുകൊണ്ടൊന്നും അവാസ്തവം വാസ്തവമാകുന്നില്ല.

പടയിൽവെച്ചോട്ടിപ്പിടിച്ചു, ഒരു പാണ്ഡ്യന്റെ തനയാം പത്മനാഭമേഗ്രാറിൽ എന്നുള്ള സംഗതി സാഹിത്യാഭിവൃദ്ധിയായി അയ്യർ അഭ്യൂഹിക്കുന്നുണ്ടോ? [1]

പുണ്യശ്ലോകന്മാരായ നിരണം കവികൾ ക്രി. പി. (? കൊ. വ.) ആറാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. [2] പക്ഷെ അതുകൊണ്ടുമാത്രം എന്തായി? കൊല്ലം എട്ടാം ശതകത്തിലെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലുംകൂടി നിരണം പ്രദേശം കൊച്ചിരാജാവിന്റേതായിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി ചരിത്രപാരംഗതനെന്നു നടിക്കുന്ന അയ്യർ എന്തുകൊണ്ടു് സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല? ഇതു മറന്നതോ മറച്ചതോ? ആയതുകൊണ്ടു് നിരണം കവികൾ നിരണംപാട്ടുകൾ എഴുതി എന്ന സംഗതി പ്രമാണിച്ചു് വേണാട്ടു രാജാക്കന്മാർ സാഹിത്യലതകളെ പോഷിപ്പിച്ചുവെന്നു് പറയാവുന്നതല്ല.

ഭൃംഗസന്ദേശത്തിലെ രാമവർമ്മാവിനെപ്പററി,

'യേന സ്വീതാം ജഗതി ജയസിംഹാന്വയോദാരകീർത്തിം'

എന്നും, കലാഭ്യുദയത്തിലെ രാമവർമ്മാവിനെപ്പററി,

'ശ്രീജയസിംഹരാജസന്താനരത്നാകരശീതതേജാഃ'

എന്നും, പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയത്തിന്റെ പുണ്യകീർത്തിയായ

1. ശുക-വേണാട്ടു് എഴുതിയതും പ്രചരിപ്പിച്ചതും വേണാട്ടരചനായ രവിവർമ്മയു് സാഹിത്യനായകനായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പക്ഷെ, ചരിത്രലേഖകന്മാരെക്കൊണ്ടു ഈ രവിവർമ്മരാജ് ഉദയസംഗ്രാമധീര എന്ന അലങ്കരിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതൊഴികെ ശുകസന്ദേശസംഭൃതമായ സാഹിത്യസ്ഥാനം വേണാട്ടിനാണു് ലഭിക്കുന്നതല്ല.

2. മററു ചില പണ്ഡിതന്മാർ എട്ടാം ശതകത്തിലാണു് ഇക്കവികൾ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

രാജ്ഞി കൃപകകൃപാലമംഗലദേവതയെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ഈ രാജ്ഞീരാജാക്കന്മാർ വേണാട്ടു രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ടവരല്ലെന്നു നിശ്ചയം തന്നെ. വല്ല സ്വരൂപങ്ങളിലും പെട്ട രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും, ചില ചില കാര്യങ്ങളിൽ പ്രസ്തുതന്മാരായതുകൊണ്ടു മാത്രം, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരായി അയ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു!

യഥാർത്ഥകവിയെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന അയ്യർ ഗവേഷണവിഷയത്തിലും സ്വാരസ്യം കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. വേണാട്ടും കൃപകവും ഒന്നാണെന്ന് വരുത്താൻ അയ്യർ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രയത്നം നോക്കുക! ആററിങ്ങൽ തമ്പുരാട്ടിമാർ കൃപകരാജ്ഞിയെന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടത്രെ. ഇതാരെങ്കിലും പേരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു വല്ല തെളിവുമുണ്ടോ? ഒരു കൃപകരാജ്ഞി ആററിങ്ങലുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രം ജീർണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്തതായി ഒരു ശിലാരേഖയിൽ കാണുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു പാശ്ചാത്യലേഖകൻ ആററിങ്ങലും കൃപകവും ഒന്നാണെന്ന് അഭ്യൂഹിച്ചു; ഈ അസൽപ്രലാപത്തെ വസ്തുസ്ഥിതികഥനമായി സ്വീകരിച്ചു നമ്മുടെ മഹാകവിയായ അയ്യർ ഈ രണ്ടു കൂട്ടങ്ങളും ഒന്നാണെന്ന് ഇതാ തീർത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഇതായിരിക്കുമോ യഥാർത്ഥചരിത്രഗവേഷണം? 1

1. ആററിങ്ങലും കൃപകവും ഒന്നാണെന്നു വാദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം സമ്മതിച്ചാൽക്കൂടി വേണാട്ടും, ആററിങ്ങലും ഭിന്നസ്വരൂപങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയുന്നതല്ലേ? ഈ സംഗതിയെപ്പററി സ്റ്റേററ് മാന്വലിൽ (പുസ്തകം 1. ഭാഗം 388) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് ആ

ഉത്തരഭാഗത്തിലുള്ള ചരിത്രനിർമ്മാണം കേരളചരിത്രത്തെ അത്യന്തം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സവിസ്തരം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. [1]

രാമായണസംഗ്രഹം ഉമാദേവിയുടെ പുത്രനായ രവിവർമ്മാവിന്റെ കൃതിയല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഇതൊരു വേണാട്ടു രാജാവിന്റെ കൃതിയാണ് അതുതന്നെ ആശ്ചര്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് അവർതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. [2]

[illegible] എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള [illegible] സംസ്കൃതം [illegible] അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം [illegible] ചരിത്രകാരന്മാർ [illegible] ഇതൊന്നും [illegible]

1. ഇങ്ങനെ [illegible] ഗോപിനാഥറാവു [illegible] എന്നിവർ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള [illegible] (മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് മാസിക പുസ്തകം XXII ലക്കം 2) കൊല്ലം [illegible] 1496-ലെ [illegible] (ഇൻഡ്യൻ ആൻറിക്വറി പുസ്തകം XVII [illegible] 145-166) [illegible] ഇൻസ്ക്രിപ്ഷൻസ് [illegible] പുസ്തകം VII ലക്കം 3) [illegible] സംക്ഷിപ്തം [illegible].

2. ഈ സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു [illegible] അതിന്റെ [illegible] കാവ്യത്തിനു [illegible] ഇതിൽ [illegible]

കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാനും, [1] കോട്ടയത്തു തമ്പുരാനും ഭാഷയുടെ ഉൽഗതിക്ക വളരെ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളതു് വാസ്തവം തന്നെ. പക്ഷെ ഈ രണ്ടു സ്വരൂപക്കാരും വേണാട്ടി അടുത്ത ബന്ധുക്കളായിരിക്കട്ടെ, ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ, ഈ രണ്ടു സ്വരൂപികളും കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാനും, വടക്കൻ കോട്ടയത്തു തമ്പുരാനുമായിരുന്നു, [3] വേണാട്ടി

ശേഖരത്തിലെ അമൂല്യസമ്പത്തായ ചെപ്പേടുകളും മറ്റിന്റെ തദ്രൂപ ഗ്രന്ഥങ്ങളും എടുത്തുമാറ്റിയതും പ്രസ്തുത സ്വരൂപം മൂലമത്രെ വന്നിട്ടുള്ള ദുഷ്കർമ്മങ്ങളിലൊന്നത്രേ.

1. ദേശാഭിമാനിയിൽ ചരിത്രം കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാനെ എന്നു പേരായ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ചരിത്രവിവരങ്ങൾ അധികമൊന്നുമില്ലാതെ ഇവിടെയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ ആട്ടക്കഥയിൽ കൊട്ടാരക്കരെ എഴുതിയതും, വഞ്ചിപ്പാട്ടിന്നായി കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ചില സംഗതികളും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖകന്മാരെ കൊട്ടാരക്കരക്കാരനായ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകാരന്റെ വടക്കൻ കോട്ടയം സ്വരൂപത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന ഒരാളെ സംബന്ധം സ്വരൂപമായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ സംഗതി അന്വേഷണം സഭയിൽ ചെയ്യേണ്ട വിഷയമായിരിക്കുന്നതാണ്.

2. മഹാരാജാ ഇളയിടത്തു സ്വരൂപക്കാരായ തമ്പുരാക്കന്മാർ വഞ്ചിപ്പാട്ടിലെ കഥാ കർത്താവും അതിനുള്ളതിന്റെ അനുഭവവും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ കവികളിലൊരാൾ കർത്താവുമാണ്.

3. കോട്ടയത്തു് തമ്പുരാന്റെ ദേഹാന്തരകാലത്തു വേണാട്ടിലെ ഒരു യുദ്ധം നടന്നു എന്ന് വഞ്ചിപ്പാട്ടിൽ (പുസ്തകം III) പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്നു തെളിയിക്കുന്നില്ല. വഞ്ചിപ്പാട്ടിന്റെ പാട്ടിലെ കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിലും, തെക്കൻ മലയാളത്തിലെ ഒരു വാക്യത്തെ വാക്യത്തിന്നിടയിൽ വിവരണം ചേർത്തു വ്യാഖ്യാനിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈ അഭിപ്രായത്തിനു സാധുത്വം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രസ്തുത തെക്കൻ വഞ്ചിപ്പാട്ടു ഇദ്ദേഹം അതിന്റെ രചനയോടൊപ്പം ചേർത്തി

ലെ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവായി രുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതി അയ്യർ എന്തിനു മറച്ചുവയ്ക്കുന്നു? ഒരു സംഗതികൂടിപ്പറഞ്ഞു ഈ വിഷയത്തെ സംഗ്രഹിക്കാം. "ശൗര്യപ്രതാപവാനായിരുന്ന മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് ദിഗ്ജയത്തിനുമുമ്പിൽ ധരിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനോപ്പുത ചിറവാസ്വരൂപഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു എന്നാണെന്നാണ് ആ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള ലഷ്യങ്ങളിൽ കാണുന്നതു", എന്ന് പണ്ഡിതവരേണ്യനായ കൃഷ്ണപിഷാരടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വഞ്ചിയെന്ന പേരു് ചിറവാസ്വരൂപത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അയ്യർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കൃഷ്ണപിഷാരടിയുടെ അഭിപ്രായം അയ്യർക്കു വിപരീതമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ന്നുള്ളതാണ്. ഒരു [illegible]ത്തിൽനിന്നു ഒരു സാമന്തകുടുംബത്തിലെ—[illegible]—ത്തു വിവാഹം ചെയ്തു അതുകൊണ്ടു വിവാഹിതരായെങ്കിൽ, മഹാരാജാവിന്റെ [illegible] സന്താനങ്ങൾ അധികാരമില്ലാതായിട്ടില്ല. [illegible] ഉണ്ടാകുന്ന [illegible] എന്നായ [illegible]. [illegible]നിന്നു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നു അയ്യർ വിവരിക്കുന്നു. അതിനു ഉപോൽബലകമായി പറയപ്പെടുന്നതു് ഒരു [illegible] ഒരു രേഖയാണ്. [illegible] ഈ [illegible] [illegible]തായിരിക്കണമെന്നു [illegible] ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടു്.

900-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് വേണാട്ട് രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതത്തിനാകട്ടെ മലയാളത്തിനാകട്ടെ പോഷകന്മാരായ യാതൊരു ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയാണല്ലോ അയ്യരുടെ സവിസ്തരമായ ചർച്ചയിൽ നിന്നും വെളിവാകുന്നതു്. മഹാകവി ഈ സംഗതി ധ്വനിപ്പിച്ചു; കവിതയില്ലാത്ത ഈയുള്ളവർ അതു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ.[1]

1. വേണാട്ടിൽ, അങ്ങനെയുള്ള [illegible]

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രഥമഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്വരൂപങ്ങൾ വിഭിന്നരാജ്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അതാതു രാജാക്കന്മാർ സ്വതന്ത്രരാജാക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്നുമുള്ള സംഗതി, ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും, 900-ാമാണ്ടിനു മുമ്പു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായ നാടുമണ്ഡലങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങളെ ലേശമാത്രം അറിവുള്ളവനും കൂടി സുവിദിതമായിട്ടുള്ളതും അസന്ദിഗ്ദ്ധങ്ങളായ രേഖകളെക്കൊണ്ടു് സാധിച്ചിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. ഈ സ്വരൂപങ്ങൾ ഒരുവഴിക്കോ, വേറെ വഴിക്കോ, അന്യോന്യസംബന്ധങ്ങളോ അത്യന്തബന്ധങ്ങളോ ആയിരിക്കട്ടെ, ആ ഒരു സംഗതികൊണ്ടുമാത്രം ഈ സ്വരൂപങ്ങളെ വേണാട്ടിന്റെ താവഴികളെന്നു എങ്ങിനെ വിധിക്കാം? താവഴി എന്ന പദവും സ്വരൂപം എന്ന പദവും പര്യായങ്ങളായിട്ടാണോ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്? വേഴ്ചയും, ചാർച്ചയും, ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ, ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ, ഈ സ്വരൂപങ്ങൾ അടിക്കടി അടിപിടികൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി മറക്കാവുന്നതോ മറയ്ക്കാവുന്നതോ അല്ല. ഇവയിൽ ശ്രീപാദവും, ചിറവായും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വേണാട്ടു് രാജ്യത്തെ കീഴടക്കി ഭരിച്ചതായും ധാരാളം ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നതായ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളെ യഥാവസരം മറന്നും, മറച്ചും, അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചും, താവഴിവംശം എന്ന പേരുള്ളതെല്ലാം ഒന്നാണെന്നു അഭ്യൂഹിച്ചു്—ഈ കൂട്ടത്തിൽ സോമവംശക്കാരായ ക്ഷത്രിയവംശത്തേയും കൂട്ടിട്ടുണ്ടോ ആവോ — ഈ സ്വരൂപങ്ങൾ എല്ലാം പണ്ടുപണ്ടെ തന്നെ വേണാട്ടു് സ്വരൂപത്തിന്റെ താവഴികളാണെ

ന്നു് ഉൽഘോഷിക്കത്തക്ക മനഃസ്ഥിതിയും അഭിസന്ധിയും ഇതരഗവേഷകന്മാൎക്കില്ലാത്തതിൽ അയ്യർ എന്തിനു കയൎക്കുന്നു? വസ്തുസ്ഥിതിയിങ്ങനെയിരിക്കെ, മിഥ്യാരൂപങ്ങളായ ചില അഭ്യൂഹപരമ്പരകളെക്കൊണ്ടു് താൻ വസ്തുത മുഴുവനും അന്യഥാകരിച്ചുവെന്നു നടിച്ചു്, ഒരു പ്രാമാണികന്റെ നിലയിൽ ഔദ്ധത്യത്തോടുകൂടി പ്രലപിച്ചു്, വാസ്തവം പറയുന്നവൻ വഞ്ചകനും വങ്കനും ആണെന്നു് ഉളുപ്പുകൂടാതെ പറയുന്ന മിസ്റ്റർ അയ്യൎക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണസമ്പ്രദായത്തിനും ഒരു നമസ്കാരംചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. സാഹിത്യം ഗവേഷണം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ നീതിന്യായം പരിപാലിക്കേണ്ടവൻ അയ്യരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിക്കുമാറു മുഷ്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടും, അസഭ്യവാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും, അഭ്യൂഹങ്ങൾ സത്യങ്ങളാകുന്നതല്ല, ബാധകങ്ങൾ സാധകങ്ങളാകുന്നതുമല്ല.

വെറും കെട്ടുകഥകൾ ചരിത്രങ്ങളല്ല എന്നുള്ള തത്വം പരിണതപ്രജ്ഞന്മാരൊന്നടങ്കം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നെങ്കിലും വയോവൃദ്ധനായ അയ്യർ ഇതേവരെ ധരിക്കാത്തതിൽ, അഥവാ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറന്നുകളഞ്ഞതിൽ, ശേഷമുള്ളവർ പരിതപിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മഹാകവിയെന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അയ്യർ തന്റെ ഭാവനാശക്തിയേയും ശബ്ദകോലാഹലത്തേയും ഗവേഷണവിഷയത്തിൽനിന്നു പിൻവലിച്ചു കാവ്യവിഷയത്തിൽ പ്രവൎത്തിപ്പിച്ചാൽ അതുതന്നെയായിരിക്കും തനിക്കും, ഒരു പക്ഷേ കൈരളിക്കും, അഭിമാനാസ്പദമായ്വന്നുകൂടി ഞങ്ങൾ ഇത പ്രകൃതത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ അതു് ഒരു അധികപ്രസംഗമാകയില്ലെന്നു കരുതിപ്പറയേണ്ടതായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു.

7. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രജ്ഞാനം.

തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യചരിത്രം ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടില്ല. പാഠപുസ്തകമായി എഴുതിട്ടുള്ള ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടിയുടെ പുസ്തകവും പഠിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സംഗതി രണ്ടും വാസ്തവംതന്നെ. പക്ഷെ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങളും കുറച്ചു ചിലതെല്ലാം ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. അതു് അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ചില ചരിത്രസംഗതികളെ പരാമർശിക്കുന്നതു് തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ഏറക്കുറെ സഹായിക്കുന്നതാണു്.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പരമ്പരയെക്കുറിക്കുന്ന ഒന്നിലധികം ആവലികൾ ഇപ്പോൾ ലഭ്യങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. ശിലാശാസനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള ആവലി ഒന്നു്; ക്ഷേത്രഗ്രന്ഥവരിയിൽനിന്നു സംകലിതമായ ആവലി മറ്റൊന്നു്; ഡൈനാസ്റ്റിക് റിക്കാർഡിൽനിന്നുണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതു വേറൊന്നു്. ഇത്രയുംകൊണ്ടു് അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ശങ്കുണ്ണിമേനവന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലുള്ള ആവലി ഇവയിൽനിന്നു ഭിന്നമാണു്. സ്റ്റേറ്റ് മാന്വലിലുള്ള ആവലിയും ഗണ്യമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ കുറഞ്ഞതു് അഞ്ചു രാജാവലികൾ ഗവേഷകന്നു ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായിട്ടുണ്ടു്. ഇവയെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ അന്യോന്യവിരുദ്ധങ്ങളായ പല നാമധേയങ്ങളും ഭരണകാലങ്ങളും കാണാവുന്നതാണു്. ആയതിനാൽ ഇവ ഓരോന്നും ശരിയായിരിപ്പാൻ തരമുള്ളതല്ല. ഇവയിൽ

യ്യറാവും വിശ്വാസയോഗ്യമായിട്ടുള്ളത് ശിലാശാസനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ആവലിയാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഇതര ആവലികളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊ മററവയെക്കാൾ അധികം വിശ്വാസയോഗ്യം എന്ന സമ്മതിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചരിത്രനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതും ഒരു പക്ഷന്യായമാണെന്ന സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷെ, അവനവന്റെ സൌകര്യം, അതായത് താല്പര്യമോ ആവശ്യം, പോലെ ഓരോ ആവലിയിൽ കാണുന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി സ്വീകരിച്ചു അഭിപ്രായം പറയുകയും; അതിൽ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന വിരോധങ്ങളെ ഒന്നുകിൽ മറച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കല്പിച്ചുകൂട്ടി പരിഹരിച്ചു, സ്വമതത്തിന് അനുകൂലമാക്കി അഭിപ്രായം വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഗവേഷണന്യായമാകുന്ന എന്നെനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഈ മാതിരിക്കാർ ഗവേഷണപടുക്കൾ എന്ന സ്വയമഭിമാനിക്കുന്ന അയ്യർ അംഗീകരിച്ചു കാണുന്നതു്.

മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച ആയു് ആവലിയിൽ ഒട്ടു തന്നെ എടുത്തു പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാലും വിഭിന്നരാജകുടുംബങ്ങളിൽപ്പെട്ട വിഭിന്നരാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്നതാണ്. ഒരേ സമയത്തുതന്നെ ജയസിംഹനാട്ടു മൂത്തവരും, ചിറവായ മൂത്തവരും, വേണാട്ട് തിരുവടികളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ കൂട്ടത്തിലെ

കളെ വഞ്ചിയെന്ന ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒരു കുറിപ്പു മാത്രമെ കാണുന്നുള്ളു. 900-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് ഇരുനൂററിൽപ്പരം രാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയങ്ങളുള്ളതിൽ നാലു പേരോട് ചേർത്ത മാത്രമെ കുലശേഖരപദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളു. ആദ്യമായി ഈ സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നത് കൊ. വ. 664-ാമതിലെ കുറിപ്പിലാണ്; അതിൽ പ്രശസ്തനായ വീരകോദണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് ജയസിംഹനാട്ടുജനനാണ്. അക്കാലത്തെ വേണാട് രാജാവ് ഒരു വീരവർമ്മാവാണ്. ഇതിൽനിന്നു തെളിയുന്നത് ഈ രണ്ടു സ്വരൂപങ്ങളും രണ്ടായിരുന്നവെന്നും, വേണാട് രാജാവ് കുലശേഖരബിരുദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുമാണല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥവരിയിൽ 731-ാമാണ്ടിൽ ഒരു വീരരവിവർമ്മകുലശേഖരനെക്കാണുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ആററിങ്ങൽ മൂത്ത തമ്പുരാനാണ്; അക്കാലത്തു ജയസിംഹനാട്ടുമൂത്തവരായിട്ട് പറഞ്ഞു കാണുന്നത് ഉണ്ണികേരളവർമ്മ രാജാവിനെയും വേണാട്ടിലെ, അതായത് തിരുവിതാംകൂറിലെ, രാജാവായിട്ട് ശങ്കരമേനോൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവിനെയുമാണ്. ഡൈനാസ്റ്റിക്ക് റിക്കാർഡ്സുകളിൽനിന്നു 767, 784 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിപ്പറയപ്പെടുന്ന രവിവർമ്മകുലശേഖരൻ കീഴ്പ്പേരൂർ തൃപ്പാപ്പി സ്വരൂപത്തിലെ അംഗമാണ്. ഈ രണ്ടു കുറിപ്പുകളിൽ പറയപ്പെടുന്ന രവിവർമ്മാവും ഒന്നാണെന്നു തീരുമാനിച്ചാൽകൂടി ഈകാലഘട്ടത്തിൽ വേറെയും പല രാജാക്കന്മാരെയും കാണു

ണ്ടു്. 769-മാണ്ടിൽ ഒരു രാമവർമ്മരാജാവു് ചിറവാ മൂത്തവരായി വാഴുന്നു; 771—779 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഈ സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നതു ഒരു രവിവർമ്മമഹാരാജാവാണു്. 779—807-ൽ കുലശേഖരവർമ്മാവു്—ഇവിടെ കുലശേഖരൻ സ്ഥാനപ്പേരല്ല തൃപ്പാപ്പിരൂപ്പിന്നല്ല താനും; അക്കാലത്തെ തൃപ്പാപ്പിരൂപ്പിനു ദേശിങ്ങനാടു് കീഴ്പേരൂർ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവാണു്. 781-ാമാണ്ടിൽ ഒരു വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു ഒരു ശിലാരേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുമുണ്ടു്. ശങ്കുണ്ണിമേനവന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 780 വരെ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവും, 780 - 81 എന്നീ കാലങ്ങളിൽ ഒരു ശ്രീവീരവർമ്മാ (രവിവർമ്മാ) യുമായിരുന്നുവത്രെ വേണാട്ടധിപതികൾ. ഈ രാജാക്കന്മാർക്കു് കുലശേഖര ബിരുദം ഉള്ളതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. കുലശേഖര പദം പ്രസ്തുതങ്ങളായ ആവലികളിൽ ഇത്രയും മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളു. വസ്തുസ്ഥിതിയിങ്ങിനെയിരിക്കെ വഞ്ചിയെന്നും, കുലശേഖരനെന്നും ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ പണ്ടേ പണ്ടേതന്നെ വേണാട്ടു്, അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ, മഹാരാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അയ്യർ ഘോഷിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്തെന്നു മനസ്സിലാകാവുന്നതല്ല. ഇതൊരു വെറും കെട്ടുകഥ എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞുകൂടൂ.

ക്രി. പി. 1177 മുതൽ 1195 വരെ (അതായതു കൊ. വ. 352 മുതൽ 370 വരെ) വേണാട്ടു് ഭരിച്ചതു് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവാണത്രെ! പുരാതനവസ്തുചരി

ശേഖരന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇദ്ദേഹം [1] കൊല്ലംബാധിപനാണെന്നു ഇതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വേണാട്ടു മൂപ്പിന്നവനല്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇദ്ദേഹം വേണാട്ടു് വംശജനായിരുന്നിരുന്നതല്ല. കൊ. വ. 348-ാമാണ്ടിൽ വേണാട്ടു് മൂപ്പിന്നതു് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ 'രാജ്യം വാണിരുന്നതിനു തെളിവെന്തു്? ഈ രണ്ടു മാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാക്കന്മാരും ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം 348 മുതൽ 370 വരെയാണെന്നു എന്തു കൊണ്ടു നിർദ്ദേശിച്ചില്ല? ഒരു ദിക്കിൽ ക്രിസ്തുവർഷവും അന്യത്ര കൊല്ലവർഷവും നിർദ്ദേശിച്ചതിന്റെ സാരസ്യം വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ലേ? പുറമെ ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇക്കാലഘട്ടത്തിലെ രാജാവു് ഒരു ആദിത്യവർമ്മനാണു്! മാർത്താണ്ഡനും ആദിത്യനും ഒന്നാണെന്നാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനം?

---

1. തിരുവിതാംകൂർ ആർക്കിയോളജിക്കൽ സീരീസിന്റെ 99-ാമത്തെ [illegible] ... VIII ഭാഗം 2-ൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

661-ാമാണ്ട് മേടം 1-ാംനു-യിലെ ശിലാരേഖയിൽ കാണുന്ന ജയസിംഹദേവനായിനാർ ഒരു കേരളവർമ്മാവായിരിക്കാം. 662-ാമാണ്ട് ചിങ്ങം 13-ാംനു- വേണാട് വാണിരുന്ന കീഴ്പ്പേരൂർ വീരആദിത്യവർമ്മാവും, തൃപ്പാപ്പൂർ കീഴ്പ്പേരൂർ മൂത്തവരായിരുന്ന് വീരരവിഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവും, തൃപ്പാപ്പൂർ മൂത്തവരായിരുന്ന് കീഴ്പ്പേരൂർ വീരഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവും(വൃശ്ചികം 7-ാംനു-), ചിങ്ങം 1-ാംനു- വേണാട്ടടികളായിരുന്ന ഒരു കീഴ്പ്പേരൂർ വീരരവിആദിത്യവർമ്മാവും ആയിരുന്നുവെന്ന് ക്ഷേത്രഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് തെളിയുന്നു ജയസിംഹദേവനും, തൃപ്പാപ്പി മൂത്തവരും, കീഴ്പ്പേരൂർ മൂത്തവരും, വേണാട്ടധിപതിയും, വെവ്വേറെ ആളുകളായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. പുറമെ, ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 653 മുതൽ 678 വരെ വേണാട്ടിലെ, അതായത് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവായി വാണിരുന്നു ഒരു രവിവർമ്മാവായിരുന്നുവല്ലോ! [1]

653, 654, 655 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ ചെമ്പകരാമൻ തൃപ്പാപ്പി മൂത്തവർ, ഒരു രാമവർമ്മാവ്, ഒരു വീരരവിവർമ്മാവ് ദേശിങ്ങനാട് കീഴ്പ്പേരൂർ തൃപ്പാപ്പി മൂത്തവർ, ഒരു വേണാട് മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവ് എ

1. പ്രസ്തുത സംരംഭങ്ങളെല്ലാം ഒന്നാണ്, അഥവാ ഒന്നിന്റെ തന്നെ അവശിഷ്ടമാണെന്ന് ഒരു പ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഗവേഷകന്മാർ ഈ നാമധേയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജാവിനെയോ, അഥവാ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുള്ള വേണാടധിപതിയായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതുപോലെയിരിക്കെ അവരിൽ ഒരു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്?

ന്നിത്രയും രാജാക്കന്മാരെ, ശങ്കുണ്ണിമേനവന്റെ ചരിത്രപ്രകാരമുള്ള രവിവർമ്മാവിനു പുറമെ, പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. കാരിയമാണിക്കപുരം ശിലാരേഖകളിൽ നിന്നു ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ (646 മുതൽ 651 വരെ) വീരരാമവർമ്മാവും, 644 മുതൽ 659 വരെ ഒരു ആദിത്യവർമ്മാവും ഉണ്ടായിരുന്നതായും കാണാവുന്നതാണ്. [1] പ്രസ്തുത മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവ് രാജാവല്ലായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹമാണ് അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് എന്നു അയ്യർ അഭ്യൂഹിക്കുന്നു! അദ്ദേഹത്തെ അഭ്യൂഹം ശരിയാവാതിരിപ്പാൻ തരമില്ലല്ലൊ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അഭ്യൂഹമാണ്.

634-ാമതു കിഴ്പ്പേരൂർ വീരരാമവർമ്മമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവായിരുന്നു ഇളപ്പാപ്പിക്കുപ്പിനു എന്നു ഗ്രന്ഥവരിയിൽക്കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അഭിപ്രായത്തിൽ 634-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വീരകേരളമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവ് 610 മുതൽക്കാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നതത്രെ. [2] ഗ്രന്ഥവരി

1. ടി. എ. സ്സ് പുസ്തകം VI ഭാഗം 43 നോക്കുക.

2. അയ്യർ കണ്ടെത്തിയ ചെപ്പേടു് ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ അഭിപ്രായം അവലംബിച്ചാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ ആരെല്ലാമെന്നുകൂടി ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ.

567—619 വരെ ചേരളദേശത്തരചരാമൻ, 619—633 വരെ വേണാട്ട് മൂത്തരാജാവ്, 633—646 വരെ വീരമാർത്താണ്ഡൻ. അദ്ദേഹത്തെ മേനോന്റേയും അഭിപ്രായം ചെയ്തു വരുത്തിയത് 557 മുതൽ 646 വരെ വേണാട്ട് ഭരിച്ചത് ചേരദേവ, ആദിത്യ, വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം? എന്നാൽ ആയതു് ശരിയായിട്ടില്ലാത്തതാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?

യിലെ കുറിപ്പു് തെററാകട്ടെ, ശരിയാകട്ടെ, അയ്യരുടെ അഭിപ്രായം തെററാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ധാരാളം തെളിവുണ്ടു്. 610-ൽ വീരകേരളമാർത്താണ്ഡവർമ്മ, കീഴ്പ്പേരൂർ, 614-ൽ വീരരാമമാർത്താണ്ഡവർമ്മ, കീഴ്പ്പേരൂർ ജയസിംഹനാട്ടുടയവർ, 615-ൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ ചിറവായ്മൂത്തവർ, 620-ൽ വീരരവി (? വർമ്മ) വേണാട്ടു് തിരുവടി, 631-ൽ വീരരാമമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കീഴ്പ്പേരൂർതൃപ്പാപ്പിമൂത്തവർ, ഇത്രയും രാജാക്കന്മാർ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു് ശിലാശാസനങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥവരിയിൽനിന്നും തെളിയുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നു അയ്യരുടെ പ്രത്യാഹാരത്തെ പററിയുള്ള അഭ്യൂഹത്തിന്റെ സാധുത്വം ദുർബ്ബലമാകുന്നതാണു്.

അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാലഘട്ടം 634 മുതൽ 657 വരെയാണു്. ആ കാലത്തു് വേണാട്ടു രാജാവു് അഖിലകലാവല്ലഭൻ ആദിത്യവർമ്മയാണല്ലോ! ഈ കാലഘട്ടത്തിലും വേറെ പല രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു കാണുന്നുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ 637—46 വരെ ഒരു മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവിനെയും, 646—657 വരെ ഒരു ആദിത്യവർമ്മാവിനെയും വേണാട്ടു് രാജാവായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. 639 — 40 ചെമ്പക ആദിത്യവർമ്മൻ[1] ചിറവാ മൂത്തവനായും, 640-ൽ വീരരവിവർമ്മ കീഴ്പ്പേരൂർ തൃപ്പാപ്പി മൂത്ത തിരുവടിയായും, 614-ൽ വീരരാമമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖര

---

1. [illegible] ആദിത്യവർമ്മാവിന്റെ പേരു്?

ട്ടപ്പുത്രനായ ജയസിംഹനാട്ട് തിരുവടിയായും, ഇരവിവർമ്മ വേണാട്ട് അധിപതിയായും, വിശാഖം തിരുനാൾ ആദിത്യവർമ്മ ചിറവായ് മൂത്തവരായും, 641-ൽ വീരരവിവർമ്മാവു് തൃപ്പാപ്പൂർമൂത്തവരായും, 647-ൽ ജയസിംഹനാട്ട് കീഴ്പ്പേരൂർ ചിറവാമൂത്തവരായും ഇതര രേഖകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്.

ഇവരിൽ ഒന്നും അഞ്ചും രാജാക്കന്മാരെ ഒന്നാക്കി ആ രാജാവു് ഈ കാലഘട്ടം മുഴുവനും വേണാട്ടിലെ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവായിരുന്ന എന്നു് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം, ആദിത്യവർമ്മാവു് ഒരു വിഡ്ഢിയായിരുന്നുവെന്നു് ധ്വനിപ്പിക്കുക മാത്രമാണോ?

729-ാമാണ്ടു മുതൽ 750 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു് ആദിത്യവർമ്മനായിരുന്നുവത്രെ! ഇതു് ഡൈനാസ്റ്റിക് റിക്കാർഡ്സ് എന്ന മാത്രമടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു് അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ രേഖയനുസരിച്ചു് ഇദ്ദേഹം ചിറവായ് മൂത്തവരാണത്രേ. സ്റ്റേറ്റ് മാന്വൽ പ്രകാരവും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രപ്രകാരവും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ (712 മുതൽ 735), കേരളവർമ്മ (735—738), ആദിത്യവർമ്മ (738—742), ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ (742—75?6) എന്നീ രാജാക്കന്മാർ നാടു വാണിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശിലാശാസനങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥവരികളിലും ആകട്ടെ, രവിവർമ്മകുലശേഖരൻ ആറ്റിങ്ങൽ (730), ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മൻ ദേശിങ്ങനാട്ടു മൂത്തവർ (731—34—36), ശങ്കരനാരായണൻ വെൻറു

മാൻകൊണ്ട ശ്രീതലവീര ശ്രീവീരകേരള ചിറവായ് മൂത്തവർ (733); ആദിത്യവർമ്മ ചിറവായ് മൂത്തവർ (739—40), വീര ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ കീഴ്പ്പേരൂർ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂത്തവർ (743—746), രവിവർമ്മ ചിറവായ് (750), എന്നീ രാജാക്കന്മാരെ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇവർ ഒരേസമയത്തും വേണാട്ടിലെ, അതായത് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാക്കന്മാരായിരുന്നതിനാൽ, ഈ രാജാക്കന്മാരെയെല്ലാം തിരസ്കരിച്ച്, ചിറവായ് മൂത്തവരായ ആദിത്യവർമ്മനെയാണ് വേണാട്ടിലെ, അതായത് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവായിട്ട് അയ്യർ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നത്. കാരണം, അദ്ദേഹം അഖിലകലാവല്ലഭനാണ്: പോരി ആശ്രയം ഒരു ചെയ്തില്ല. ഇതിലൊന്നിന് തെളിവുണ്ടു ഗവേഷണപാടവമല്ലാ, കവികളെക്കുറിച്ച് അയ്യർക്കുള്ള മമതയും അഭിമാനവും മാത്രമാണ്. അയ്യരുടെ ഘോരതരമായ അഭിസന്ധിയും വിസ്തൃതമായ ആഗ്രഹത്തിനും പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവ് വായനക്കാർക്ക് വേറെ വേണ്ടിവരുന്നതല്ലല്ലോ.

സകലകലാവല്ലഭൻ, ഡൈനാസ്റ്റിക് റിക്കാർഡ്സ് പ്രകാരം, 719-ൽ രാജാവായിരുന്നതായി കാണാം. അയ്യർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, അദ്ദേഹം 718-ൽ തീപ്പെട്ടുവെന്നാണ്. 716-719 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഡൈനാസ്റ്റിക് റിക്കാർഡ്സുകളിലും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലും കാണുന്നത് ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവാണ്: ഈ രാജാക്കന്മാരെ അയ്യർ തന്നെ യഥോപയോഗം ചെയ്ത് യോജിപ്പിക്കട്ടെ.

767 മുതൽ 784 വരെ വേണാട്, അതായത് തിരുവിതാംകൂർ, രാജ്യം ഭരിച്ചത് തൃക്കേട്ട തിരുനാൾ ഇരവിവർമ്മാവും, 786 മുതൽ 838 വരെ ഭരിച്ചത് രേവതി തിരുനാൾ ഇരവിവർമ്മരാജാവും ആയിരുന്നുവെന്ന് അയ്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ആദ്യമായി പറഞ്ഞ രവിവർമ്മാവിനെ നിശ്ചയിച്ചത് ഗ്രന്ഥവരിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. 'തയിനാർ കലശമൊഴപ്പെട്ടമാറം കീഴ്പ്പേരൂർ ഇല്ലം തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപം' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം വേണാട്ടരാജാവല്ലെന്നാണ് വരുന്നത്. 779-80 എന്നീകൊല്ലത്ത് തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പിന് ദേശിങ്ങനാട്ട് കീഴ്പ്പേരൂർ രാമവർമ്മരാജാവാണെന്നാണ് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത്. പച്ചുമൂത്തത് രചിച്ച തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലും ആകട്ടെ, 769-ൽ ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മ തീപ്പെട്ടപ്പോൾ ശ്രീവീരരവിവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ 779-വരെയും, അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീവീരവർമ്മാവ് 781 വരെയും, അനന്തരം രവിവർമ്മാവും രാജ്യം ഭരിച്ചതായിട്ടാണ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചരിത്രരചയിതാക്കളുടെ ഭ്രമം നിമിത്തം, ആ സ്ഥാനം ലഭിക്കാത്ത തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാരെയൊന്നും അയ്യർ ഗണിക്കുന്നതേയില്ല! അയ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരൊന്നും മഹാരാജാക്കന്മാരല്ലായിരിക്കാം?

783 മുതൽ 838 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ വേണാട്, അതായത് തിരുവിതാംകൂർ, ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവരെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം എത്രയെന്നും അയ്യർ കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു! ഇപ്പോഴും പ്രസി

ലാണല്ലൊ ആവലികൾപ്രകാരമുള്ള രാജാക്കന്മാരെ ആസ്പദമാക്കി ഇവിടെ നിൎദ്ദേശിച്ച അയ്യരുടെ മതത്തിന്റെ സാധുത്വത്തെ വിശദീകരിക്കാം. 787, 789, 795, 801, 806, 807, 814, 815, 819, 820, 821, 824, 830, 834 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ ഇളപ്പാപ്പി സ്വരൂപം കീഴ്പ്പേരൂർ ഇല്ലം വീരരവിവൎമ്മ ചിറവായ് മൂത്തവർ ഉള്ളതായിക്കാണാം. ഇദ്ദേഹത്തിനാകട്ടെ 824-ൽ ഇളപ്പാപ്പി ഇളപ്പ് സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 788, 791, 793, 794, 795 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ ദേശിങ്ങനാട്ട് കീഴ്പ്പേരൂർ ചിറവാമൂത്തവരായി ഒരു ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മ രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും വിഭിന്നരാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെയും നിവൃത്തിയില്ല. 793-ൽ കീഴ്പ്പേരൂർ വീരകേരളരാമവൎമ്മ എന്ന ഒരു രാജാവിനെയും കാണുന്നുണ്ട്. ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മ തമ്പുരാന് ജയസിംഹനാട്ടു മൂത്തവർ, അല്ലെങ്കിൽ മൂത്ത തമ്പുരാൻ, എന്നീ സ്ഥാനപ്പേരുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 815, 820 എന്നീകാലത്തു ഇളപ്പാപ്പി മൂത്തവരും ആയിരുന്നു. ഈ രാജാക്കന്മാർ പുറമെ 820-ൽ ഒരു ആദിത്യവൎമ്മ രാജാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രപ്രകാരവും, ഡ്ലൂയിററ് മാനുവൽ പ്രകാരവും, രവിവൎമ്മാവ് (781—794) കേരളവൎമ്മ (794—800) രവിവൎമ്മ (800—806) കേരളവൎമ്മ (806—836) ആദിത്യവൎമ്മ (836—8ാ2) എന്നീ രാജാക്കന്മാരാണ് പ്രസ്തുത കാലത്തു രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നതത്രെ! അവരുടെ ആധിപ്രായത്തിൽ വേണാട്, അതായതു തിരുവിതാംകൂർ, ഒരി

ള്ള മഹാരാജാവു് ഇരവിവർമ്മാവാണത്രെ! ഇദ്ദേഹം വേണാട്ടു ശാഖയിൽപ്പെട്ട രാജാവല്ല. ഡൈനാസ്റ്റിക് റിക്കാർഡ്സ് പ്രകാരം ഇദ്ദേഹം ചിറവായ് വംശജനാണു്. ഈ രാജാവിനു് ഉ. ഈ രേഖപ്രകാരവും ശിലാശാസനപ്രകാരവും കുലശേഖരബിരുദം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു് അവരുടെ ചരിത്രനിർമ്മാണസമ്പ്രദായം അനിതരസാധാരണമാണെന്നു് സ്പഷ്ടം അറിയാറാകുന്നതാണു്.

രൂപകസാഹിത്യത്തെയും പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയത്തിന്റെ കർത്താവും 'സംഗ്രാമധീരനെ'ന്നു് ആളുകളെ അഭിസംബോധനത്തിന്നു പാത്രീഭൂതനും [1] ആയ രവിവർമ്മകുലശേഖരനെപ്പറ്റിയുംകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം ക്രി. പി. 1266 (—16 അല്ല) മുതൽ 1316 (—66 അല്ല) വരെ ആണെന്നാണു് വിചാരിച്ചുപോരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം രൂപകബന്ധത്തിന്റെ രാജാവായതു് 1297 (—98)ൽ ആണു്. 1303 ൽ രവിശേഖരവർമ്മാവും, 1313 മുതൽ കുറഞ്ഞതു 1317 വരെ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവും ആണു് വേണാടു ഭരിച്ചിരുന്നതു് എന്നു ശിലാരേഖകളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ശിലാശാസനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, പുരാതന വസ്തുപരിശോധകന്മാർ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ ഈ സംഗതി കണക്കിൽ മറന്നു്, അല്ലെങ്കിൽ മറച്ചു്, അന്യത്ര യോഗ്യനായ ഒരു മഹാരാജാവുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്

1. ഈ രൂപകസാഹിത്യത്തിന്റെ ശിലാരേഖകൾ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണോ അവർ അദ്ദേഹത്തെ സംഗ്രാമധീരൻ എന്നു് അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നതു്? അവ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു് ...

അഹോതിൻ വേണാട്ടടികളെ വിസ്തരിച്ച് തിരസ്കരിച്ചു യോഗ്യനായ അന്യരാജാവുതന്നെയാണ് വേണാട്ടിലെ, അത്രയല്ല് തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു! ഗവേഷണത്തെ വ്യഭിചരിപ്പിച്ചു ചരിത്രത്തെ അന്യഥാകരിച്ചിട്ടുള്ളതിന് ഇതിലധികം ഉത്തമമായ ദൃഷ്ടാന്തം വേണമെന്ന്, ആരും ആവശ്യപ്പെടുന്നതല്ല.

കൊ. വ. 550 മുതൽ ഒന്നാം ഭാഗം വിജ്ഞാനദീപികയിൽ 584 വരെയും, ഇവിടെ 574 വരെയും, ഒരു ആദിത്യവർമ്മനെ അയ്യർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. 541—553 വരെ ഒരു ആദിത്യവർമ്മാവിനെ രണ്ടാം ഭാഗം വിജ്ഞാനദീപികയിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. 541—49-ൽ സംഗ്രാമധീരനെന്ന ബിരുദമേറ്റുകൂടിയ ഒരു ആദിത്യവർമ്മാവിനെ[1] ശിലാരേഖയിൽ അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ! ഈ മൂന്നു ആദിത്യവർമ്മന്മാരും ഒന്നാണെന്നു നിശ്ചയിക്ക

1. സംഗ്രാമധീരൻ എന്ന ബിരുദമുള്ള രാജാവിന്റെ പേര് ആദിത്യവർമ്മനെന്നാണെന്ന് ശിലാരേഖയിൽപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആദിത്യവർമ്മാവിന് സംഗ്രാമധീരനെന്നു ബിരുദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ശിലാരേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. സംഗ്രാമധീരനെന്ന ബിരുദക്കാരന്റെ പേര് ആദിത്യവർമ്മനായിരുന്നുവെന്നും ശിലാരേഖയിൽനിന്ന് കിട്ടുവാനില്ല. സംഗ്രാമധീരനെയും ആദിത്യവർമ്മാവിനെയും ഏകീകരിക്കാനും ന്യായം; അതും ശിലാരേഖയിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നതല്ല. ജിജ്ഞാസപ്പെടാതെ ഒരുമിച്ചിട്ടും വാദിച്ചിട്ടും കാണുന്ന സംഗ്രാമധീര ആദിത്യവർമ്മനെ, സംഗ്രാമധീരനായ ആദിത്യവർമ്മാവാക്കി, അതുതന്നെ പോരെന്നുവെച്ച് ... ചർച്ചചെയ്തിട്ടാണ് ടി. എ. സീരീസ്. പുസ്തകം I, 171—173 എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഏകീകരണം ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ ന്യായമില്ലെന്ന് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ട്രാ. ആർ. പി. ആർ. ജേർണലിൽ പുസ്തകം VI ഭാഗം I നോക്കുക). പ്രസ്തുത ഏകീകരണ

വാനം, ആ ഏകീകൃതനായ രാജാവിന്റെ കാലം (വി. ശി. ആദ്യം 553 വരെയും, പിന്നീട് 584 വരെയും) ഇപ്പോളിവിടെ 574 വരെ നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ള കാരണം ഏതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ ഉദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിലെ, അതായത് തിരുവിതാംകൂറിലെ, ഒരു മഹാരാജാവാകത്തീർന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാഹുബലംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഇത് ഏങ്ങനെയായിലും ഇരിക്കട്ടെ. 550 ൽ വേണാട്ടു രാജാവായിട്ട് ഒരു വീരരവിവർമ്മനെയും, 565-ൽ ഒരു മാർത്താണ്ഡവർമ്മാവിനെയും, 574-ൽ ജയസിംഹനാട്ടിലെ ഒരു മാർത്താണ്ഡ അടികളേയും, കാണുന്നുണ്ട്. സ്റ്റെയിറ്റ് മാനുവലിലാകട്ടെ ശ്രീവീരഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവ് 550 മുതൽക്കും, ഒരു വീരരവിവർമ്മാവ് 558 മുതൽക്കും, രാജ്യം ഭരിച്ചുതായിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രപ്രകാരമാവട്ടെ 510 മുതൽ 550 വരെ വീരരാമമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവും, 550 മുതൽ 557 വരെ ഒരു രവിവർമ്മാവും, 557 ൽ ഒരു കേരളവർമ്മാവും, 557 മുതൽ 619 വരെ ഒരു ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മാവും, വേണാട്, അതായത് തിരുവിതാംകൂർ, ഭരിച്ചതായി പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. വേണാട് രാജാവെന്ന നിലയിൽ പ്രശോഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കേരളർ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ 558-ൽ തീപ്പെട്ടതായിട്ടും അയ്യർ തന്നെ അന്യത്ര പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. ഈ രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ വിരശോഭാവരായ ആദി

വും, കലെനിസ്റ്റിയവും ഒരാളെന്നു ഡില്മൻ ആദ്യർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നെങ്കിലും അവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ത്യവർമ്മരാജാവായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. [1] "യഥാന്യൈരോഥതേവിശേഷം തഥൈതം പരിവർത്തതെ" എന്നാണല്ലോ മഹാകവികളെപ്പറ്റിപ്പറയാറുള്ളതു്. വേണാടു്, അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ, അതായതു് കേരളം എന്ന ബ്രഹ്മണ്ഡത്തിന്റെ രാജ്യചരിത്രം അയ്യർ എത്ര എളുപ്പം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. ചോരേണ പാടി ചേർക്കണം എന്നുള്ളതാണു് അയ്യരുടെ ഗവേഷണശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രധാനതത്വം.

പ്രസ്തുത ആദിത്യവർമ്മാവിനെപ്പറ്റിയുംകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നതു ഈ പ്രകൃതത്തിൽ യോജിക്കുന്നതാണു്. സർവ്വാംഗനാഥചരിതമുള്ള ആദിത്യവർമ്മരാജാവിനെ മൂന്നു ശിലാരേഖകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടാണു് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു്. തിരുവാമ്പാടിശ്ശാസനങ്ങളിലെ രാജാവായ സർവ്വാംഗനാഥനാകട്ടെ, ആദിത്യവർമ്മനാകട്ടെ, വടശ്ശേരിശ്ശാസനത്തിലെ സർവ്വാംഗനാഥചരിതനാകട്ടെ, ആദിത്യവർമ്മനാകട്ടെ, വേണാട്ടധിപതി, അഥവാ തൃപ്പാപ്പൂ മൂത്തവർ, അതായതു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു് ആയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ശാസനങ്ങളിൽ പ്രസ്തുതന്മാരായ നാലാളുകളും വിഭിന്നകാലങ്ങളിൽ ജീ

1. ക്രി. പി. 1318-മാണ്ടിൽ ചേരകുലപാണ്ഡ്യദേവൻ, ശുചീന്ദ്രം, കോട്ടാർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ശിലാശാസനപ്രകാരം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാഞ്ചിനാട്ടുദേശം ഭരിച്ചിരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണു്. ഈ സംഗതി സ്റ്റെയിറ്റു് മാന്വലിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതേ സംവത്സരം തന്നെ വടശ്ശേരിയിൽ വിരാജമാനനായ ഒരു ആദിത്യവർമ്മാവു് ആദിത്യവർമ്മചതുർവേദിമംഗലം സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു് അയ്യർ അനുമാനിച്ചു് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സാംഗത്യമെന്തോ?

വിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അഭ്യൂഹിക്കുന്നതാണ് അധികം സമഞ്ജസമെന്നും ഇവരെ എല്ലാം ഏകീകരിച്ച് ഒന്നാക്കുന്നത് അസമഞ്ജസമാണെന്നും അയ്യർ തന്നെ ഒരു പ്രമാണികന്റെ നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മി. കൃഷ്ണപിഷാരടി വളരെ മുമ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഗതി മറച്ചോ, മറന്നോ വീണ്ടും ഏകീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഹേതു ഏകീകരണഭ്രമമോ, അതോ തനിക്ക് അഭിമതമായൊരു കാലം ഉണ്ണിനീലിസന്ദേശത്തിനു ലഭിക്കണമെന്ന മോഹമോ? തിരുവാററുവായി ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രഥമശാസനത്തിൽ മാത്രമേ കാലം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു; പക്ഷേ അതിൽ സർവ്വാംഗനാഥരാജാവിനെയല്ലാതെ, സർവ്വാംഗനാഥബിരുദധാരിയായ ആദിത്യവർമ്മനെന്ന നാമധേയം പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അവിടത്തെ മറെറാരു ശാസനത്തിൽ ആദിത്യവർമ്മരാജാവെന്ന നാമധേയമുണ്ട്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിരുദമോ, കാലമോ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വടശ്ശേരി ശാസനത്തിൽ ഉള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ സർവ്വാംഗനാഥനെന്ന ബിരുദ് ഒരുവൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ കാരണമെന്തെന്നും, മററു ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഒരു ആദിത്യവർമ്മൻ മഹാവിദ്വാനും, യോദ്ധാവുമാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സർവ്വാംഗനാഥനെന്നത് ആദിത്യവർമ്മന്റെ ബിരുദമാണെന്നോ, ആദിത്യവർമ്മനു സർവ്വാംഗനാഥബിരുദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ പ്രസ്തുതശാസനത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. പുറമെ ഈ ശാസനത്തിൽ കാലം പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. വിശേഷിച്ചു, ഈ ശാസനത്തിലെ ആദിത്യവർമ്മനെ ഒരു രാജാവായി ഗണിക്കവയ്യെന്നു ഒരു അഭിപ്രായവും കൂടിയുണ്ട്. വസ്തു

സഹിതി ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഈ മൂന്ന ശാസനങ്ങളെയും ടി. എ. എസ്സ്. ഒന്നാം പുസ്തകം 171—172 എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇക്കൊല്ലങ്ങളായ തെറ്റിദ്ധാരണ പിഷാരടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു് അയ്യർ ഗണിക്കാത്തതു്, അദ്ദേഹം വ്യാജപ്രമാണനിർമ്മാതാവായതുകൊണ്ടോ, അതോ, അയ്യർക്ക് ലക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ? "നാമൂലം ലിഖ്യതേകിഞ്ചിൽ നാപ്രമാണമുദീര്യതേ" എന്നൊരുള്ള ഗവേഷണനയം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള അയ്യർ പിഷാരടി എഴുതിയതിനു മറുപടി ഒന്നും പറയാതെ, ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതായ തെറു വീണ്ടും വീണ്ടും അപ്പടിപ്പിച്ചുകൂട്ടുന്നതു് ലക്കില്ലായ്മയുടെ ഫലമല്ലേ? പേരില്ലാത്ത ദിക്കിൽ പേരും, വംശമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ വംശവും, കാലമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ കാലവും, ബിരുദമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ബിരുദവും, കൂട്ടിവായിക്കുവാൻ അത്യധികം പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ള കവിരാജപരമേശ്വരനായ മി. അയ്യർ ആവിലകല, പലകല, സകലകല എന്നീ ബിരുദങ്ങളുള്ള ആദിത്യവർമ്മനെ സർവ്വാംഗനാഥചരിതനാക്കി പരിണമിപ്പിച്ചതിൽ ഒട്ടുതന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ. ഇതു് ഒരു കവിധർമ്മമാണെന്നമാത്രമേ കരുതേണ്ടതുള്ളു. [1]

1. വേണാട്ടധിപന്മാർ, അതൊരു പക്ഷേ തിരുവിതാംകൂർ, മഹാരാജക്കന്മാർ, വഞ്ചിപാഠൻ എന്ന ബിരുദ് 912-മാണ്ടിനു ശേഷം മാത്രമാണ് ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയതു് എന്നുള്ള നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തെ ബാധിപ്പാൻ വേണ്ടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകളിൽനിന്നു വഞ്ചിയെന്ന പേർ ഒരു രാജ്യത്തിനു്, അഥവാ പല രാജ്യങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് സമ്മതിച്ചാൽകൂടി നമ്മുടെ മതം എങ്ങനെ അന്യഥാക്കിപ്പെടുമെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ആയതിനാൽ പ്രസ്തുത വിഷയ

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രാഭിജ്ഞനെന്നു് അഭിമാനിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ അയ്യരുടെ ചരിത്രജ്ഞാനമെന്തെന്നും, ആ ജ്ഞാനം എത്രസൂക്ഷ്മമാത്രം സംഗതമാണെന്നും വെളിവാകുന്നതാണു്. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിൽ സോപ്പുപോലെ ഓരോ കട്ടങ്ങളിലെ അംശങ്ങളെ വേണാട്ടിലെ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിലെ, മഹാരാജാക്കന്മാരായി അഭിഷേകം ചെയ്യുതായും, അതുപോലെ ഊരും പേരുമില്ലാത്തതായ ചില രാജനാമധേയങ്ങൾക്കു രാജ്യവും, കാലവും, ചരിത്രവും ഇഷ്ടംപോലെ മഹാമനസ്കനായ അയ്യർ കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായും കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രമായി എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുകയും വേണം! തെററാണെന്നു പറയുന്നതു് ഒരു വെറും ദുർവ്യവസായം!

ഇത്തരം ഗവേഷകന്മാരുടെ കയ്യിലകപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിന്റെ ദുർദ്ദശാവിപാകത്തെപ്പററി ആരുംതന്നെ പരിതപിക്കയില്ല!

---

8. വഞ്ചിബിരുദു്.

സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും ശിലാരേഖയിൽനിന്നും അയ്യർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ-കാണുന്ന വഞ്ചിപദത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നുംകൂടി ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ ഇവിടെ പരിചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. വില്ലി-പുത്തൂരാൻപാട്ടു് ഒഴിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്ധൃതഭാഗങ്ങളിൽ ആകപ്പാടെ ഇരുപതിരുന്ന പ്രകൃതത്തിലാണു് വഞ്ചിപദം ഉപയോ

ഒരു സൂക്ഷ്മമായ വിഷയത്തിൽ വിശ്വസിക്കാവുന്ന അനുമാനിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകളൊന്നും [illegible] എന്നുകൂടി ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ഗിച്ചുകാണുന്നതു്. ഇവയിൽ പതിനെട്ടു ദിക്കിലും ഈ പദം രാജ്യവാചകമായിട്ടാണെന്നതാനും. തന്നാൽപ്രകൃതത്തിലാകട്ടെ 'വിരുതി'ന്റെ പ്രസക്തിയുമില്ല. രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ വംശപ്പേരായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ അവ രണ്ടും 950-ാമാണ്ടിനുശേഷമുള്ള കൃതികളിലാണു്. വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡൻ എന്നൊരു രാജൻ കേരളാധിപതിയെയും, വഞ്ചികേരളൻ, വഞ്ചികേരളവർമ്മൻ എന്നു് വടക്കൻകോട്ടയത്തുതമ്പുരാനെയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിൽ വഞ്ചിപദം ഒരു വിരുതായി വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പേരായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ വയ്യായ്കയില്ല. വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടിലെ ഇരുപതു ഗാനങ്ങളിൽ ഇരുപതു തവണ വഞ്ചിപദം ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്; ഒരു ദിക്കിലാകട്ടെ തിരുവഞ്ചിപദവും കാണുന്നുണ്ടു്. ഇവയിൽ 1,4,8,9, എന്നീ ഗാനങ്ങളിൽക്കാണുന്ന വഞ്ചിപദം സ്ഥലപ്പേരായി വ്യാഖ്യാനിക്കാമെങ്കിലും ഇതരഗാനങ്ങളിലെ വഞ്ചിപദം സ്ഥലപ്പേരല്ലെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണു്. ആകപ്പാടെ നോക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത പ്രയോഗങ്ങളിൽനിന്നു സാമാന്യമായി ഊഹിക്കാവുന്നതു് വഞ്ചി ഒരു രാജ്യപ്പേരാണെന്നുള്ളതാണു്. വഞ്ചിപാലരെന്നു കൊട്ടാരക്കരെത്തമ്പുരാക്കന്മാരും, ചിറവാ സ്വരൂപികളും, ജയസിംഹനാട്ടുകാരും, വടക്കൻകോട്ടയത്തു പുരളീശന്മാരും തങ്ങളെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു, ഈ പേരു് എങ്കിലും ഒരു നരേന്ദ്രമണ്ഡലത്തിന്റെ മാത്രം വകയാണെന്നു വാദിക്കുന്നതു് ഒരു മിഥ്യാവാദം മാത്രമാണു്. വെ

ണാട്ടുരാജ്യത്തിന്നുംകൂടി ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സമ്മതിച്ചാൽകൂടി—ഇങ്ങനെ അനുമാനിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം യാതൊരു തെളിവും ഇല്ലെന്നുള്ളതു വാദത്തിന്നുവേണ്ടി വിസ്മരിക്കാം—വഞ്ചിയെന്നതു് വേണാട്ടിന്നു മാത്രമുള്ള ഒരു പേരാണെന്നു സമ്മതിക്കാവുന്നതല്ല. ഏതേതു കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടാണോ ഇതരമണ്ഡലങ്ങൾക്കു് വഞ്ചിയെന്ന പേരുണ്ടായതു്, അതേതരം കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രമാണു് വേണാട്ടിന്നും വഞ്ചിയെന്ന പേർ കിട്ടിയതു് എന്നുവരികിലതായിരിക്കും ന്യായമായ അനുമാനം. അതല്ലാതെ വേണാട്ടിലേയ്ക്കുമാത്രമേ ഈ പേരു് ആദ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും, ഇതരമണ്ഡലങ്ങൾ ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു് ആ രാജ്യത്തോടുകൂടിയുള്ള തങ്ങളുടെ ബന്ധത്തിന്റെ മേന്മയെ കാണിക്കുകയാണു് എന്നും മറ്റും അഭിമാനപൂർവ്വമായിരിക്കുന്നതു് സയുക്തികമായ വാദമല്ലെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

വഞ്ചിയെന്ന പദംകൊണ്ടു് സൂചിപ്പിക്കുന്ന രാജ്യമേതാണെന്നാണു് ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഉദ്ധൃതലേഖകളിൽനിന്നു വിഭിന്നരാജ്യങ്ങളുടെ അധിപതികൾ തന്നെയും വഞ്ചിക്ഷ്മാപാലകന്മാരെന്നു അഭിമാനിച്ചുകാണുന്നതുകൊണ്ടു്, അതായതു് രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ മാത്രമല്ല വഞ്ചിപദം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന സംഗതി നിർവ്വിവാദമായിട്ടുള്ളതാണു്. പുരളിവഞ്ചി, കൊല്ലംവഞ്ചി, ചിറവായ്‌വഞ്ചി, കൊട്ടാരക്കരവഞ്ചി, വേണാട്ടുവഞ്ചിയുണ്ടെങ്കിൽ അതും, എല്ലാം ഒന്നാകാവുന്നതല്ലല്ലോ. ഈ നാലു്, അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചു്, വഞ്ചിയും ഒന്നാകുന്നതെ

ങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ ഇവയെല്ലാം ഏതോ ഒരു വഞ്ചിയുടെ ഭാഗങ്ങളാകണം; അല്ലെങ്കിൽ ഇവയിൽനിന്നു വിഭിന്നമായൊരു വഞ്ചി പുരാണകാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവയിൽനിന്നു് ഈ വഞ്ചികളെല്ലാം ഉൽഭൂതമായിരുന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഇവയൊന്നല്ല, വിഭിന്നമായിട്ടുള്ളതാണു് എന്നു് വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത വഞ്ചിപദപ്രയോഗംകൊണ്ടു് ഒന്നുംതന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. സൂര്യവംശം, സോമവംശം, യാദവവംശം എന്നിള്ളപോലെ മാത്രമേ ഇതിന്നു അൎത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളു.

വഞ്ചിക്കു അസാമാന്യമായൊരു അൎത്ഥവും കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു, പഴയ കേരളചരിത്രത്തിൽ പെരുമാക്കോതു്, തിരുവഞ്ചിക്കുളം, കേരളചക്രവൎത്തി എന്നിമൂന്നും അത്യന്തം അന്യോന്യബന്ധമായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു, വഞ്ചിപദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു് സൎവ്വത്ര ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നതു് അസാമഞ്ജസമല്ല. തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു് കേരളചക്രവൎത്തികളായി, വഞ്ചീശന്മാരായി ചിരകാലം രാജ്യം പരിപാലിച്ചുപോന്ന പെരുമാക്കന്മാരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളുള്ള പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ വഞ്ചിഭൂപന്മാരെന്നു അഭിമാനിച്ചാൽ അതു് അനുചിതമാവുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഏറ്റവും സമീചീനമായിരിക്കയും ചെയ്യും. അവയവിനാമംകൊണ്ടു് അവയവങ്ങളെക്കുറിക്കാമെന്നു മാത്രമേ പറയേണ്ടതുള്ളു. ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ

ളുതെന്നാട്ടുമണ്ഡലങ്ങളും ഒന്നുകൊണ്ടു വഞ്ചിപാദം സ്വരൂപനാമത്തോടുചേർത്തു് ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ള്ള ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. കേരളത്തിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇതു നാട്ടുമണ്ഡലങ്ങളും വഞ്ചിരാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളല്ലെന്നു പറയാവുന്നതല്ല; അതുകൊണ്ടു്, ആ മണ്ഡലങ്ങളിലെ നാടുവാഴികൾ ചേരർക്കു് ചെയ്തതായ ഒന്നുകൊണ്ടെന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇതു പദോപയോഗത്തിൽ വിദേശികളുടെ അജ്ഞാതതയോ, വൈരസ്യമോ ഉള്ളതായി അവർ ഗണിച്ചിരുന്നില്ലെന്നോ മറുവഴി പറയാമെന്നുള്ളതു് വാസ്തവംതന്നെ. പക്ഷെ നിഷ്കർഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതു് തൃപ്തികരമായിത്തോന്നുന്നില്ല.

ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ നിഷ്കർഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇതു വിഷയത്തിൽ ഒരു പുതിയ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ അവകാശം കാണുന്നുണ്ടു്. അല്പമായി ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികളെ ഇവിടെ വിവരിക്കട്ടെ. ഐതിഹ്യങ്ങളും ഗ്രന്ഥവരികളും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കേരളഖണ്ഡത്തിന്റെ അതിർത്തി ഗോകർണ്ണം മുതൽ കന്യാകുമാരി വരെയല്ല, പിന്നെയോ കാസർഗോഡു മുതൽ വർക്കലവരെയാണെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. മദ്ധ്യകാലങ്ങളിലാകട്ടെ തെക്കേ അതിർത്തി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു് പത്തു നാഴിക തെക്കുള്ള വിഴിഞ്ഞമായിരുന്നുവെന്നും കാണാം. അതായതു്, ആധുനികകേരളത്തിന്റെ ഉത്തരദക്ഷിണഭാഗങ്ങളും യഥാർത്ഥകേരളത്തിൽ പെട്ടതല്ലെന്നു വരുന്നു. വേറെയൊരു സംഗതി ധരിക്കേണ്ടതുള്ളതു്, ചേരരാജാക്കന്മാർ ഇതരര

ജാക്കന്മാരെ ജയിച്ചാൽ അവൎക്ക് തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായി ശിലാരേഖകളിൽ ധാരാളം കാണാമെന്നുള്ളതാണ്. രാജ്യം വെട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ, വിജയിയായവന്റെ നാമധേയം തത്രസ്ഥമായ ഗ്രാമത്തിന്നു കൊടുക്കുകയെന്നതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. പാണ്ഡ്യന്മാർ ഒന്നാമത്തെ വിഷയത്തിൽ ചോളന്മാരെപ്പോലെയാണ്. എങ്കിലും ആദ്യത്തെ വിഷയത്തിൽ ചോളന്മാർ ചെയ്തതിന്നു വിപരീതമായ വിധത്തിലും അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ജയിച്ച രാജാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളും തങ്ങളുടെ ബിരുദുകളായി അവർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഈ ഉഭയസമ്പ്രദായത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സാമാന്യനയമൊന്നുതന്നെയാണ്. വിജയതൃഷ്ണുക്കളായ വീരയോധാക്കൾ തങ്ങളുടെ വിജയത്തിൽ അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് പരാജിതന്മാരുടെ സ്ഥാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും, അവൎക്ക് തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ബിരുദമായി നൽകുമ്പോഴും, പരാജിതന്മാൎക്ക് തങ്ങളുടെ സാമന്തന്മാരെന്ന നിലയിൽ അഭയം ദാനം കൊടുക്കുകയാണ്. വേണാട്ട് ചിറവായ് ജയസിംഹനാട്, പുരളി എന്നീ സ്വരൂപങ്ങളും മാത്രമോ തനിയെയോ ഇതരരാജാക്കന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയോ കേരളചക്രവൎത്തിയുടെ രാജധാനിയായ തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തെ ജയിച്ചതായോ, നശിപ്പിച്ചതായോ, ചക്രവൎത്തിയെ തോല്പിച്ചതായോ ഇതേവരെ യാതൊരു തെളിവും കണ്ടെത്തിയതായി ആരും തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. നേരെ മറിച്ച്, യഥാൎത്ഥ വഞ്ചീശന്മാരായ കേരളചക്രവൎത്തികൾ പല സന്ദൎഭങ്ങളിലും ആ സ്വരൂ

പികളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഊഹിക്കുവാൻ ധാരാ
ളം തെളിവുണ്ടുതാനും. കേരളചക്രവത്തികളായ ശ്രേ
ഷ്ഠ വഞ്ചീശന്മാർ, തങ്ങളുടെ സാമന്തന്മാരെന്ന നില
യിൽ ഈ രാജകുടുംബങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു്, തൽസൂചക
മായി അവൎക്കു് സ്വനാമധേയത്തോടുകൂടി വഞ്ചിപദം
ചേൎത്തെഴുവാൻ അനുവാദം കൊടുത്തുവെന്നൂഹിക്കുന്ന
തിൽ അത്യധികം സാമഞ്ജസ്യമില്ലേ? ഈ മതം സ്വീ
കാരയോഗ്യമാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത വഞ്ചിപന്മാർ വഞ്ചി
പന്മാരായതു് തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു കേരളചക്രവത്തികളാ
യി വാണിരുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ സാമന്തന്മാരായി
ത്തീൎന്നതിനു ശേഷമാണെന്നു സങ്കല്പിക്കാവുന്നതാണു്.
കേരളചക്രവത്തികളായ പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം,
ബൌദ്ധശാംശം സ്വദേശ്യം ഒന്നാം കലിദിനാലിൽ, അവ
സാനിച്ചുവല്ലോ; തൽകാലശേഷം അവരുടെ വംശ
ജന്മാരായി നാട്ടിലെ ഇരുനൂറു ദേശവും പരിപാലിച്ചുപോ
ന്നതു് ഇന്നത്തെ ഗംഗാധരത്തുകോവിലധികാരികളായ
പെരുമ്പടപ്പു മൂപ്പിന്നായിരുന്നു. വഞ്ചിനാടധിപതിയായ
പ്രസ്തുത സ്വരൂപികൾ യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതന്മാരായതു
കൊണ്ടോ, അതോ ഇതരശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഭയന്നിട്ടോ,
അഭയംപ്രാപിച്ചപ്പോൾ കേരളചക്രവത്തിയായ പെരു
മ്പടപ്പുമൂപ്പിന്നു് അവരെ തങ്ങളുടെ സാമന്തന്മാരായി
സ്വീകരിച്ചു്, തൽസൂചകമായി വഞ്ചിപദത്തെ അവരു
വരുടെ പേരോടുകൂടി എഴുതിച്ചേൎക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു
വെന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽ അതു് ഒട്ടുംതന്നെ അസമീചീന
മാവില്ല; ചരിത്രത്തിനു വളരെ യോജിക്കയും ചെയ്യും.
ഈ മതം സ്വീകാരയോഗ്യമല്ലെന്നു വരണമെങ്കിൽ പ്ര

സ്വത രാജാക്കന്മാർ എപ്പോഴെങ്കിലും പെരുമ്പടപ്പു രാജാക്കന്മാരെ തോല്പിച്ചതായി രേഖകൾ കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വരുന്നതു്, ചോളസാമ്രാജ്യത്തിൽ തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു പെരുമ്പടപ്പു സ്വരൂപ്പിലെ രാജധാനിയിൽനിന്നു വഞ്ചി എന്ന പേരും, പാണ്ഡ്യന്മാരിൽനിന്നു കുലശേഖരപേരും, തത്തന്മണ്ഡലങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവന്നുള്ളതാണു്. കേരളത്തിന്റെ അപ്പുറം കിടക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥമായ കേരളത്തിൽപ്പെടാത്തതും ആയ വേണാട്ടു് അധിപന്മാർ തെൻകേരളത്തിലുള്ള നരേന്ദ്രമണ്ഡലങ്ങളെ സ്വാധീനമാക്കിയതോടുകൂടി, അതാതു സ്വരൂപങ്ങളുടെ സ്ഥാനപ്പേരുകളും ബിരുദുകളും യഥേഷ്ടം പാണ്ഡ്യന്മാരനുസാരേണ സ്വാലങ്കാരമായി “ചേരോദ്ധരിക്കയും ചെയ്തുവന്നുള്ളതാണ്” യഥാർത്ഥ വസ്തുസ്ഥിതി.” ചോളരാജാക്കന്മാരുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചും, പാണ്ഡ്യമണ്ഡലാധിപതികളുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചും ബിരുദുകൾ നേടുന്നതു് വേണാട്ടധികൃതന്മാർക്കു് അത്യന്തം സുഗ്രഹിതവ്യമാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തെൻകേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോഴുള്ളതുമായ നരേന്ദ്രമണ്ഡലങ്ങളെല്ലാം ക്രി. പി. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ഉദ്ദേശം 15-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ചോളപാണ്ഡ്യമണ്ഡലാധിപതികളുടെ സാമന്തന്മാരായി വർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന സംഗതി പ്രത്യേകിച്ചു സ്മർത്തവ്യമാണു്. കേരളത്തിലെ ഇതരരാജകുടുംബങ്ങൾ, അതായതു് ബിംബലി, ചെമ്പകശ്ശേരി, എടപ്പള്ളി, ആലങ്ങാട്ടു്, പറവൂർ, വെട്ടത്തു്, നെടിയിരിപ്പു്, കോല

ശ്ശേരി മുതലായ മദ്ധ്യോത്തരകേരളത്തിലെ നരേന്ദ്രമണ്ഡലങ്ങളെല്ലാം വഞ്ചിയെന്ന സ്ഥാനം ചേർത്തുതിക്കാണാതിരിപ്പാനുള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെയാകുന്നു. ഇവർ ചോളമണ്ഡലത്തിന്റെയാകട്ടെ പാണ്ഡ്യമണ്ഡലത്തിന്റെയാകട്ടെ സാമന്തത്വം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല സ്വതന്ത്രം സ്വരൂപമായ വെട്ടത്തും, ഇടപ്പള്ളിയും ഒഴികെ പ്രസ്തുതങ്ങളായ ഇതരസ്വരൂപങ്ങളെല്ലാം പെരുമ്പടപ്പു സ്വരൂപത്തിന്റെ സാമന്തന്മാരായിരുന്നുവെന്നു ഇതരലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

വിശേഷിച്ചു ഒരു സംഗതികൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ചിദംബരക്ഷേത്രത്തിലെ ശിലാരേഖകളിൽനിന്ന വെളിവാകുന്നതും അയ്യർ വെളിവാക്കി ഉദ്ധൃതത്തിൽ ഘോഷിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു സംഗതി പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപം കുലശേഖരപ്പുത്രന്മാരുടെ വംശമാണെന്നാണ്; അതിനെ അയ്യർതന്നെ ചേരവംശമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്; സൂര്യക്ഷത്രിയവംശമായ പെരുമ്പടപ്പു സ്വരൂപവും സോമവംശമായ വേണാട്ടു രാജവംശവും ഒരേ മൂലത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ലാത്തതാണെന്നു ഇവിടെ പ്പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.[1] ആയതിനാൽ സോമവംശജന്മാ

1. ഈ ഭാഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെല്ലാം പ്രധാനമായി താഴെ പറയുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നാണ്. (1) ശ്രീമാൻ ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം; (2) ശ്രീമാൻ നാഗമയ്യാവിന്റെ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവൽ; (3) ട്രാവൻകൂർ ആർക്കിയോളജിക്കൽ സീരീസ്; (4) പുരാവസ്തുപരിശോധകന്റെ വാർഷികറിപ്പോർട്ടുകൾ; (5) കേരള സൊസൈറ്റി പേപ്പേഴ്സ്. ഇവയെല്ലാം പുസ്തകങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ വിവരങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുള്ളത്.

രായ വേണാട്ടടികളും, തെൻ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇതരസോമവംശരാജാക്കളും ചേരവംശജന്മാരല്ലെന്നുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. ആയതിനാൽ ചേരവംശകിരീടപതി എന്ന സ്ഥാനം ഒരു സ്ഥാനപ്പേരാക്കി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ ആ രാജാവു് സോമവംശജനല്ല; അല്ലെങ്കിൽ ചേരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിച്ചു തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം കൊടുത്തു, അല്ലെങ്കിൽ അവകാശമില്ലാത്തതായ ഒരു വെറും സ്ഥാനം സ്വയം ധരിച്ചു, ഇത്ര മാത്രമേ പറവാൻ പാടുള്ളു.

---

9. കുലശേഖരബിരുദ്.

കുലശേഖരബിരുദിന്റെ ആഗമത്തെപ്പററി രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കുലശേഖരനെന്നും ചേരരാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഇപ്രകൃതത്തിൽ ആ സംഗതിയെപ്പററി തീർച്ച് അഭിപ്രായം പറയുന്നില്ല; പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. പാണ്ഡ്യന്മാർ ഈ ബിരുദു ധരിച്ചിരുന്നതായി ശിലാശാസനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇവക്കു പുറമെ, തിരുവഞ്ചിക്കുളം തലസ്ഥാനമാക്കി വാണിരുന്ന ചില രാജാക്കന്മാരും ഈ ബിരുദുപയോഗിച്ചതായി ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. ക്രി. പി. 1102-ാമാണ്ടിലെ ഒരു ശിലാശാസനത്തിൽ രാമർ തിരുവടി കോയിലധികാരികളാകിന കുലശേഖര ചക്രവർത്തികളെന്നും, പെരുന്നയിൽ ശിലാശാസനത്തിൽ കുലശേഖര കോയിലധികാരികളെന്നും, കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. കോയിലധികാരികൾ എന്ന സ്ഥാ

നവും മററും കാണുമ്പോഠം പ്രസ്തുത കുലശേഖരബിരുദധാരികഠം, വേണാട്ടധിപന്മാർ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ, മഹാരാജാക്കന്മാർ ആയിരുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി നിശ്ചയംതന്നെ. സ്തോത്രരത്നകർത്താവായ രാജാവും, നാടകകർത്താവായ രാജാവും ഈ നാമംകൊണ്ടു് അങ്കിതരായിരുന്നവരെന്നുള്ളതും, അവർ വേണാട്ടധിപന്മാരായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതും സുനിശ്ചിതമായ സംഗതിയാണു്. അയ്യരുടെ അഭിപ്രായം പാടെ ശരിയാവണമെങ്കിൽ ഈ രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരായിരുന്നിരിക്കണം! വസ്തുസ്ഥിതി അങ്ങനെ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, അയ്യരുടെ മതം ഒരു വെറും അഭ്യൂഹം മാത്രമാണു്. അയ്യർ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കൃഷ്ണപിഷാരടിയുടെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ ചെറ്റുകാരനെന്ന അനന്തപദ്മനാഭൻ കുലശേഖരപ്പെരുമാഠം എന്ന ബിരുദം ചെറ്റുകാരനുള്ളതു് രൂപകസാർവ്വഭൌമനായക്കണെന്നാണു്. ചിറവായു് ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിൽ ചിലർക്കു ഈ സ്ഥാനം ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്; പക്ഷെ അതിന്റെ നേരെ രൂപകമെന്നു സന്ദേഹാർത്ഥമായി എഴുതീട്ടുള്ളതായും കാണാം. രൂപകവും വേണാടും ഒന്നാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അയ്യർക്കു് ഇതിനെപ്പററി ഒന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത ഈ മതം സ്വീകരിക്കാത്ത ഞങ്ങഠംക്കു തോന്നുന്നതു് ഈ സംഗതി അയ്യരുടെ അഭ്യൂഹത്തിനു പാടെ വിരോധമുള്ളതായിട്ടാണു്. പുറമെ, ഹിരണ്യഗർഭം മുതലായ ഷോഡശങ്ങഠം പുരസ്സരകിരീടധാരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ മാത്രമെ ഈ സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചു

കാണുന്നുള്ളുവല്ലൊ! ആയതിനാൽ എല്ലാ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരും ഈ ദാനം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ രാജാക്കന്മാൎക്കു താദൃശകൎമ്മം ചെയ്യുവാൻ ഉള്ള അവസരം ലഭിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണല്ലൊ? പരേതനായ ശങ്കുണ്ണി മേനോന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള അയ്യരുടെ ഈ പ്രതിപാദനം വളരെ ഭംഗിയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. പക്ഷെ ഇതിൽ രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള അഭിപ്രായം വസ്തുസ്ഥിതി കഥനമല്ല; ഒരു പ്രശസ്തിമാത്രമാണ്. ഡച്ചുകാരനായ ഗോളാനിസ്സിന്റെ അഭിപ്രായമെടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുതാഭിപ്രായത്തെ ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകം അയ്യൎക്കു സുപരിചിതമായിരിക്കുവാനാണല്ലൊ ന്യായം. കുലശേഖരബിരുദിനു ഹേതുവായി അയ്യർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഹിരണ്യഗൎഭത്തിന്റെ ആസ്പദമെന്തെന്നു ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധകൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അഭിപ്രായത്തെ എടുത്തു പറയാത്തത് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയവയ്യാത്തതായ കേരളീയരെ തെററിദ്ധരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കാകുവാൻ വഴിയായ്കയില്ല. ഹിരണ്യഗൎഭത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങളാണു ഇന്നു നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതല്ലൊ. താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ദുഷ്കൎമ്മങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം എന്നു ചിലർ; ആഭിജാത്യം വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാനാണെന്നു മററു ചിലർ; ഇതു രണ്ടുമല്ല കിരീടധാരണക്രിയാംഗമാണെന്നു പരേതനായ മിസ്റ്റർ ശങ്കുണ്ണിമേനവൻ. ഈ മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങളുടെയും സാധുതയെ മൂലംകഷമായി ആലോചിച്ചു, തിരുവി

താംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു തന്റെ മന്ത്രിവർഗ്ഗം എഴുതീട്ടുള്ള രേഖയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, അഭിജാത്യത്തിനുവേണ്ടിയാണു് ഹിരണ്യഗർഭകർമ്മം ചെയ്യാറുള്ളതു് എന്നാണു് ഗലറ്റി അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ക്രി. പി. 1739 ഫെബ്രുവരി 27-ാംനു നാടുവാണരുളിയ മഹാരാജാവു് രണ്ടാമതു് ഒരു ഹിരണ്യഗർഭം കഴിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചിലവിനായി ലക്ഷത്തോടു പതിനായിരം കഴഞ്ചു സ്വർണ്ണം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ കർമ്മം ചെയ്താൽ മാത്രമേ തനിക്കു ബ്രാഹ്മണ്യം ലഭിക്കുള്ളുവെന്നും, തന്റെ ഒരു പൂർവ്വൻ ഈ കർമ്മം ചെറിയ നിലയിൽ ചെയ്തുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു ക്ഷത്രിയത്വം മാത്രമേ തനിക്കു ലഭിച്ചുള്ളുവെന്നും, ഇപ്പോഴം വലിയ സമ്പ്രദായത്തിൽ കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചാൽ തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും ബ്രാഹ്മണ്യം കിട്ടുമെന്നതാണു്, ആ കർമ്മത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നും മഹാരാജാവു് മന്ത്രിമാർ മുഖേന ലന്തക്കാരെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉത്തമമായ ഒരു ഹിരണ്യഗർഭം കഴിക്കുവാൻ ഉത്സുകനായിരുന്ന ആ മഹാരാജാവിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു മന്ത്രിമാർ അയച്ചിട്ടുള്ള സന്ദേശമാണു് അവരുടെ അഭ്യൂഹത്തെക്കാൾ ഈ സംഗതിയിൽ അധികം വിശ്വാസയോഗ്യമെന്നു ഇവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വന്നുകൂടുന്നതു്, ഹിരണ്യഗർഭം, കിരീടധാരണം, ഹിരണ്യഗർഭപൂർവ്വമുള്ള കിരീടധാരണം, കുലശേഖരബിരുദ്—എന്നീ സംഗതികൾക്കു തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നു സ്പഷ്ടമായിരിക്കുമല്ലോ. ഗവേഷകന്മാരഭിമാനിക്കുന്നോ അ

യ്യരുടെ അഭിസന്ധി പ്രശസ്തിയല്ല, വസ്തുസ്ഥിതികഥനം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അയ്യർ ഒരു കാലത്തും ഇങ്ങനെ എഴുതുകയില്ലായിരുന്നു.

ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു് കുലശേഖരചരിതമെങ്ങനെ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. വേണാട്ടടികളെ പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാർ കീഴടക്കി, അതിന്റെ ചിഹ്നമായി തങ്ങളുടെ സ്ഥാനപ്പേരു ചേർത്തെഴുതണമെന്നുള്ള ശാസനം നിമിത്തമാണ് അതു ഉപയോഗിച്ചതു് എന്ന മിസ്റ്റർ സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ അഭിപ്രായം ചോളപാണ്ഡ്യ ശിലാശാസനങ്ങൾ ധാരാളം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വിവരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നാൽ കുലശേഖരചരിതം തങ്ങളുടെ മേന്മയേയും ചേരോല്പത്തിയേയും മറ്റുമല്ല പാണ്ഡ്യവിധേയത്വംമാത്രമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു് എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

10. വേണാട്ടും താവഴികളും.

പ്രാധാന്യംകൊണ്ടും, അയ്യരുടെ മതത്തിനു അത്യന്തം സാധകമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും വേണാട്ടിന്റെ താവഴികളെന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വരൂപങ്ങളെപ്പററിയുംകൂടി രണ്ടു വാക്കു് പറയേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ സംഗതി നിസ്തർക്കം സ്ഥാപിക്കാവുന്നതായ രേഖകളൊന്നുംതന്നെ ചരിത്രകാരന്മാർ ആരും പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടില്ല. ആയതിനാൽ ഈ മതത്തിന്റെ ബാധകത ചില ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ മാത്രമവലംബിച്ചു

സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതാണ് എന്നാദ്യമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധുത്വത്തെപ്പററി ഇനി പരാമർശിക്കാം.

ആദ്യമായി അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആരാഞ്ഞുനോക്കാം. ലീലാതിലകത്തെപ്പററിയുള്ള അയ്യരുടെ ലേഖനത്തിൽ വേണാടിന്റെ ശാഖകളായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത് i) വേണാട് ii) തൃപ്പാപ്പൂർ iii) ചിറവായ് iv) ജയസിംഹനാട് v) തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ അഞ്ചു സ്വരൂപങ്ങളാണ്. ഇതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ അഭിപ്രായം. പ്രകൃതലേഖനത്തിൽ i) വേണാട് (അതായതു ചിറവായ്, തൃപ്പാപ്പൂർ) ii) ആററിങ്ങൽ iii) ജയസിംഹനാട് iv) ഇളയിടത്ത് v) പേരകത്താവഴി vi) കായംകുളം എന്നിങ്ങനെ താവഴികൾ ആറായിരിക്കുന്നു. പഴയ അഭിപ്രായത്തിൽ ആററിങ്ങൽ, ഇളയിടത്ത്, പേരകത്താവഴി, കായംകുളം എന്നീ സ്വരൂപങ്ങളില്ല. അന്നത്തെ വേണാട്, ചിറവായ്, തൃപ്പാപ്പൂർ എന്നീ മൂന്നു സ്വരൂപങ്ങൾ ഇന്നു ഒന്നിന്റെതന്നെ അപരപര്യായങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അന്നു അങ്ങനെ പറയുവാനും, ഇന്നു ഇങ്ങിനെ പറയുവാനും അതോടുകൂടി താവഴി എണ്ണം കൂട്ടുവാനും യാതൊരു തെളിവും അയ്യർക്കുള്ളതായിട്ടോ, അയ്യരവലംബിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടോ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നതുമില്ല. പരേതനായ ടി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ എഴുതീട്ടുള്ളതിന്റെ ഒന്നേരെ പകർപ്പു മാത്രമാണ് അയ്യരുടെ പഴയ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോഴം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമാകട്ടെ

അദ്യുക്ഷ അഭിമതന്മാരായ ചരിത്രപാരംഗതന്മാരും വിദ്യാപ്രവീണന്മാരും അംഗീകരിച്ചു കാണുന്നുമില്ല. പുതിയ അഭിപ്രായമാകട്ടെ മേനോന്റെ മകന്റെ അഭിപ്രായം കുറച്ചു മാത്രം ഭേദപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതും ആണ്.

അദ്യുക്ഷ അഭിമതനായ ശ്ലൂപ്പ്രിനാരൊടിയുടെ പഴയ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രസ്തുത സ്വരൂപങ്ങളെല്ലാം വിഭിന്നങ്ങളായിരുന്നുവെങ്കിലും, പുതിയ അഭിപ്രായപ്രകാരം i) വേണാട് ii) ചിറവാ iii) ആറ്റിങ്ങൽ iv) ജയസിംഹനാട് v) എളയിടത്ത് എന്നിവയാണ് പ്രസ്തുത പഞ്ചകുടുംബങ്ങൾ.

ഒരു പ്രമാണത്തിന്റെ നിലയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം i) തിരുവിതാംകൂർ ii) ആറ്റിങ്ങൽ iii) ജയസിംഹനാട് iv) ഇളയിടത്ത് v) പെരുതല്ലി എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു ആ പഞ്ചകുടുംബങ്ങൾ. ഈ പ്രകരണത്തിൽ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകിച്ചു ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഗൊല്ലാനീസ്സ് എന്ന ലന്തക്കാരൻ പ്രസ്തുത കുടുംബങ്ങൾ ഒരേ കുടുംബത്തിന്റെ താവഴികളാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ സ്വരൂപങ്ങളെല്ലാം പഴയ കാലത്ത് വിഭിന്നസ്വരൂപങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും 918-ാമാണ്ടോടുകൂടി ജയസിംഹനാട് ഒഴികെ ബാക്കി സ്വരൂപങ്ങളെല്ലാം അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ലയിച്ച് ഒന്നായിത്തീർന്നു എന്നു മാത്രമേ ഉദ്ധൃതഭാഗത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. പുറമെ ക്രി. പി. 1663-ലെ ലന്തരേഖയിൽ നാലു കുടുംബങ്ങളുടെ പേര് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, (i) തിരുവിതാംകൂർ, (ii) കൊല്ലം, (iii) കരുനാഗപ്പള്ളി, (iv) പോർക്കാട് എന്നിങ്ങനെയാണ്. ഈ സ്വരൂപ

ങ്ങളാകട്ടെ സ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നതാനും. ഡച്ചുകാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കയാൽ സന്നദ്ധനായ അയ്യർ എന്തുകൊണ്ടാണു് കരുനാഗപ്പള്ളിയേയും പോർക്കാടിനേയും താവഴികളായി പരിഗണിക്കാത്തതു്? വിശേഷിച്ചു്, ലന്തക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഉദ്ധരിച്ചു് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ശ്രീമാൻ നാഗമയ്യ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്, ആക്കാലത്തു് കൊല്ലം രാജാവു് വേണാടു്, അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ, ഭരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, കായംകുളം സ്വാതിരുവിതാംകൂറിനോടു് ശത്രുവായി വാണിരുന്നുവെന്നുമാണു്. ഡച്ചുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വരൂപങ്ങളുടെ പട്ടികയും, അയ്യരുടെ പട്ടികയും യോജിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യക്ഷവുമാണല്ലോ. പരേതനായ ശങ്കുണ്ണിമേനോന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ (i) വേണാടു്, (ii) ശ്രീവാഴുംകോടു് (അതായതു് തിരുവിതാംകോടു്=തിരുവിതാംകൂർ) (iii) തൃപ്പാപ്പൂർ, (iv) ചിറവായ്, (v) ജയസിംഹനാടു് എന്നിങ്ങനെയാണു് പഞ്ചതാവഴികൾ.

ചരിത്രപാരംഗതന്മാരുടെ പ്രസ്തുതാഭിപ്രായത്തെ ഒരു പട്ടികരൂപത്തിൽ ക്രോഡീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു് വിഷയവിശദീകരണത്തിനു് അത്യധികം ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

ഡച്ചുകാർ 1664	1743	കുഞ്ഞൻപിള്ളതെ	ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	ഉള്ളൂർ	
				പഴയ അഭിപ്രായം	പുതിയ അഭിപ്രായം
തിരുവിതാംകൂർ	തിരുവിതാംകൂർ	....	തിരുവിതാംകൂർ	തിരുവിതാംകൂർ	....
	ആററിങ്ങൽ ഇളയിടത്തു് പേരതല്ലി	ആററിങ്ങൽ ഇളയിടത്തു്	....	....	ആററിങ്ങൽ ഇളയിടത്തു് പേരതല്ലി
ജയസിംഹനാടു്	ജയസിംഹനാടു്	ജയസിംഹനാടു്	ജയസിംഹനാടു്	ജയസിംഹനാടു്	ജയസിംഹനാടു്
		വേണാടു് ചിറവായ്	വേണാടു് ചിറവായ് തൃപ്പാപ്പൂർ	വേണാടു് ചിറവായ് തൃപ്പാപ്പൂർ	വേണാടു് അല്ലെങ്കിൽ ചിറവായ് അല്ലെങ്കിൽ തൃപ്പാപ്പൂർ
കരുനാഗപ്പള്ളി പോർക്കാട്ടു്	....	....	....	....	.... കായംകുളം

പ്രസ്തുത അനുബന്ധത്തിൽനിന്നു തെളിവാകുന്ന സംഗതി താവഴികളുടെ എണ്ണത്തിലാകട്ടെ പേരുകളിലാകട്ടെ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ യാതൊരു ഐക്യവും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ആറ്റൂരുടെ പഴയ അഭിപ്രായം ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൻ്റെ ഒരു നേർപകർപ്പു മാത്രമാണ്. പുതിയ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രാചീനമായ ഡച്ചുകാരൻ്റെ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിനെ വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുകയും, വേണാട്, ചിറവായ, തൃപ്പാപ്പൂർ എന്നിവയെ ഒന്നാക്കി സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്തതായിക്കാണാം. താവഴികളെപ്പറ്റിയും അവയുടെ ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ആറ്റൂരുടെ ചർച്ചയ്ക്ക് ചരിത്രരേഖകളില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പ്രാമാണികന്മാരെന്ന് അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഏകകണ്ഠാഭിപ്രായത്തിൻ്റെ ബലവുംകൂടിയില്ലെന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്നു വന്നുകൂടുന്നത്. വസ്തുസ്ഥിതിയിങ്ങനെയിരിക്കെ ആറ്റൂരുടെ താവഴി ഉൽഭവാഖ്യാനം ഒരു വെറും മിത്ഥ്യാപ്രലപനമാണെന്നും, ഈ വിഷയത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യം പിഷാരടി ലീലാതിലകത്തിൻ്റെ ഉപോൽഘാതത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെയാണെന്നും പക്ഷപാതമില്ലാത്തവർക്കെല്ലാവർക്കും സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള കെട്ടുകഥകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചരിത്രനിർമ്മാണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് കിട്ടുന്ന ലാഭം എന്താണെന്നു വിശദമല്ല. ഡിവാൻപേഷ്കാരന്മാർ ചരിത്രമെഴുതിയാൽ ഇപ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടോ ആവോ? ഫലോദ്ദേശമെന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, ഇതു

ചരിത്രത്തെ വ്യഭിചരിക്കുക മാത്രമാണ്. ഊഹാപോഹപടുക്കളായ വായനക്കാർക്ക് ഈ സംഗതി സുവിദിതമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയം അവസാനിക്കും മുമ്പ് ഒരു സംഗതിയുംകൂടി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പരേതനായ കെ. പി. പി. മേനോൻ കേരളത്തിലെ മൂന്നു പ്രധാന രാജകുടുംബങ്ങളായ വേണാട്, പെരുമ്പടപ്പ്, കോലം എന്നീ സ്വരൂപങ്ങൾ മൂലത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നുവെന്നുള്ള എന്നതിനും ആസ്പദമില്ലാത്തതല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വാസ്തവംതന്നെ. അതുകൊണ്ടു മാത്രം അതു വാസ്തവമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. സൂര്യക്ഷത്രിയവംശമായ പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപവും, ക്ഷത്രിയവംശമല്ലാത്ത കോലം വേണാട് എന്നീ സ്വരൂപങ്ങളും മൂലത്തിലൊന്നായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് സമ്മതിക്കാവുന്ന ഒരു സംഗതിയല്ല. ദത്തുവഴിക്ക് കോലവും വേണാടും സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് റിക്കാർഡുകൾകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവയോടുകൂടി പെരുമ്പടപ്പും സംബന്ധിതമായിട്ടു കാണാവുന്നതല്ല. ഇതൊരു മിഥ്യാപ്രസ്താവന മാത്രമാണ്. ചരിത്രസംഗതികളെ പ്രസ്താവനസമ്പ്രദായംകൊണ്ട് അന്യഥാകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനു മേനവന്റെ ഉപപാദന ഒരു ഉത്തമ നിദർശനമാണ്. ഈ മതത്തിന് ഉപോൽബലകമായിട്ട് ഒരേ റിക്കാർഡ് മാത്രമേ കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. അതു് ഡൈനാസ്റ്റിക്ക് റിക്കാർഡുകളിൽ വെള്ളാരപ്പള്ളി കോയിക്കൽനിന്ന് ഒരു ലക്ഷ്മിതമ്പുരാട്ടിയാരെ വേണാട്ടിലേക്ക് ദത്തുവച്ചു എന്നു കാണുന്നതു് മാത്രമാണ്. പ്ര

സ്തുത ലക്ഷ്മീനമ്പിരാട്ടിയാർ ജയസിംഹനാട്ട് മൂത്തവരുടെ സോദരിയാണെന്നുള്ള സംഗതിയുംകൂടി മനസ്സിൽവച്ചു വായിക്കുമ്പോൾ ഈ രേഖ പ്രസ്തുത മതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരു തെളിവായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതുമല്ല. ഇതൊരു യഥാർത്ഥതെളിവായി സ്വീകരിച്ച്, ക്ഷത്രിയ രാജവംശങ്ങൾ മൂലത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നുവെന്ന് അയ്യർ ആന്തരമായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആയത് അയ്യരുടെ ഗൂഢമായ അഭിസന്ധിയേയും ആന്തരമായ മോഹത്തേയും നല്ലപോലെ വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രകൃതത്തിൽ കഷ്ടമെന്നു മാത്രമെ ഞങ്ങൾക്കു പറയുവാൻ തോന്നുന്നുള്ളൂ.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം വേണ്ടപോലെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അഭിമാനിക്കുന്ന അയ്യരുടെ ചരിത്രജ്ഞാനമെന്തെന്നും, അത് എത്രത്തോളമാത്രം സംഗതമാണെന്നും വെളിവാകുന്നതാണല്ലോ. അയ്യരെഴുതുന്ന ചരിത്രം എത്രത്തോളമാത്രം യഥാർത്ഥചരിത്രമായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണെന്നും വായനക്കാർക്ക് ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുമാണ്. ഇതേവരെ ലഭ്യങ്ങളായ തെളിവുകളും അവയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ചരിത്രപാരംഗതന്മാരുടെയും മഹാന്മാരുടെയും പുരാണവസ്തുപരിശോധകന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളും അസന്ദിഗ്ദ്ധമാകുംവണ്ണം തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി പ്രസ്തുത സ്വരൂപങ്ങളെല്ലാം മൊത്തത്തിൽ 900-മാണ്ടുവരെ വിഭിന്നങ്ങളായ സ്വതന്ത്രരാജകുടുംബങ്ങളായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ഇവയെ എല്ലാം ഏകീകരിച്ചു അവ ഓരോന്നിനും ഉണ്ടായിരുന്ന

തായ സ്ഥാനമാനങ്ങളും ബിരുദുകളും അവനവൻെറ മനോധർമ്മംപോലെ വേണാട്ടധിപനെൻറ, അതായതു് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെൻറ പര്യായപദമായുള്ള സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നും, ഏതു നരേന്ദ്രമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ട കവിയായിരുന്നാലും, ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിനെൻറ അതൃത്തിയിൽപ്പെട്ടതായാൽ അവരോരോരുത്തരെയും പുരസ്കരിച്ചു് വേണാടധിപൻ, അതായതു്, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു് ആണെന്നും മററുമുള്ള അയ്യരുടേയും തന്മതാവലംബികളായ ഇതരന്മാരുടേയും പ്രസ്താവനകൾ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തെയും തദ്വാരാ കേരളചരിത്രത്തെയും എത്രമാത്രം ദുഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ദുഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വായനക്കാർക്കു് മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. ഏതാദൃശന്മാരായ ചരിത്രകാരന്മാരിൽനിന്നും ഗവേഷകന്മാരിൽനിന്നും കേരളചരിത്രവും കേരളസാഹിത്യചരിത്രവും രക്ഷിക്കപ്പെടട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ പ്രകൃതമവസാനിപ്പിക്കുന്നു. [1]

---

1. ഉള്ളൂരിൻെറ പുതിയ മതത്തിനു് അവലംബമായ കെ. പി. പി. മേനോൻെറ അഭിപ്രായവുംകൂടി ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പണ്ടു് വേണാട്ടുസ്വരൂപം [illegible], തൃപ്പാപ്പൂർ, ചിറവായ, ജയസിംഹനാടു് എന്നീ നാമങ്ങളിൽ മാറിമാറി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ, ഈ പേരുകളെല്ലാം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു് [illegible] ഈ സ്വരൂപത്തിൻെറ ശാഖകളാണത്രെ ആററിങ്ങൽ, [illegible], [illegible], ജയസിംഹനാടു് എന്നിവ. ഇതങ്ങിൽ ജയസിംഹനാടിനെ കുറിച്ചുകൊണ്ടു്, [illegible] അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തോടും [illegible] യോജിപ്പില്ലാത്തവരുണ്ടു് ഈ മതത്തിനെൻറ മൂലം. "[illegible]" എന്നുള്ള [illegible] ഈ [illegible] വാൻ [illegible]. ഈ [illegible] ഉള്ളതായും [illegible] അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യമത്രേ!

ഉപസംഹാരം.

'ചേരരാജവംശ'ത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന ഈ വിശ്വവിചിന്തനത്തിന് അവസരം സൃഷ്ടിച്ച രണ്ടു ലേഖനങ്ങളെ അനുവാചകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധാസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ മതം സർവ്വസമ്മതമായിരിക്കുമെന്നോ ഇതുപ്രകാരം ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നോ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇത്തരവിഷയങ്ങളിൽ നിശ്ചിതമായ ഒരു അഭിപ്രായം പറയുവാൻ ഇനിയും പലതുംകൂടി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എന്നാലും ഇത്രത്തോളം ധൈര്യപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കാം:—ദക്ഷിണകേരളത്തിലെ പ്രാചീനരാജ്യസ്ഥലങ്ങളുടെ ചരിത്രം മുഴുവനും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരന്മാർ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെയല്ല. അതിന് നിഷ്പക്ഷമായ നിരൂപണം അർഹിക്കുന്ന വേറൊരു വശംകൂടിയുണ്ട്. അർദ്ധസത്യങ്ങളിൽനിന്നും, സത്യാഭാസങ്ങളിൽനിന്നും, അസത്യങ്ങളിൽനിന്നും, സത്യത്തെയും ചരിത്രത്തെയും രക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ആവശ്യകൃത്യത്തിലേക്ക് ചരിത്രജിജ്ഞാസുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുവാനെങ്കിലും, ഈ വിമർശം സഹായകമായി പരിണമിക്കുമെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിന് അവകാശമുണ്ട്.

അനുബന്ധങ്ങൾ.

അനുബന്ധം

I

വഞ്ചിരാജവംശമേതു്?*

രാമനാട്ടത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാനാണെന്നും അതുണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം കൃഷ്ണനാട്ടക്കാരെ മതക്കോട്ട കൊട്ടാരക്കരെയ്ക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കായ്കയാണെന്നുമുള്ള സംഗതി പരക്കെ സമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

രാമനാട്ടത്തിന്ന് വഞ്ചിബാലവീരകേരളവർമ്മരാമായണം എന്ന നാമാന്തരം ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്ന് ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നാമാന്തരത്തിൽനിന്ന് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പേർ വീരകേരളവർമ്മൻ എന്നായിരുന്നു എന്നു തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രസ്തുത നാമാന്തരത്തിൽ വഞ്ചിയെന്നും ബാല എന്നും രണ്ടു ഉപപദം ചേർത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ പദം ബാല എന്നാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ശാബ്ദികമായ വബയോരഭേദം സർവ്വസമ്മതമാണെങ്കിലും ചില ദിക്കുകളിൽ ഇതു് പ്രമാദകൃതമായ പവയോരഭേദമാകാൻ വയ്യായ്കയില്ല. പ്രാമാദികമായ ഈ മാററം പ്രാചീനങ്ങളായ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ സാമാന്യേന കണ്ടുപോരുന്നുണ്ട്. ഭാസനാടകങ്ങളെന്ന തലക്കെട്ടിൽ അച്ചടിച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ള കേരളനാടകങ്ങളിലെ പ്രാകൃതത്തിൽ പവ

* മഹാരാജാസ് കോളേജ് മാസിക പുസ്തകം 21. ലക്കം 1. ഭാഗം 17 മുതൽ 22 വരെ.

യൊരഭേദം ധാരാളം വിലസുന്നതു്. ഇതു ശാബ്ദികമായ ഒരു പരിണാമവിശേഷമാണെന്നു കരുതി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കാലത്തെ പ്രാകൃതത്തിലെ ഒരു വിശേഷമാണിതു് എന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചില വിദ്വാന്മാരും ഇല്ലെന്നില്ല. ലിപികൃതവൈജാത്യത്തെ ഭാഷാകൃതവിപരിണാമമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഭാഷാശാസ്ത്രചരിത്രത്തിനെന്നപോലെ സാഹിത്യചരിത്രത്തിനു്, പ്രകൃതത്തിൽ ചരിത്രത്തിന്നപോലും, ചില ന്യൂനതകൾ വന്നിട്ടുള്ളതും വരാവുന്നതുമാണു്. ആയതിനാൽ പ്രകൃതനാമത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന വാലശബ്ദം ബാലശബ്ദമെന്നോ പാലശബ്ദമെന്നോ മാറേറണ്ടതു് എന്നു് ആദ്യമായി തീരുമാനിക്കണം. അതായതു്, വകാരം ശബ്ദപരിണാമത്തിന്റെ ഫലമെന്നോ പ്രമാദകൃതമെന്നോ പ്രഥമതഃ നിശ്ചയിക്കാതെ, വാലപദം ബാലപദമാണെന്നോ പാലപദമാണെന്നോ നിശ്ചിതപ്രായമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് ഒരു സാഹസമാണു്. വഞ്ചിക്ഷ്മാപതിവീരകേരളവിഭോഃ എന്നുള്ള പാഠത്തോടു് കൂട്ടിനോക്കുമ്പോൾ ഈ വാലപദം പാലപദമാക്കി മാററുന്നതാണു് അധികം സ്വരസം. അങ്ങിനെ മാററി പാലപദത്തെ വഞ്ചിപദത്തോടു് അന്വയിച്ചാൽ വഞ്ചിവാലവീരകേരളവർമ്മൻ വഞ്ചിപാലവീരകേരളവർമ്മനായിത്തീരുന്നു.

ഈ മതം സ്വീകാര്യമാണെങ്കിൽ വഞ്ചിപാലൻ എന്നതു് രാമനാട്ടു് കർത്താവായ വീരകേരളവർമ്മത്തമ്പുരാന്റെ സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. രാമനാട്ടക്കാരൻ കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാനാണെന്നു്

സുപ്രസിദ്ധിയുള്ളതുകൊണ്ടു് വഞ്ചിപാലൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു് എടുത്തു സ്വതന്ത്രപദത്തിന്റെ സ്വതേയുള്ള സ്ഥാനമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതുമാണു്.

ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ സ്വാമിതുലന്റെ നാമഗ്രഹണം ചെയ്യുന്നു.

പ്രാപ്താനന്ദഘനശ്രീഃ പ്രിയതമ !
ശ്രീരാമാധീനമനോ
വഞ്ചിക്ഷ്മാപതിവീരകേരളവിഭോ
രാജ്ഞഃ സ്വസുഃ സൂനോ !
ശിഷ്യേണ പ്രവണേന ശങ്കരകവേ
രാമായണം വർണ്ണ്യതേ
കാതര്യേണ കഥാഗുണേന കവയഃ
കുർവ്വന്തു തൽകർണ്ണയോഃ ॥

വഞ്ചിരാജാവായ വീരകേരളവർമ്മാവിന്റെ മരുമകൻ വഞ്ചിപാലവീരകേരളവർമ്മൻ എന്ന വരുന്നതിൽ അത്യധികമാനാനുപപത്തിയുണ്ടെന്നു് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അമ്മാമന്റെ നാമഗ്രഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണകാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നൂഹിക്കുന്നതു് ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ല. അമ്മാമന്റെ പേർ പറയുക മരുമക്കത്തായികളുടെ സമ്പ്രദായമാണല്ലോ. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ആളെ വ്യവച്ഛേദിക്കുക മാത്രമാണു്. വഞ്ചിപാലനെന്നു് ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥകാരൻ അന്നത്തെ വഞ്ചിരാജാവായിരുന്നുവെന്നൂഹിക്കുന്നതാണു് സമഞ്ജസമായിട്ടുള്ളതു്. ബാലശബ്ദ

ഒരു ബാലനെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽകൂടി ഗ്രന്ഥകാരൻ ഏളമേന്നാണെന്നൂഹിക്കുന്നതു് ന്യായമല്ല. ബാലശബ്ദത്തോടുകൂടിയ രാജനാമധേയം ഇതരരാജാക്കന്മാർ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ചരിത്രത്തിൽനിന്നു ധാരാളം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

വഞ്ചിപാലൻ എന്ന ബിരുദം സ്വതെ വേണാട്ടധിപതികളുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നു് ധരിച്ചു് മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകത്തെ വേറെ വിധത്തിൽ ചില വിദ്വാന്മാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെവെച്ചു് അമ്മാമൻ വീരകേരളവർമ്മൻ അന്നത്തെ വേണാട്ടധിപതിയാണെന്നും മരുമകൻ കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാനെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിനു സാധകമായിട്ടു് അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് 798-ാമാണ്ടിൽ കൊട്ടാരക്കര ഏളേടത്തു സ്വരൂപത്തിൽനിന്നു വേണാട്ടു തൃപ്പാപ്പൂ സ്വരൂപത്തിലേക്കു ഒരു ദത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. സ്വതെ വേണാട്ടധിപതിയുടെ സ്ഥാനപ്പേരായിരുന്ന വഞ്ചിപാലൻ എന്ന ബിരുദം ഈ ദത്തിനുശേഷം കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാക്കന്മാരും ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി എന്നു് അവർ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ അഭിപ്രായം ഒട്ടുംതന്നെ സമീചീനമായി തോന്നുന്നില്ല. ദത്തുപോന്ന ആൾ തന്റെ പൂർവ്വവംശപ്പേരു പുതിയ നിലയിലും കൂടി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു് ന്യായംതന്നെ. ഇതിനു ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാം. നേരെ മറിച്ചു് ദത്തുകൊടുത്ത സ്വരൂപം ദത്തുകൊണ്ട സ്വരൂപത്തിന്റെ ബിരുദുകളോ സ്ഥാനപ്പേരോ ഒരു ഭൂഷണമായി സ്വീകരിച്ചു് ഉപയോഗിച്ചു എന്നു് പ്രസ്താവിക്ക

നതു് അത്ഭുതകരംതന്നെ. ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഗതി ഇതേവരെ കേട്ടിട്ടും ഇല്ല. കൊട്ടാരക്കര സ്വരൂപം ചില ഒ വേണാട്ടിലേക്കു ദത്തുകൊടുത്തു എന്നുള്ള സംഗതി മാത്രം പ്രമാണിച്ച് വേണാട്ടിലെ സ്ഥാനപ്പേരായ വഞ്ചിപാല എന്ന സ്ഥാനം ആ സ്വരൂപം അഭിമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് സ്വാഭാവികമല്ല. [1]

വേണാട്ടിലെ തൃപ്പാപ്പൂർസ്വരൂപത്തിലേക്കു് പഴയ കാലത്തും ആധുനികകാലത്തും പല കുടുംബങ്ങളിൽനിന്ന് ദത്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ദത്തു കൊടുത്തതായ ഇതരകുടുംബങ്ങളിൽ ഒരു കുടുംബംപോലും ദത്തുകൊണ്ട തൃപ്പാപ്പൂർസ്വരൂപത്തിലെ ബിരുദങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു നടപടി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും അനവധി വഞ്ചിപാലന്മാരായ സാമന്തന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നേനെ. അങ്ങിനെ ഇല്ലതാനും. വസ്തുസ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ വഞ്ചിപാലനെന്ന ബിരുദം സ്വതെ തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരാണെങ്കിൽ രാമനാട്ടക്കാരനായ വീരകേരളവർമ്മരാജാവ് വേണാട്ടധിപതിയായിരിക്കണം. ഇദ്ദേഹം കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാനാണെങ്കിൽ വഞ്ചിപാലനെന്ന ബിരുദം സ്വതെ ഈ സ്വരൂപികളുടെ സ്ഥാനപ്പേരായിരിക്കാനേ തരമുള്ളൂ.

രാമനാട്ടത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാനാണെന്ന് പാരമ്പര്യാഗതമായി ഐതിഹ്യവും പ്ര

(1) വിജ്ഞാനദീപിക III. PP. 145–146 നോക്കുക. കെ. ആർ. പി.

തിപാദിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം സകല ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആയതിനാൽ വഞ്ചിപാലനെന്ന ബിരുദം കൊട്ടാരക്കര രാജവംശത്തിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. [1] തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേയിററു് മാനുവലും തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യചരിത്രവും ഈ അഭിപ്രായത്തെ തന്നെയാണു് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുത്തുന്നതു്. അയൽരാജ്യങ്ങളെ വെട്ടിപ്പിടിച്ചു് കൊല്ലേണ്ടവരെ കൊന്നു് കളയേണ്ടവരെ കളഞ്ഞു് തെൻകേരളാധിപത്യം കരഗതമാക്കി ആധുനിക തിരുവിതാംകൂർ സ്ഥാപിച്ചു് ആ രാജ്യത്തിനു പേരും പെരുമയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവാണു് വഞ്ചിപാലനെന്ന സ്ഥാനം ഇദംപ്രഥമമായി ധരിച്ചതു്. കൊല്ലമൊഴികെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു് എങ്ങിനെ സ്വയമേവ അംഗീകരിച്ചുവോ അതുപോലെതന്നെ കൊട്ടാരക്കര രാജവംശം ഉന്മൂലനാശം ചെയ്തു് ആ രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി വഞ്ചി

(1) ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ സഹായം ചെയ്ത കോട്ടയത്തു കേരളവർമ്മ തമ്പുരാൻ 'വഞ്ചിപുരമൌലേ' എന്ന സംബുദ്ധിയായ ബാണയുദ്ധം കിളിപ്പാട്ടു് ഒന്നാം പാദത്തിലും, പുരളീശാഖിപ്രഭാവൻ എന്നു രണ്ടാം പാദത്തിലും തന്നെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിജ്ഞാനദീപിക മൂന്നാം ഭാഗം 188-ാം ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു്, ഈ വഞ്ചി എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് കോട്ടയം പുരളീശന്മാരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം. ഈ സംഗതിയിൽനിന്നു തെളിയുന്നതു് ഈ സ്ഥാനം വേണാട്ടധിപതിയായ തൃപ്പാപ്പിമൂപ്പിലെ സ്വന്തമായിരുന്ന സ്ഥാനപ്പേരല്ലെന്നുള്ളതാണു്. ഈ സംഗതിയും ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. കെ. ആർ. പി.

പാലനെന്ന ബിരുദം സ്വീകരിച്ചു. വിക്രമശാലിയായ ഈ മഹാരാജാവിന്റെ പൂര്‍വ്വികന്മാരാരുംതന്നെ വഞ്ചിപാലനെന്ന സ്ഥാനത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇതെവരെ യാതൊരു തെളിവും ചരിത്രകാരന്മാര്‍ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതില്‍നിന്നു വന്നുകൂടുന്നതു് വഞ്ചിപാലനെന്ന സ്ഥാനപ്പേരു് സ്വതെ കൊട്ടാരക്കര രാജവംശത്തിലെ സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നും, ആ വംശം നശിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം തൃപ്പാപ്പിസ്വരൂപം അതിനെ തങ്ങളുടെ ബിരുദമായി സ്വീകരിച്ചതാണെന്നുമാണല്ലോ.

അമ്മാമന്‍ വീരകേരളവര്‍മ്മന്‍ തൃപ്പാപ്പിമൂപ്പിനു് അല്ലെന്നു വന്നതോടുകൂടി 798-ലെ ഒതിന്റെ സംഗതി പ്രകൃതത്തില്‍ അപ്രകൃതമായിത്തീരുന്നു. ആയതിനാല്‍ ഈ ഒരു തീയതിയെ മാത്രമടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി രാമനാട്ടത്തിന്റെ കാലം നിര്‍ണ്ണയിക്കുന്നതു് അസമീചീനമാണെന്നുകൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

വസ്തുസ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ മുമ്പു് ഉദ്ധരിച്ച ശ്ലോകത്തിലെ വഞ്ചിക്ഷ്മാപതി വീരകേരളനെ തിരുവിതാംകൂര്‍ മഹാരാജാവാക്കിത്തീര്‍ത്തതെങ്ങിനെയെന്നു ചോദിക്കുകയാണെങ്കില്‍ നവീനചരിത്രസംഗതികളെ പ്രാചീനചരിത്രത്തില്‍ ഘടിപ്പിക്കുവാനുള്ള മോഹത്തിന്റെ ഫലമെന്നു മാത്രമേ പറയുവാനുള്ളു. ഈ നാടകത്തിനു് എത്രയും ഉചിതമാണെങ്കിലും ചരിത്രത്തിനു് ഒട്ടുംതന്നെ യോജിക്കുന്നതല്ല.

ഒരു സംഗതിയുംകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇന്ന് ഇപ്പോഴും അറിയപ്പെടുന്നതായ തിരുവിതാംകൂർ 900-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്നാകട്ടെ മലയാളസാഹിത്യത്തിന്നാകട്ടെ പറയത്തക്കതായ യാതൊരു അഭിവൃദ്ധികരം കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രത്യേകിച്ചു ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്. 900-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് ഈ രണ്ടു സാഹിത്യലതകളെ സവിശേഷം പോഷിപ്പിച്ചുപോന്നതു് പെരുമ്പടപ്പ്, വെട്ടത്ത്, നെടിയിരിപ്പ്, കോലത്തിരി എന്ന് സ്വരൂപങ്ങളും അവരവരുടെ താവഴികളും സാമന്തന്മാരും മാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവം പക്ഷപാതം കൂടാതെ സാഹിത്യചരിത്രം പരിശീലിക്കുന്ന ഏവനും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്. രാജഭക്തി മാത്രം പ്രമാണിച്ച് രാജവംശമഹിമാനുവർണ്ണനം ചെയ്തു ചരിത്രത്തെ അന്യഥാകരിച്ചതായി ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. കൊല്ലം രാജാവായ സംഗ്രാമധീരനെ ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ പൂർവ്വികനെന്ന് വർണ്ണിക്കുക, ജഗദ്ഗുരുവായ ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ, ഭക്തശിരോമണിയായ വില്വമംഗലം സ്വാമിയാർ, തന്ത്രസമുച്ചയകാരനായ ചേന്നാസ്സു നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്നിവർ തിരുവിതാംകൂറുകാരാണ് എന്നു പ്രതിപാദിക്കുക, അഥവാ സൂചിപ്പിക്കുക എന്ന ഇടങ്ങീട്ടുള്ള സാഹിത്യാചാര്യന്മാരുടെ ചില സംരംഭവിശേഷങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിക്രമൻ, കാളിദാസൻ, വരരുചി, ഭോജൻ, ഭവഭൂതി, ഹർഷൻ മുതലായവരെ തിരുവിതാംകൂറുകാരാക്കിത്തീർക്കാത്തതു് ആരുടെ ഭാഗ്യമെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതുപോലെ വി

ഭിന്നരാജ്യങ്ങളും സ്വരൂപികളും ആയ ഓണാട്ട്, ചെറുവായ, കൊല്ലം, ആറുങ്ങൽ, ഇളയേടത്തു് -- ഈ രാജവംശങ്ങളെല്ലാം വേണാട്ടടികളുടെ താവഴികളായിരുന്നുവെന്നു് വേറെ ഒരു മഹാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളുടെ മൂലം ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ തന്നെയാണു് പഴയ തിരുവിതാംകോട്ട് എന്നുള്ള വ്യാമോഹം മാത്രമാണു്. ഈ വ്യാമോഹം തീരുന്നതുവരെ, അതായതു് ആധുനിക തിരുവിതാംകൂറും അതിന്റെ പേരും പെരുമയും 900-ാമാണ്ടിനു ശേഷം മാത്രമാണുണ്ടായതു് എന്ന ചരിത്രസംഗതി മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിയുന്ന ഇവരെ, ശരിയായ രാജ്യചരിത്രവും സാഹിത്യചരിത്രവും ഉണ്ടാകാവുന്നതല്ലെന്നുള്ള സംഗതിയുംകൂടി ഇവിടെ സവിശേഷം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

——❋——

അനുബന്ധം

II

വഞ്ചിരാജവംശം *

(മഹാകവി ഉള്ളൂർ)

"വഞ്ചിരാജവംശമേത്" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു വിചിത്രമായ ഉപന്യാസം എറണാകുളം ഗവൺമെൻറു കാളേജ് അസിസ്റ്റൻറു പ്രൊഫസർ മി. കെ. രാമപ്പിഷാരടി എം. എ. ആ കോളേജ് വക 1938 സെപ്റ്റംബറിലെ പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിവക്ഷയെന്തെല്ലാമാണെന്ന് ആ ഉപന്യാസത്തിൽനിന്നു ചുവടെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നതാണ്.

1. "വഞ്ചിപാലനെന്ന ബിരുദം കൊട്ടാരക്കര രാജവംശത്തിൻെറ സ്ഥാനപ്പേരാണ്."

2. "ആധുനികതിരുവിതാംകൂർ സ്ഥാപിച്ച വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവാണ്" വഞ്ചിപാലനെന്ന സ്ഥാനം ഇദംപ്രഥമമായി ധരിച്ചത്."

3 "കൊല്ലമൊതുക്കി കൈവശപ്പെടുത്തിയതിൻെറ ശേഷം കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് എങ്ങനെ സ്വയമേവ അംഗീകരിച്ചുവോ അതു പോലെ കൊട്ടാരക്കര രാജവംശം ഉന്മൂലനാശം ചെയ്ത് ആ രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി വഞ്ചിപാലനെന്ന ബിരുദം സ്വീകരിച്ചു."

---

* സഹൃദയപുസ്തകം III. നമ്പർ 5.

4. "ഈ മഹാരാജാവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരാരുംതന്നെ വഞ്ചിപാലനെന്ന സ്ഥാനത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇതേവരെ യാതൊരു തെളിവും ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല."

5. "ഇന്നു് ഇപ്പോഴും അറിയപ്പെടുന്നതായ തിരുവിതാംകൂർ, സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിനാകട്ടെ മലയാളസാഹിത്യത്തിനാകട്ടെ പറയത്തക്കതായ യാതൊരഭിവൃദ്ധിക്കും കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടില്ല."

6 "വിഭിന്നരാജ്യങ്ങളും സ്വരൂപികളുമായ ഓണാട്ടു്, ചെറുവായ്, കൊല്ലം, ആററിങ്ങൽ, ഇളയേടത്തു്—ഈ രാജവംശങ്ങളെല്ലാം വേണാട്ടടികളുടെ താവഴികളായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന്റെ മൂലം ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ തന്നെയാണു് പഴയ തിരുവിതാംകോടു് എന്നുള്ള വ്യാമോഹം മാത്രമാണു്."

ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു മി. പിഷാരടിയുടെ ആഗ്രഹം, (1) കൊല്ലം 900-ാമാണ്ടിനുമുമ്പു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ കുലശേഖരനെന്നും വഞ്ചിപാലനെന്നും ഉള്ള ബിരുദങ്ങളില്ലായിരുന്നു എന്നും (2) അവർക്കും, കൊല്ലം, കായംകുളം, കൊട്ടാരക്കര ആററിങ്ങൽ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു ചാർച്ചയുമില്ലായിരുന്നു എന്നും (3) അവർ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെയോ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെയോ അഭിവൃദ്ധിക്കു, പറയത്തക്ക യാതൊരു സാഹായ്യവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണെന്നു ഞാൻ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഗതികളിൽ ഓരോന്നിനേയുംപററി

ദിങ്മാത്രമായി ചിലതു പ്രസ്താവിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രസ്തുതവിഷയത്തിലുള്ള അജ്ഞത എത്രകണ്ടു ദയനീയമാണെന്നു കേരളീയരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനാണു് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഉദ്യമിക്കുന്നതു്".

വേണാടും ഇതരരാജവംശങ്ങളും

വേണാടു് (ചിറവായ് അല്ലെങ്കിൽ തൃപ്പാപ്പൂർ, ചെറുവായല്ല), ആററിങ്ങൽ, കൊല്ലം (ദേശിങ്ങനാടു് അല്ലെങ്കിൽ ക്രൂപകം), ഇളയിടത്തു് (കുന്നമേൽ അല്ലെങ്കിൽ കൊട്ടാരക്കര), പേരകത്താവഴി (നെടുമങ്ങാടു്), കായംകുളം (ഓണാടു്) ഇവയെല്ലാം അന്യോന്യം അത്യന്തസംബന്ധമുള്ള സ്വരൂപങ്ങളായിരുന്നു എന്നുള്ളതു സുവ്യവിദിതമാകുന്നു. ആ വസ്തുത സ്ഥാപിക്കുവാൻ എത്ര രേഖകളും വേണമെങ്കിലും ഉദ്ധരിച്ചു കാണിക്കാവുന്നതാണു്. മി. രാമപ്പിഷാരടിയെ ഒഴിച്ചാൽ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തെപ്പററി സ്വല്പമായ ജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉള്ള യാതൊരാൾക്കും ഇതിനെപ്പററി സന്ദേഹം തോന്നുന്നതല്ല. പണ്ഡിതവരേണ്യനായ ശ്രീമാൻ ആററൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടിയുടെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രമെങ്കിലും ഈ മി. പിഷാരടി ഒന്നു വായിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു സാഹസപ്രസ്താവനയ്ക്കു മുതിരുന്നതല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വേണാട്ടു രാജകുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകൾ എന്ന പ്രകരണത്തിൽ (1) ആററിങ്ങൽശാഖ, (2) കൊല്ലംശാഖ, (3) ചിറവായ്ശാഖ, (4) ഇളയിടത്തുശാഖ ഇവയെപ്പററി ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചതിനുമേൽ "വേണാട്ടു

രാജവംശത്തിന്റെ മേൽ കാണിച്ച നാലുശാഖകളും തമ്മിൽ ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ നിലയിലുള്ള ബന്ധം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു......അതിലും വിശേഷിച്ച ശ്രാപകസ്വരൂപവും തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപവും തമ്മിൽ വളരെ അടുത്തബന്ധം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു." എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ തത്വം വിദേശികളായ ഗ്രന്ഥകാർക്കുപോലും അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. കൊല്ലം 918-ൽ വാൻഗോളോണെസ്സ് "This state (of Travancore) was formerly divided among five houses, Travancore, Attingal, Elleda Surovan, Peritally and Signatty; and since the first four have been now united they form the most powerful state in Malabar" എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഗൊളോണെസ്സ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചു രാജ്യങ്ങൾ വേണാടും ആറ്റിങ്ങലും ഇളയിടത്തു സ്വരൂപവും പേരകത്താവഴിയും ദേശിങ്ങനാട്ടുമാണെന്നു കാണാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു കൊല്ലത്തിന്റെയും കൊട്ടാരക്കരയുടേയും അപദാനങ്ങളും തികച്ചും പഴയ തിരുവിതാംകോടിന്റെ അപദാനങ്ങളും തന്നെയാണെന്നും അതിൽ ലേഖകൻ അരിശം കൊണ്ടിട്ടു കാര്യമില്ലെന്നും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി അറിയിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. കായംകുളത്തെ മാത്രമേ ഇവയിൽ കുറെയെങ്കിലും ഭിന്നമായി പിൽകാലത്തു മറ്റു ശാഖകൾ പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. കൊട്ടാരക്കരശാഖ കൊല്ലം 5-ാം ശതകത്തിൽമാത്രം ഉണ്ടായതാണു്. നെടുമങ്ങാട്ടുശാഖയുടെ ഉല്പത്തി അതിനും ഇപ്പുറമാകുന്നു. വേ

നാട്ടിൽനിന്ന് ആദ്യമായി ഉത്ഭവിച്ച ശാഖയാണ് കൊല്ലം. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം പരേതനായ കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ മുതലായ യഥാർത്ഥചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വഞ്ചിരാജവംശമേത്? കുലശേഖരബിരുദമാർക്ക്?

കൊട്ടാരക്കരരാജാക്കന്മാർക്കാണ് വഞ്ചിപാലബിരുദമുണ്ടായിരുന്നതെന്നും, വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്ക് അതില്ലായിരുന്നു എന്നും മി. പിഷാരടി പറയുന്നതിന്ന് ആധാരം—

"പ്രാപ്തനന്തശയനസ്ഥിതഃ പ്രിയതമ-
ശ്രീരോഹിണീജന്മനോ-
വഞ്ചിക്ഷ്മാവരവീരകേരളവിഭോ-
രാജ്ഞേ സ്വപ്നസ്യ നന്നാ."

എന്ന കൊട്ടാരക്കരരാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രകാമേഷ്ടിയാട്ടക്കഥയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനമാത്രമാണ്"; മറ്റുയാതൊന്നുമില്ല. "വഞ്ചിവാല വീരകേരളവർമ്മ രാമായണം എന്ന നാമാന്തരം ചില കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്ന ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്" എന്നുപന്യസിച്ചുകൊണ്ട് ലേഖകപ്രമാദം നിമിത്തം 'പ' 'വ' ആയതായിരിക്കണമെന്നും 'വഞ്ചിപാല' എന്നാണ് ആ ഭാഗം വായിക്കേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. 'വഞ്ചിവാല' എന്നാണ് ഗ്രന്ഥപാഠമെന്ന് ആര പ്രസ്താവിച്ചു?

'വഞ്ചിബാല' എന്നു തന്നെയാണു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിലെ പാഠം. അതുപോകട്ടെ. വഞ്ചിപദം കൊട്ടാരക്കര (ചെറിയ) കേരളവർമ്മരാജാവു് (ആട്ടക്കഥകളുടെ പ്രണേതാവു്) അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മാവന്റെയും പേരുകളോടുചേർത്തു പ്രയോഗിച്ചതു് ഇളയിടത്തുസ്വരൂപത്തിലെ പൂയംതിരുനാൾ വീരകേരളവർമ്മാ എന്ന ആ അമ്മാവനെ കൊല്ലം 798-മാണ്ടു കർക്കടകമാസം 3-ാംനു- വേണാട്ടു രേവതിതിരുനാൾ വീരരവിവർമ്മമഹാരാജാവു തന്റെ രാജ്യത്തേക്കു് അവകാശിയാക്കി ദത്തെടുത്തതിന്മേലാണെന്നു ഞാൻ വിജ്ഞാനദീപിക മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മറ്റുകൊട്ടാര സ്വരൂപം മറ്റുകൊണ്ടു സ്വരൂപത്തിന്റെ ബിരുദങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നതു സ്വാഭാവികമല്ലെന്നാണു് മി. പിഷാരടിയുടെ ഒരു ഉപരിപ്ലവമായവാദം. അദ്ദേഹം ഒരു ശ്ലോകമെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ നാടുവാണ വീരകേരളവർമ്മാവുതന്നെയാണു് വേണാട്ടിലേക്കു ദത്തുപോയതു്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അഭിമാനത്തിനു കാരണമായിരുന്നു എന്നതു "പ്രാപ്താനന്തഘനശ്രീയഃ" ഇത്യാദിശ്ലോകത്തിൽ നിന്നുതന്നെ വെളിവാകുന്നുമാണു്. എന്താണു് കവി പറയുന്നതെന്നു നോക്കുക. തന്റെ അമ്മാവൻ പ്രാപ്താനന്തഘനശ്രീയും പ്രിയതമശ്രീരോഹിണീജന്മാവുമാണു് എന്നു്. ഈ വിശേഷണങ്ങൾക്കു് ഒന്നിലധികം അർത്ഥമുണ്ടു്. അനന്തവും ഘനവും ആയ ശ്രീയെ അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ചു എന്നും, രോഹിണിനാളിൽ ജനിച്ച തമ്പുരാട്ടിയുടെ പുത്ര

ൻ അദ്ദേഹത്തിന് അത്യന്തം സ്വീകാര്യനായിത്തീൎന്നെന്നും വാച്യാൎത്ഥം. 'ചിത്രാരേവതീരോഹിണീഷു സ്ത്രിയാമുപ സംഖ്യാനം' എന്ന വാൎത്തികമനുസരിച്ചു രോഹിണിയെ ന്നാൽ രോഹിണീനക്ഷത്രജാതയായ സ്ത്രീ; ആ രാജ്ഞി യുടെ പുത്രൻ രവിവൎമ്മാവ്". 'അനന്ത' പദത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തിരുവനന്തപുരവുമായുണ്ടായ പുതിയ ബന്ധം വ്യഞ്ജിക്കുന്നു. അനന്തരേവതീയും രോഹിണീ ജാതനായ ബലരാമന്റെ സഹോദരനുമായ തിരുവാ മ്പാടി ശ്രീകൃഷ്ണനെ ഭജിക്കയാൽ ഇതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ഐശ്വൎയ്യവും ഇവിടെ ദ്യോത്യമാകുന്നു. അമ്മാവ നോടൊപ്പം അനന്തരവനും ആ നഗരത്തിൽ ആനന്ദിക്ക കയും വഞ്ചിപദം തന്റെ പേരോടുചേൎത്ത് എഴുതുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുസ്ഥിതി. വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൊട്ടാരക്കര രാജാവു വഞ്ചിപദം അത്തരത്തിൽ പ്ര യോഗിച്ചതായി മി. പിഷാരടിക്കു കാണിച്ചുതരുവാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ലല്ലോ.

ഇനി വഞ്ചിപദം വീരമാൎത്താണ്ഡ മഹാരാജാ വിന്റെ പൂൎവ്വന്മാർ ആരും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു ലേഖകൻ പറയുന്നതു് എത്രമേൽ അസംബന്ധമാ ണെന്നു തെളിയിക്കാം. പല രേഖകളും ഇതിനെ സംബ ന്ധിച്ചു കാണിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും ഏതാനും ചിലതു മാത്രം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

വേണാട്ടിനു വഞ്ചിയെന്നും 'വഞ്ചിവേണാടെന്നും' പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ പേരുണ്ടായിരുന്നു. 'വഞ്ചിവേന്തൻ' എന്നു ചേരരാജാക്കന്മാൎക്കുള്ള പല നാ

ര്യായങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. "പൂഴിയ, ന്നതിയൻ, കൊങ്കൻ പൊറൈയൻ, വാനവൻ, കുട്ടുവൻ, വാനവരമ്പൻ, വില്ലവൻ, കുടനാടൻ, വഞ്ചിവേന്തൻ, കൊല്ലിച്ചിലമ്പൻ, കോതൈ, കേരളൻ, പൊന്തിൻകണ്ണിക്കോൻ, പൊരുനൈത്തുറൈവൻ, ചേരലൻ, മലയമാൻ" ഈ പതിനേഴു പേരുകളും ദിവാകരമുനി കുറിക്കുന്നു.

"വില്ലവൻ, കൊങ്കൻ, വഞ്ചിവേന്തനേ
 പൊന്തിൻറാരോൻ
കൊല്ലിവെറ്പ്പൻ കുടക്കോ കുട്ടുവൻ
 കുടകൻ കോതൈ
മല്ലൽചേരതിയൻ വാനവരമ്പനാ
 മലയമാനേ
ചെല്ലുറീർ പൊറൈയനാറോൻ
 ചേരലൻ ചേരൻപേരേ".

എന്ന പാട്ടിൽ ചൂഡാമണികാരൻ പതിനാലു പേരുകൾ സ്മരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു നിഘണ്ടുക്കളിലും 'വഞ്ചിവേന്തൻ' (വഞ്ചിരാജാവു്) എന്ന പര്യായം വിട്ടിട്ടില്ല.

വഞ്ചിവേണാടെന്നാൽ വഞ്ചിവേളുകളുടെ നാടു്. വഞ്ചിവേളുകൾ എന്ന പേർ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചതു അവർ ചേരചക്രവർത്തികളുടെ ബന്ധുക്കളും പ്രതിനിധികളുമായി കേരളത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗം പരിപാലിച്ചുപോന്നതുകൊണ്ടാണു്. ക്രി. പി. 950-ഇടയ്ക്കു ജീവിച്ചിരുന്ന വിക്രമകേസരി എന്ന ഒരു രാജാവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊടുമ്പാളൂർ ശാസനത്തിൽ

"കാവേരീവാരിശോണാം സമകൃത രുധിരൈഃ
പല്ലവസ്യ ധ്വജിന്യാ
യോവീരോ വീരപാണ്ഡ്യം വ്യജയത
സമരേ വഞ്ചിവേളന്തകോള്ളൻ."

എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊടുമ്പാളൂർ ഇന്നു പുതുക്കോട്ടസംസ്ഥാനത്തിൽ ചേൎന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണു്. വിക്രമകേസരി പല്ലവരാജസേനയുടെ രക്തംകൊണ്ടു കാവേരിനദി ചുവപ്പിക്കുകയും വീരപാണ്ഡ്യൻ എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവിനെ ജയിക്കുകയും വഞ്ചിവേളിനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണല്ലോ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ശ്ലോകാൎദ്ധത്തിന്റെ അൎത്ഥം. ഇതിൽനിന്നു കൊല്ലം പത്താം ശതകത്തിലല്ല, ക്രി. പി. പത്താംശതകത്തിൽതന്നെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകളോടു വഞ്ചി എന്ന പദം അവരുടെ ശത്രുക്കൾപോലും ചേൎത്തിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണു്. വഞ്ചിവേണാടെന്ന പേർ കൊല്ലം പത്താം ശതകത്തിലെ കൃതികളിലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

ചേരന്മാരുടെ പ്രതിനിധികളാണു് തങ്ങൾ എന്നു തങ്ങളുടെ രാജധാനിയായ തിരുവനന്തപുരത്തു വഞ്ചിയൂർ എന്നു് ഒരു ഭാഗത്തിനു നാമകരണംചെയ്തും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. "വഞ്ചിയൂർ കററമൈറുറി അരുതുണവിരുത്തുപാടു" എന്നു മിത്രാനന്ദപുരം താമ്രശാസനത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ശാസനത്തിന്റെ കാലം ക്രി. പി. പതിമ്മൂന്നാം ശതകത്തോടടുപ്പിച്ചാണു്.

ക്രി. പി. സുമാർ 1177 മുതൽ 1195-വരെ വേണാടു ഭരിച്ചിരുന്ന വീര ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ (ഗോദമാർത്താണ്ഡവർമ്മ) മഹാരാജാവിനെ തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിൽ കൂവലൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകളുടെ കർത്താവെന്നു വിവരിച്ചു കാണുന്നു. "അകിലകലാവല്ലവൻ (അഖിലകലാവല്ലഭൻ) ചേരമാൻപെരുമാൾ വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡൻ (മാർത്താണ്ഡൻ) തിരുപ്പാപ്പൂർ മൂത്ത തിരുവടി" എന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുതഗാനങ്ങൾ ദ്രാവിഡകവിചക്രവർത്തി കമ്പരുടെ പുരസ്കർത്താവായിരുന്ന ചടയപ്പന്റെ പുത്രനായ പിള്ളൈപ്പെരുമാളെ പ്രശംസിച്ചുള്ളവയാണു്. ഈ രേഖയിൽനിന്നു ക്രി. പി. പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിൽ തന്നെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ 'വഞ്ചി'ക്കു പുറമേ 'ചേരമാൻപെരുമാൾ' എന്ന ബിരുദവും അവരുടെ നാമധേയങ്ങളുമായി ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു വിശദമാകുന്നു. ക്രി. പി. പതിനൊന്നാം ശതകത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ തന്നെ രാജേന്ദ്രചോളൻ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ചേരവംശത്തെ നാമാവശേഷമാക്കി എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിനു ശേഷം ആ വംശത്തിന്റെ ബിരുദങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ സംക്രമിച്ചു എന്നുള്ളതിനു ഒരു തെളിവാണു് ഈ രേഖ.

കൊല്ലം 348-ാമാണ്ടു വേണാടു വാണിരുന്ന ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ പുത്രിയുടെ പുത്രനായ ഇളയപെരുമാൾ, മാതൃവംശത്തിന്റെയും പിതൃവംശ

അതിന്റേയും രക്ഷയ്ക്കായി അഗസ്തീശ്വരം താലൂക്കിൽ ഇരവിപുത്തൂരിൽ 'ഉദയമാർത്താണ്ഡമണ്ഡപം' എന്നൊരു ശാല പണിയിക്കുകയും, അവിടെ തന്റെ മാതാവായ ഉദയമാർത്താണ്ഡത്രിഭുവനദേവിയുടെ വിഗ്രഹം കല്ലിൽ കൊത്തിവയ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് ആ സ്ഥലത്തുനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശിലാരേഖയിൽ കാണുന്നു. അതിൽനിന്ന് ഇളയപെരുമാളുടെ മാതൃവംശം ചേരം എന്നും പിതൃവംശം ശ്രീവല്ലഭം എന്നും വെളിവാകുന്നുണ്ടു്. ശ്രീവല്ലഭം പാണ്ഡ്യമാണു്. 'സ്വസ്തി, ചേരതിരുവംശംവിളങ്ക' എന്നിങ്ങനെയാണ് പ്രസ്തുതരേഖ ആരംഭിക്കുന്നതു്.

അടുത്തതായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നതു കൊല്ലം 661 മേടമാസം 1-ാംനു- നാഗരുകോവിലിനു സമീപമുള്ള (ഇടയാറക്കുടി) ഇടലാക്കുടിയിൽ പരശുരാമൻ പെരുന്തെരുവിലുള്ള ഒരു ശിലാശാസനമാണു്. അതിൽ 'സ്വസ്തി ശ്രീചേരവംശകിരീടപതി ജയസിംഹദേവനയിനാർ' എന്നൊരു വാചകം കാണുന്നു. അദ്ദേഹം ജയസിംഹനാട്ടു് (കൊല്ലം) ശാഖയിൽപെട്ട ഒരു രാജാവായിരുന്നു. പരശുരാമൻപെരുന്തെരുവിലെ (പട്ടാരുടെ കുടിക്കാറ്) പട്ടാരിയന്മാർക്കു ചില സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതാണു് രേഖയിലെ വിഷയം. 'ചേരവംശകിരീടപതി' എന്ന ബിരുദത്തിലെ 'കിരീടപതി' എന്ന ഭാഗം ഇന്നും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ബിരുദങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വന്മാരായ രണ്ടു മഹാരാജാക്കന്മാരെപ്പററി തിരുവനന്തപുരത്തു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. "558-ാമാണ്ടു ഐപ്പശിമാസം 11-ാംനു തിരുവുത്സവം കഴിഞ്ഞശേഷം കേരള കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയായി." ചേര ഉദയമാർത്താണ്ഡ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ പനയ്മാവിൽ ഇരുന്നരുളി ഇളങ്ങള്ളൂർ നമ്പിയാതിരിയേയും വരുത്തി ചേരമാൻ മുപ്പു കൊള്ളുവാൻ കുലശേഖരപ്പട്ടവും വച്ചു മുടിയും വച്ചു മുപ്പു നടത്തി; 634-ാമാണ്ടു മാർകഴിമാസം 20-ാംനു ഒരു കല്ലു കിടുവിച്ചു. ക്ഷത്രിയൻ ചേരമാൻ കോവിലകം വരുവാൻ. കോയിൽമുപ്പിനു വേണം വേണാടു നടത്തുവാൻ." ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഴ്ചക്കാലം ഉദ്ദേശം ക്രി. പി. 1435 മുതൽ 1469 വരെ ആയിരുന്നു.

ക്രി. പി. 1469 മുതൽ 1485 വരെ കൊല്ലവും വേണാടും ഭരിച്ചു അഖിലകലാവല്ലഭൻ (ചെമ്പക) ആദിത്യവർമ്മമഹാരാജാവു, ഇന്നു തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതെങ്കിലും അന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ ചേർന്നിരുന്ന തിരുക്കുറുങ്കുടി വൈഷ്ണവക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു വലിയ മണി നടയ്ക്കു വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതു കൊല്ലം 644-ൽ ആയിരുന്നു. ആ മണിയിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശ്ലോകം കൊത്തീട്ടുണ്ടു".

"ശ്രീമത്കോളംബവർഷേ ഭവതി ഗുണമ-
ണിശ്രേണിരാദിത്യവർമ്മാ

വഞ്ചീപാലോവിശാഖഃ പ്രസൃമരഖിലകലാ-
വല്ലഭഃ പശ്ച്ബായ്നാൽ
ചോരാലങ്കാരഘണ്ടാം തിലകിതജയസിം-
ഹാസനായശ്ശ്രീകരസ്ഥ-
പ്രോദ്യത്കോല്ലാബ്ദധാരൈരധിഗതചിറവായ്-
മണ്ഡലേന്ദ്രോമഹീന്ദ്രഃ”

പ്രസ്തുത പദ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെപ്പററി വഞ്ചീപാലൻ എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഈ പദ്യത്തിനു താഴെ തമിഴിൽ “ചെല്ലുകനാട്ടു ചിറവായി മന്നാതിതൻ തെൻവഞ്ചിയാൻ വിയലൊൻറകിലകലൈയാളുൻ കന്നിയാകുംവന്തോൻ” എന്നു് രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്.

ഈ ആദിത്യവർമ്മാവിൻെറ അനന്തരൻ (ചെമ്പക രാമൻ) രാമവർമ്മരാജാവു്, തൻെറ സ്മാരകമായി ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രത്തിൽ “ചെമ്പകരാമൻ മണ്ഡപം” എന്നൊരു മുഖമണ്ഡപം പണിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു കൊല്ലവർഷം 654-ൽ ആണു്. ആ മണ്ഡപത്തിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശ്ലോകം കൊത്തിക്കാണുന്നു.

“അബ്ദേ കോളംബസംജ്ഞേ വിശതി രവി
ഋഷഭേ ചിത്രയാതേ ഇലാന്ത്യേ
മൈത്രർക്കേ സേതുവാരേ പ്രതിപദവ-
നിതലഗനകേ രാമവർമ്മാ

കൈലാസാദ്രേസ്സുതുല്യം കലിതശുചിഗുണം
ശ്രീമതി ശ്രീശുചീന്ദ്രേ
വഞ്ചിക്ഷ്മാപാലചൂഡാമണിരകൃത പുരോ-
മണ്ഡപം ചന്ദ്രമൌലേഃ".

മേല്പടി ശ്ലോകത്തിൽനിന്നു് ഈ രാമവർമ്മരാജാവും വഞ്ചിപാലനെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു വായനക്കാർക്കു ബോധ്യമാകുന്നതാണു്.

കൊല്ലം 729 മീനം 12-ാംനു- മുതൽ 750 മീനം 28-ാംനു-വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്ത തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ പേർ വഞ്ചി ആദിത്യവർമ്മാ എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശാസനം അഗസ്തീശ്വരം താലൂക്കിൽപെട്ട കരിയമാണിക്കപുരത്തു കാണാനുണ്ടു്.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ അഞ്ചു തമ്പുരാൻ പാട്ടു് എന്നൊരു വില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടു് ഇന്നും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു കൊല്ലം എട്ടാംശതകത്തിൽ രചിതമായ ഒരു ദീർഘഗാനമാണു്. കൊല്ലം 704-ാമാണ്ടു വൈകാശി മാസം 1[illegible]-ാംനു- നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ അതിൽ വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ടു്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വരികൾ ആ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതാണു്.

1. "വഞ്ചിയിരവിമ്മതമ്പുരാനും
വഞ്ചിപ്പുരരാമതമ്പുരാനും
വഞ്ചിപ്പുരരാമതമ്പുരാനും
വഞ്ചിപ്പുലകലതമ്പുരാനും

വഞ്ചിപ്പുലകലതമ്പുരാനും
രാമവർമ്മർതമ്പുരാനും
രാമവർമ്മർതമ്പുരാനും
വഞ്ചി ആതിതിയതമ്പുരാനും
വഞ്ചി ശ്രുതിതിയതമ്പുരാനും
ഉണ്ണികേരളത്തിരുവടിയും.

2. പരരാമർ വാറവിടം എന്ന പതമണം
വീണ്ണും വഞ്ചി?
പലകലയാർ വാറവിടം
എന്ന പതമണം വീണ്ണും വഞ്ചി?
കായാതഇളങ്കുകപ്പാളപ്പതമണം വീണ്ണും വഞ്ചി.

3. ചെങ്കമികവാഴും ചോളലെചൂഴും
ചിറന്തപൂവിളപ്പുങ്ങൈരപ്പടവീട്ടിൽ [1]
അങ്കർ വാഴ് ചിങ്കാസകം വഞ്ചി
അരചർ തിരുപ്പാപ്പിൽ മൂത്ത മന്നർ

4. തെനാളത്തെപ്പടതനിലേ
വഞ്ചിപ്പുരരാമമന്നർ പട.

5. വഞ്ചിപ്പുരരാമതമ്പുരാനോ
വാഴയിളമുറനാട്ടകൊട്ടത്ത.

6. ചെന്തമിഴ്ചേരം വഞ്ചി-
തിരുപ്പാപ്പിൽ മൂത്തമന്നൻ.

7. കേട്ടില്ലയോ വഞ്ചിപ്പിറവാഴ്മന്നാ!

---

1. ചെങ്ങപ്പടവീട് — തിരുവിതാംകോട് (നഗരം).

8. തിങ്കൾക്കടച്ചൂടും വഞ്ചി
പ്പുരതാമർ മാളികമീതേറി.

9. മുഴ[1]വിനൊട്ടു തിരുവഞ്ചിയാദിത്യതമ്പുരാൻ
മുത്തുക്കറിച്ചിയിലെഴുന്നള്ളുവാരേ.

10. ചേരകുലപതി വഞ്ചിമന്നർ.

11. തൻകുലരാചനെയിതമായ്ക്കിടത്തിയേ

12. വഞ്ചിമന്നർ നാഞ്ചിനാട്ടിൽ പൊടിതാർ.

13. ഒന്നാകും മലങ്കവേണാം ചേരമാനേ!

1 . കറമില്ലാ വെറ്റിയുണ്ടേ ചേരമാനേ!

15. മുത്തമിഴ്ചേരർ വഞ്ചി കേരളപുരത്തിലും.

16. കുരവേലത്തുകപ്പുണ്ടോ
കാവലവർ റ്റുമം ചേരമാനേ?

17. പിറന്താർ വഞ്ചിയിലുവരചർ
പിരിയ[2]ത്തുള്ളവർ പൊന്നകുലമതിലേ.

18. ചകല(സകല)കലൈമാതാണ്ടതക്കേ
മതകരാറിയിൽപ്പിറന്തുള്ളോർ:

19. നകലൻ പലകല ആദിത്യൻറെ
നാടങ്കറിയവേ വളന്താർ മന്നർ.

20. ചേരമാൻ വഞ്ചിപ്പുലകലമന്നൻ
തീരൻ തിരുവുള്ളംപോറ്റ.

---

1. മുഴവ്—തരമതിറി പടഹം.

2. പിരിയം—പ്രിയം.

3. ആറ—ആറിനങ്ങൾ. മതകൾ—മതങ്ങൾ.

ഇവരിൽ സകലകലാവല്ലഭൻ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ 718-ലും പലകല ആദിത്യവർമ്മ 719 മകരം 9-ാംതീയതിയും തീപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു.

ശ്രീ. പി. ഒൻപതാംശതകം പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലെ കൃതിയായ കണിയാകുളത്തു (ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള) പോരിലും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരെ 'വഞ്ചി' എന്ന ബിരുദം ചേർത്തു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“പണ്ടുകൊരാൽ വഞ്ചിവേന്തൻ
പരിവുമൻ കല്യുളതാ-
വണ്ടർകോമാനെപ്പോററിയവ-
നിയാണ്ടിരിക്കും കാലം”

എന്നാണു് ആ പാട്ടാരംഭിക്കുന്നതു്. ആ പോർ നടന്നതു് 829-ൽ ആണു്. “ചീർമ മുത്താട്ടും വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡവർമ്മതമ്പുരാൻ” പത്മനാഭപുരത്തിനു സമീപമുള്ള “പുലിയൂർക്കുറിച്ചിയിൽ കരുമ്പാറയം മാളികയിലെ കൊത്തളത്തിൽ” എഴുന്നള്ളിയിരിക്കവെ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള യുദ്ധസന്നദ്ധനായി തിരുവിടത്തെ മുഖം കാണിക്കുന്നു. ആ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ അന്നത്തെ യുവരാജാവാണു്.

കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിലെ മറെറാരു പടപ്പാട്ടാണു് ഹെയ്ക്കുമാസസമരോത്സവം. അതിലെ പ്രതിപാദ്യം കണിയ്യൂർ, മററം എന്നീ രണ്ടു കരക്കാർ തമ്മിൽ ഒരു ചിങ്ങമാസത്തിൽ നടന്ന ഓണത്തല്ലാണു്. അതിൽ പറങ്കികളെപ്പററി പ്രകടമായ പ്രസ്താവനയുണ്ടെങ്കിലും ലന്തകളെപ്പററി ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ ലന്തക്കാർക്കു കേരളത്തിൽ പ്രാബല്യം ലഭിക്കുന്നതിനു മുൻ

പാണു് അതിന്റെ രചനയെന്നു് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതസമരവിനോദത്തിൽ പ്രധാനമായി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിച്ചുള്ള തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവും ദേശിങ്ങനാട്ടു മഹാരാജാവുമായിരുന്നു. അവരെപ്പററി,

"വഞ്ചിയിൽ വാണിടുന്നാകിയ മന്നവർ
രണ്ടിച്ചിരുപുറത്തും പടക്കോപ്പോടെ."

എന്നും

"ഉന്നമേയുള്ള വഞ്ചിമന്നനമാത്യരും
നിനച്ചു പടനിന്നനർത്ഥം പോക്കീടുവാ-
നാരിനി നല്ലതെന്നുമാത്രവേണ്ടവരെന്നും
ഒരേയായ് നിരൂപിച്ചു കാരിയം കല്പിച്ചപ്പോളം"

എന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഒടുവിൽ,

"വഞ്ചിവാഴുന്ന മന്നരഞ്ചൽ കൂടാതെവാഴ്ക"

എന്നു് ഈശ്വരപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അഞ്ചൽ എന്നാൽ ഭയമെന്നർത്ഥം.

ഡച്ചുകാർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചി എന്നീ കോട്ടകൾ പിടിച്ചു ചാഴിയൂർ താവഴിയിൽനിന്നു മൂത്ത താവഴിയിലേയ്ക്കു ദത്തുപോന്ന വീരകേരളവർമ്മാവിനെ കൊച്ചി മഹാരാജാവായി വാഴിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ വിശദമായി വർണ്ണിക്കുന്ന പടപ്പാട്ടു് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെപ്പററി വായനക്കാർ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതിനുമുൻപു വെട്ടത്തുനാട്ടിന്നു് അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരെ കൊച്ചിയിലേക്കു ദത്തെടുക്കുകയുണ്ടായി. അവരിൽ ഒടുവിൽ ശേഷിച്ച ഗോദവർമ്മ അന്നത്തെ മഹാരാജാവിനോടു മത്സരിച്ചു കൊ

ച്ചിരാജ്യത്തേക്കു തനിക്കുള്ള അവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ ഉപസർപ്പണം ചെയ്തു. എന്നാൽ മൂത്ത താവഴിക്കാണു് ന്യായമായ അവകാശം എന്നു ധരിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു ഗോദവർമ്മാവിനെ സഹായിച്ചില്ല. ആ ഭാഗം കവി താഴെ കാണുന്ന വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

"പടയിടയിൽ വഴുതി മറുതലയോടു ഗമിച്ചോരു
ബാഹുജവംശജൻ കോതവർമ്മൻ നൃപൻ
വലരിപുവിനോടു സമഗുണാകരനാകിയ
വള്ളുവർമന്നനും മറ്റു മന്ത്രികളും
കുരുകുലജവിജയസമരാചണനൂർവാഴും
കൂടലർകാലനിരവിവർമ്മൻതാനും
തെമ്മയൊടു നടന്നുചെന്നു നൃപതികുലപ്രവരന്മാർ
കണ്ടിതു വഞ്ചിപൻ മന്നനെയും താൻ.
ഹരിതരവരശയനമതിന്മുഖമൊടൊരാൾ
പള്ളികൊള്ളുമനന്തപുരം മേവിനാർ.
പാദപൂതന്മാരെ ചരണാരവിന്ദങ്ങളും
ഭക്തിയിൽ കണ്ടു തൊഴുതു നടകൊണ്ടാർ".

ഈ സംഭവം നടന്നതു കൊല്ലം 839-ൽ ആണു്. പടപ്പാട്ടു് ആയിടയ്ക്കുതന്നെ നിർമ്മിതമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതു സുസ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ശ്രീ പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് ഉമയമ്മറാണിയുടെ അവകാശിയായി 'വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡവർമ്മ' എന്നൊരു തമ്പുരാനുണ്ടായിരുന്നതായി വിവരിച്ചുകാണുന്നു. "വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡ

വർമ്മ എന്ന ആൺവഴിയും ഉണ്ണിക്കൊച്ചു പണ്ടാരത്തിലും കൂടി കിഴക്കോട്ടു പടയും കൊണ്ടുപോകയിൽ, കഴിഞ്ഞുറയിരുന്ന പട ഇടക്കോട്ടു വാങ്ങി ചെറുത്തു പട പൊരുകയിൽ, അവിടെനിന്നു മേല്പടിയാർ വാങ്ങിപ്പോകയിൽ, ആറ്റിങ്ങൽ മൂപ്പിൽനിന്നും പടയും കൽകളെത്തു കോട്ടയ്ക്കകത്തു എഴുന്നള്ളുകയിൽ" എന്നിങ്ങിനെയാണ് ആ രേഖ തുടർന്നുപോകുന്നത്. പ്രസ്തുത രേഖയുടെ കാലം കൊല്ലം 853-ാമാണ്ടാകുന്നു.

കോട്ടയത്തു കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക കൃതികളിലും തന്റെ പേരുമായി 'വഞ്ചി' എന്ന പദം ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"വഞ്ചിഭൂപാലകൻ കേരളവർമ്മന്റെ
പുഞ്ചിരിയും ഭൂദാനവും ഭക്തിയും"

എന്നു പാതാള രാമായണത്തിലും

"വഞ്ചിപുരാധീശൻ നെഞ്ചിൽത്തെളിയുന്ന"

എന്നും

"പുരാധീവഞ്ചിഭൂവരനോടെ നെഞ്ചി-
ലിരുന്നരുളുന്നോരനന്തശായിയാം
തിരുവനന്തപുരമമർന്നിട്ടും
തിരുവടിതാനും തുണെയ്ക്കണം മുദാ".

എന്നു ബാണയുദ്ധത്തിലും

"വഞ്ചിഭൂപനമേവം ചോദിച്ചോരനന്തരം"

എന്നു വൈരാഗ്യചന്ദ്രോദയത്തിലും കാണുന്നു.

'ശ്രുതമിഴച്ചോരും വഞ്ചികേരളമന്നവരും'

എന്നും

‘വഞ്ചികേരളവൎമ്മരോ കതിരവനോദയംപോലെ’

എന്നും പൂഇവാതപ്പാട്ടിലും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ വസ്തുതയെല്ലാം ഞാൻ വിജ്ഞാനദീപിക മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ അറിവു വച്ചുകൊണ്ടു മി. പിഷാരടി പറയുന്നതു “ഈ വഞ്ചിയെന്ന സ്ഥാനപ്പേരു കോട്ടയം പുരളീശന്മാരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം. ഈ സംഗതിയിൽനിന്നു തെളിയുന്നതു് ഈ സ്ഥാനം വേണാട്ടധിപതിയായ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂപ്പിലെ സ്വന്തമായുള്ള സ്ഥാനപ്പേരല്ലെന്നുള്ളതാണു്. ഈ സംഗതിയും ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മൎത്തവ്യമാണു്” എന്നാണു്. മി. പിഷാരടിക്കു് ആകെസന്ധി ഒന്നേയുള്ളു; വഞ്ചി എന്ന സ്ഥാനം കൊട്ടാരക്കര രാജാക്കന്മാരോ കോട്ടയത്തു രാജാക്കന്മാരോ ആരു വേണമെങ്കിലും കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ; തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാൎക്കു മാത്രം അതുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല; അതു മാത്രം. കോട്ടയത്തു കേരളവൎമ്മരാജാവു വഞ്ചി എന്ന പദം തന്റെ പേരോടുചേൎത്തു പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയതു് ഉമയമ്മറാണി രാജ്യരക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ വേണാട്ടിനു് അവകാശിയാക്കി ഒത്തും തിരുമാടമ്പും കഴിച്ചതിനുമേലാണെന്നു ഞാൻ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അദ്ദേഹം ഗൌനിക്കുന്നതേയില്ല. ഇതിനെപ്പററി വിജ്ഞേയങ്ങളായ പല വിവരങ്ങൾ വിജ്ഞാനദീപിക മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ കോട്ടയത്തു കേരളവൎമ്മതമ്പുരാനെപ്പററിയുള്ള എന്റെ ഉപന്യാസത്തിൽ അടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പോരുന്നതിനുമുൻപു കൊല്ലം

852-ൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തുനാട്ടു പുതിയ പള്ളിക്കോവിലകത്തു രവിവർമ്മതമ്പുരാനുമായി ചെയ്ത ഉടമ്പടിയിൽ 'വഞ്ചി' എന്ന പദം ചേർത്തിട്ടില്ല; ചേർക്കുവാൻ മാർഗ്ഗവുമില്ല. കേരളവർമ്മരാമായണത്തിൽ വഞ്ചിഭൂമി ഏതാണെന്ന് അദ്ദേഹം മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മഹാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ "അഞ്ചിതാനന്തഭോഗിമഞ്ചശായിയാം ദേവ"നെപ്പറ്റി ഒരു മനോഹരമായ വർണ്ണനയുണ്ട്. ആ വർണ്ണനാരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ "നാഞ്ചിനാട്ടതി കൊല്ലം വഞ്ചിഭൂവാസികളാൽ സഞ്ചിതപുണ്യപൂരം" എന്നാണ്. വേണാട്ടിനു കൊല്ലം 900-ാമാണ്ടിനു മുൻപുതന്നെ വഞ്ചിഭൂമിയെന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഇതിലധികമായി ഒരു തെളിവ് ആരും ആവശ്യപ്പെടുന്നതല്ലല്ലോ. "ശ്രീപതിയായിരുന്ന സ്വരൂപമൂപ്പരെന്ന്" വടക്കൻകോട്ടയത്തെ ജനങ്ങളുടെ കയ്യെഴുത്താണെന്നു മി. പിഷാരടിക്കു സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അവരും വഞ്ചിഭൂവാസികളാണെന്നു പക്ഷേ സമ്മതിക്കാം. കഴിയുമോ?

കൊട്ടാരക്കര അടക്കിയതിനു ശേഷമാണ് വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിനു വഞ്ചിപാലൻ എന്ന ബിരുദം സിദ്ധിച്ചത് എന്നാണല്ലോ മി. പിഷാരടി പറയുന്നത്. കൊട്ടാരക്കര അടക്കിയതു 910-ാമാണ്ടാണ്. 908-ാമാണ്ടത്തെ ഒരു ശിലാരേഖ ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിലുണ്ട്. അതിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പ്രസ്താവന കാണുന്നു.

"കോളംബേ ഗ്രഹലാബ്ദേ ദിനകൃതി വൃഷഗേ
വാസരേ ഭൂപസംഖ്യേ
വഞ്ചിക്ഷോണീമഘോനഃ ക്ഷിതിപകുലമണേ
രാമവർമ്മാഭിധസ്യ
സ്വസ്രീയസ്സൂനുരാർയ്യാ നിരുപമമഹിമാ
ബാലമാർത്താണ്ഡവർമ്മാ
പ്രൗഢം പ്രാഗേപടിയാളും മനസി നിരചിനോൽ
പത്മനാഭീയഗേഹം.

* * * * *

നിർമ്മായൈപ്യകോപലം മണ്ഡപമപി ച മഹാ
മണ്ഡപം ദീപശാലാ
യുക്താൻ ദിങ്മണ്ഡപാംശ്ചാപരമപി...ല-
ങ്കാരസന്താനസന്ത
സമ്യക് ശ്രീപരിവാരകപണിസഹിതാം
പത്മനാഭീയമൂർത്തിം
നിർമ്മാപ്യാസ്ഥാപയച്ച അപി ജലധിമിതേ
വത്സരേ മത്സ്യമാസേ."

ജലധിമിതമായ വത്സരം 908 ആണല്ലോ. അന്നുതന്നെ വഞ്ചിക്ഷോണീമഘവാവായ രാമവർമ്മാവിന്റെ സ്വസ്രീയനായ ബാലമാർത്താണ്ഡവർമ്മാ എന്ന് ആ മഹാരാജാവു തന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്? ആ കാലത്തു കൊട്ടാരക്കര പിടിച്ചടക്കി അവിടത്തെ രാജാക്കന്മാരുടെ വഞ്ചിവിത്തം സ്വായത്തമാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നുള്ള മുൻകരുതലോടുകൂടിയാണോ? പറയട്ടെ ഉത്തരം മി. പിഷാരടി.

"വലാരിപ്രസൂതനാം വഞ്ചീശനെയും
കലയേ ഹരി കല്മഷംകളവാൻ."

എന്നും രാമപുരത്തുവാരിയരും,

"വഞ്ചിക്ഷമാപാലബാലമാർത്താണ്ഡനാ-
മഞ്ചിതശ്രീകുലശേഖരാബ്ജാകരൻ"

എന്നും,

"വഞ്ചിരാജകുലോത്തമൻ കുലശേഖരപ്പെരുമാളഹോ
വടിവിലടിയനു വിനകളൊഴിവതിനാശ്രയം
പരമാശ്രയം"

എന്നും കുഞ്ചൻനമ്പിയാരും

"ശ്രുത്വാ വഞ്ചികുലാംബരാന്തരമഹാംഭാ-
ഭോനിധേർഭാനുമാൻ
ശ്രുത്വൈതല്പദം പ്രാഭൃത്യ ജഗതാമുൽകൃഷ്ടമാവൃക"

എന്നും

"വല്ഗത്കാഞ്ച രത്നമതി വിമലലക്ഷ്മീർ-
വഞ്ചീന്ദ്രപാണിഗ്രഹണോത്സവം സാ" എന്നും

"ഭാതി വഞ്ചീന്ദ്രയോദ്ധാനാം
യുദ്ധേസ്വപ്രാംശുബാഹുദാ"

എന്നും

"വഞ്ചികുലസോമം പ്രശംസതു."

എന്നും ദേവരാജകവിയും അവിടത്തെ അപദാനങ്ങളെ സ്തുതിച്ചിട്ടുള്ളതും അവയിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അവിടുന്നു വഞ്ചികുലജാതനെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ആ നവധിതമഹ്യന്ത പ്രസ്തുതകവികരംഗ നമ്പ്യാർ എന്തോ

രഹസ്യമായ ഉദ്ദണ്ഡശാസനത്തിന്റെ ഫലമായുള്ള അസത്യജല്പനപരമ്പരയാണെന്നു മി. പിഷാരടി ഇനിയും ദിവാസ്വപ്നംകണ്ടു സമാശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്; ഭാവനയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ആനന്ദാനുഭൂതിക്കു ഭംഗം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.

കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനം വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവു കൊല്ലം പിടിച്ചടക്കിയതിനുമേലാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചതു എന്ന് മി. പിഷാരടി പറയുന്നതും സത്യാവസ്ഥയ്ക്കു വിരുദ്ധമാണ്. ഞാൻ ഇതിനുമുൻപു സ്മരിച്ച കേരളരും (കേരളവർമ്മാ) ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മരും ദേശിങ്ങനാട്ടുശാഖയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. കൊല്ലം 767 മിഥുനം 22-ാംനു-മുതൽ 784 മേടം 3-ാംനു-വരെ തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ച തൃക്കേട്ടതിരുനാൾ ഇരവിവർമ്മരും, 736 കന്നി 6-ാംനു- മുതൽ 838 ചിങ്ങം 11-ാംനു-വരെ ഈ നാടുവാണ രേവതിതിരുനാൾ ഇരവിവർമ്മരും വേണാട്ടുശാഖയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. അവർക്കുണ്ടു കുലശേഖരബിരുദം. രേവതി തിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ വിളവങ്കോട്ടു തൊടുവെട്ടിപ്പുതയിലുള്ള ഒരു ശിലാശാസനത്തിൽ "819 മാണ്ടു ആവണിമാസം 20നു-............കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ അരചാവന്റെ തെക്കുള്ള നാടാൾകിറ എഴുതിവച്ചു............തിൻപടി നമ്മോടു അറിവിച്ചുംകൊണ്ടു പിഴച്ചവന്റെ" എന്നു കാണുന്നു. കുലശേഖരബിരുദം പണ്ടു ചേരരാജാക്കന്മാർക്കും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാർക്കും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു; അവരിൽ . ഇലാ

പുരുഷമേധവും ഹിരണ്യഗർഭദാനവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഷോഡശമഹാദാനങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ച് പുണ്യപുരുഷന്മാർ മാത്രം അതു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. എല്ലാവർക്കും ദീർഘായുസ്സു്, സമൈശ്വര്യം ഇവയുടെ അഭാവം നിമിത്തം അതു സാധിക്കാത്തതിലാണു് ചിലരുടെ പേരോടുകൂടി നാം ആ പദം പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഘടിപ്പിച്ചു കാണാത്തതു്.

ഈ അവസരത്തിൽ മി. പിഷാരടിയുടെ അറിവിനായി കേരളത്തിലെ ദേശചരിത്രഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനെന്നു സർവ്വസമ്മതനും കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രകർത്താവുമായ ശ്രീമാൻ കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ കൊച്ചിയിലെ ‘കൈരളി’ എന്ന മാസികയിൽ ‘വഞ്ചിരാജവംശം’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ 1092-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഉപന്യാസത്തിലെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യകമെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു് ഇങ്ങനെയാണു്:

“വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാർ പുരാതന ചേരരാജാക്കന്മാരുമായി സംബന്ധപ്പെട്ടവരും അവരുടെ അവകാശികളും അവരുടെ ഇന്നുള്ള പ്രതിനിധികളുമാകുന്നു.........കേരളത്തിലെ മൂന്നു പ്രധാന രാജകുടുംബങ്ങളായ വേണാട്ടു്, പെരുമ്പടപ്പു്, കോലം എന്നീ സ്വരൂപങ്ങളും മൂലത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നു എന്നുള്ള ഐതിഹ്യം ആസ്പദമില്ലാത്തതല്ലെന്നും, അവർ തമ്മിൽ പിന്നെ മറുവഴി സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും റിക്കാർട്ടുകളെക്കൊണ്ടു കാണുന്നു.”

തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബവും സാഹിത്യവും.

ഈ വിഷയത്തെപ്പററി മി. പിഷാരടി പറയുന്നതു് "കൊല്ലം 900-ാമാണ്ടിനു മുൻപു് തിരുവിതാംകൂർ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിനാകട്ടെ മലയാളസാഹിത്യത്തിനാകട്ടെ പറയത്തക്കതായ യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയും കാരണമായിട്ടില്ലെന്നും 900-ാമാണ്ടിനു മുൻപു് ഈ രണ്ടു സാഹിത്യകലകളെ സവിശേഷം പോഷിപ്പിച്ചുപോന്നതു് പെരുമ്പടപ്പു്, വെട്ടത്തു്, നെടിയിരിപ്പു്, കോലത്തിരി ഈ സ്വരൂപങ്ങളും അവരുടെ താവഴികളും സാമന്തന്മാരും മാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവം പക്ഷപാതം കൂടാതെ സാഹിത്യചരിത്രം പരിശീലിക്കുന്ന ഏവനും പ്രത്യക്ഷമാകും" എന്നാണു്. കൊല്ലം 900-ാമാണ്ടിനു മുൻപു് വേണാടു് മാത്രം സാഹിത്യത്തിനു യാതൊരു സാഹായ്യവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു സ്ഥാപിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു അത്യധികമായ മോഹമുണ്ടു്. പക്ഷേ അതു സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ഏതാനും ചില ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഈ സംഗതിയിലും വസ്തുസ്ഥിതി എന്തെന്നു വെളിപ്പെടുത്താം.

ദ്രാവിഡസാഹിത്യത്തിൽ ഒൻപതു "തിരുവിശൈപ്പാ" ഗാനകാരന്മാർ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ സവിശേഷം ആകർഷിക്കുന്നു. അവരാരെല്ലാമെന്നു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പാട്ടിൽനിന്നു വെളിവാകും.

"ചെമ്പൊന്നണിയമ്പലത്തുന്നിരുത്തനാർക്-
തിരുവിശൈപ്പാവുരത്തവർതിരുപ്പേർചൊല്ലിൻ-
പ്പൊമ്പുപുകഴ്ചെഴുതിരുമാളികൈത്തേവർ-
പരിചുടയചേന്തനാർ കരുവൂർത്തേവർ
നമ്പികാടവർ കോൻകണ്ടരാതിത്തൻ
നയ്യർവേണാട്ടടികൾതിരുവാലിയമുത-
നനുവിയോർപുകഴ്പുരുടോത്തമർചേതിരായ-
രാകവിവരൊമ്പതിന്മർതാമുരൈകണ്ണമൈവേ."

തിരുമാളികത്തേവർ, ചേന്തനാർ, കരുവൂർത്തേവർ, കാടനമ്പി, കണ്ടരാദിത്യൻ, വേണാട്ടടികൾ, തിരുവാലിയമുതനാർ, പുരുഷോത്തമനമ്പി, ചേതിരായർ ഇവരാണ് ആ നവരത്നങ്ങൾ. ഇവരെല്ലാം ചിദംബരത്തു നടരാജസ്വാമിയെപ്പററി മനോഹരങ്ങളായ ഗാനകൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ ചോളരാജാവായ കണ്ടരാദിത്യൻ ക്രി. പി. 948 മുതൽ 965 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. വേണാട്ടടികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികനാണെന്നറിയപ്പെടുന്നതിനാൽ ആ മഹാത്മാവും ക്രി. പി. പത്താം ശതകത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. വേണാട്ടടികളുടെ തിരുവിശൈപ്പാവിലെ ഒരു പാട്ടാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

"നിർവൃതിയെന്നതിനു കിട-
നെഴുന്നു തൊഴുതെഴുമ്പനേ-
നെൻറിയൊതുകാർനിനയാ-
തിരുനാലുതിരുക്കൈവെട്ടായ്;
കൻവൃപിരിതററപ്പോർ-
ക്കരുവിത്തിവരുവുമില്ലായ്;

നൻറിളവോ തിരുത്തിലെല്ലെ-
നരുയിലുമമ്മാനേ?"

ക്രി. പി. പത്താം ശതകത്തിലും വിദ്വാന്മാരായ കേരളകവികഠം തമിഴിൽ കവനം ചെയ്തിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിലൊരാളായിരുന്നു അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ പരിപാലിച്ച വേണാട്ടടികഠം.

മുവലൂർ ശിലാരേഖയിലെ ദ്രാവിഡഗാനങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവും പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു പണ്ഡിതകവിയുമായ ചേരമാൻപെരുമാഠം അഖിലകലാവല്ലഭൻ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ തൃപ്പാപ്പൂർ മൂത്തതമ്പുരാനെപ്പററി ഞാൻ മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ഭാഷാസാഹിത്യനഭസ്സിലെ പ്രത്യൂഷഭാസ്കരൻ ആരെന്നു മി. പിഷാരടി അറിയുമോ? രാമചരിതകർത്താവായ വേണാട്ടു രാമവർമ്മമഹാരാജാവ് (ശ്രീരാമകവി) ആണല്ലൊ; മററാരുമല്ല. "ദ്രമിഡസംഘാതാക്ഷരനിബദ്ധമെതുകമോനവൃത്തവിശേഷയുക്തം" എന്നു ലീലാതിലകകാരൻ ലക്ഷണം നിർവ്വചിക്കുന്ന പാട്ടെന്ന പ്രാചീനഭാഷാകാവ്യശാഖയിൽ ആ ഒരു ഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ലേ നമുക്ക് ഏതാവൽപര്യന്തം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ?

"താരിണങ്കിന്നതൊഴെക്കഴൽ മലർത്തങ്ങൾ മുലൈ-
ത്താവളത്തിലിളകൊള്ളുമരവിന്ദനയനാ!
ആരണങ്കളിലെങ്ങും പരമയോകികളുൾ-
ൻറാലുമെൻറുമറിവാനരിയ ഞാനപൊരുളേ!
മാരിവന്തതൊരു മാമലയെടുത്തതയും
മായനേ! യരചനായ്നിചിചരാതിപതിയെ

പോരിൽനിന്നൂണം മുടിത്തമയെടുത്തുപുകഴ്ത്താൻ
പോകിപോക ചന്ദനാ! കവിതയെന്നകതാരിൽചെയ്യേ!"

എന്നിങ്ങനെയുള്ള ശ്രുതിമധുരങ്ങളായ പാട്ടുകൾ അടങ്ങിയ ആ മഹാകാവ്യം മലയാളഭാഷയ്ക്കു വിലവേറില്ലാത്ത ഒരു കണ്ഠാഭരണമാകുന്നു. അതിന്റെ നിർമ്മാതാവ് ക്രി. പി. പതിമൂന്നാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

ആദ്യകാലം മുതല്ക്കുതന്നെ അനവധി പണ്ഡിതന്മാർ വേണാട്ടിൽ നിവസിച്ചിരുന്നു. അഗസ്തീശ്വരം താലൂക്കിൽപെട്ട വടിവീശ്വരം ഗ്രാമം വിദ്വാന്മാരുടെ ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നു. ക്രി. പി. പത്താം ശതകത്തിലോ പതിനൊന്നാം ശതകത്തിലോ ജീവിച്ചിരുന്ന കരിങ്ങമ്പള്ളി ലക്ഷ്മീദാസൻ നമ്പൂരി അവിടത്തെ ബ്രാഹ്മണരെ എങ്ങനെ വർണ്ണിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക.

"അഗ്രേ കശ്ചിദ്ദ്രുതഹുതഭുജാ-
മഗ്രഹാരോപചീർണ്ണാം
ശ്രൗതാഘോഷപ്രശമപണയിതാം
രാജവീഥ്യാണിതേപു

ചിത്രംചിത്രം ചിരപരിചയാൽ
ബാലകാൻ യത്ര സാമ്യം
വേദാംവേദാന്തഗ്രഹസൂക്താ-
വേദമധ്യാപയന്തേ."

അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: "അവിടെ അഗ്രഭാഗത്തിൽ രാജാക്കന്മാർ നല്കുന്ന ദാനങ്ങളിൽപോലും കാംക്ഷയില്ലാത്തവരും ആഹിതാഗ്നികളുമായ ബ്രാ

ദ്വിജന്മാരുടെ ഒരു അഗ്രഹാരമുണ്ട്". ആ അഗ്രഹാരത്തിൽ, വളരെക്കാലമായുള്ള പരിചയംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ച വൈദുഷ്യം നിമിത്തം ബാലന്മാരെ കാലംതോറും വേദാധ്യയനം ചെയ്യിക്കുന്നു ഗൃഹങ്ങളിലുള്ള ഗുരുക്കളാണ്". ഇത് അത്യാശ്ചര്യംതന്നെ." ഇതിൽനിന്നുതന്നെ വേണാട്ടു രാജാക്കന്മാർ വേദജ്ഞന്മാർക്ക് ധനാദിവിഭവങ്ങൾ ദാനംചെയ്യുന്നതിൽ എത്രമാത്രം ജാഗരൂകന്മാരായിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണല്ലോ.

വേണാട്ടിൽപെട്ട കന്യാകുമാരി, ശുചീന്ദ്രം, തിരുവട്ടാറ്", തിരുവല്ലം, അനന്തശയനം, വർക്കല മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അത്യന്തം വിശിഷ്ടങ്ങളാകയാൽ അവ അനവധി ഭക്തന്മാരെ നാനാദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആകർഷിച്ചുവന്നു. ശുചീന്ദ്രത്തെ ദിവ്യപരീക്ഷ അത്യന്തം പ്രാചീനമാണ്". ഇവയിൽ അനന്തശയനത്തിന്റെ (തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ) മാഹാത്മ്യം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അതിനോടു കിടപിടിക്കത്തക്ക ഒരു പുണ്യക്ഷേത്രം കേരളത്തിൽ മറ്റെങ്ങുംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലക്ഷ്മീദാസൻതന്നെ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്".

"ആനന്ദിഷ്യത്യനഘ! നിതരാമന്തരാത്മാ
　　　　യതസ്തേ
സ്യാനന്ദൂരം പുരവരമിതോ നാതിദൂരം മുരാരേഃ;
പൌരന്ദര്യാ വിജയിനി പുരസ്സമ്പദാ യത്ര ദേവ-
ശ്ശേതേ ഭോഗേ സ്വപിതി ഫണിനോ ഭാർഗ്ഗവീകാന്ത്യ
　　　　പീയൂഷ.

ക്ഷീരാംഭോധേരപി ധൃതികരം ധാമ തൽകൈടഭാരേ-
രാശ്ചര്യാംഭോനിധിരധിനിശം വിഭ്രമായ ഭ്രമേധാഃ
പൂർണ്ണം തീർത്ഥൈർഭുവനമഹിതൈർഭൂഷിതം
ഭൂതിസാരൈഃ
പുണ്യം ക്ഷേത്രം പരമുതസുഖം ഭോഗിനാം
യോഗിനാം ച.”

“ദേവേന്ദ്രരാജ്യപ്പൊലിമയെ വിജയിക്കുന്നതാണ്” ആ പട്ടണമെന്നും പാല്ക്കടലിനെക്കാൾ താമസിക്കുവാൻ സൌഖ്യം പത്മനാഭസ്വാമിക്ക് ആ പുണ്യക്ഷേത്രത്തിലുണ്ടെന്നും തീർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവിടം പൂർണ്ണവും ഭൂഷിതവുമാണെന്നും അതു ഭോഗികൾക്കും യോഗികൾക്കും ഒന്നുപോലെ ആനന്ദത്തെ നല്കുന്നതാണെന്നും ആ കവിസത്തമൻ വർണ്ണിക്കുന്നു.

കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിൽ വിരചിതമായ ഇടക്രമഞ്ചേരി നമ്പൂരിയുടെ ശ്രീപദത്തിൽ താഴെ ചേർക്കുന്ന പ്രസ്താവന കാണുന്നു.

“കന്യകമാരി ഗോകർണ്ണം മൂകാംബികയുമെന്നിവ;
സ്കന്ദക്ഷേത്രങ്ങൾ സേവിച്ചാൽ ഭുക്തിമുക്തിഫലം
ധ്രുവം.”

“ശുചീന്ദ്രം തിരുവട്ടാറു [illegible] ഭവനങ്ങളും
സേവിച്ചു തിരുവല്ലത്തു ശ്രാദ്ധവുംചെയ്തു മുക്തരായ്.
പൊന്നിൻകിരീടകടകാങ്ഗദകുണ്ഡലാഢ്യ-
ശ്രീവത്സപീതവസനം ഘനനീലവർണ്ണം
ഭോഗീന്ദ്രശായിനമനന്തപുരേ മുരാരിം

സേവിക്ക സോത്സവമിന്നേ ഗതാധ്വായിത്രദം."
"വല്ക്കലതീർത്ഥമാടീട്ടു കാണ്മൂ തത്ര ജനാർദ്ദനം."

"ശ്രൂണാം ഭവനങ്ങൾ" എന്നു തുടങ്ങിയ പത്തു ശിവാലയങ്ങളാകുന്നു.

ഇനി ഞാൻ എടുത്തു കാണിക്കുവാൻ പോകുന്ന പദ്യങ്ങളും പതിന്നാലാം ശതകം പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലോ അതിനു മുൻപോ ഉത്ഭവിച്ച ഒരു അപൂർവ്വമായ മണിപ്രവാളകൃതിയിൽ നിന്നാണു്. ആ ശതകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണു് ലീലാതിലകത്തിന്റെ നിർമ്മിതി എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിന്റെ ഒന്നാം ശില്പത്തിൽ

"തമിഴ്‌സംസ്കൃതമെന്നുള്ള സുമനസ്സുകൾകൊണ്ടൊരു
ഇണമാലതൊടുക്കിന്റേൻ പുണ്ഡരീകാക്ഷ
പൂജയായ്"

എന്നൊരു ശ്ലോകം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 'പൂജയാ' എന്ന പാഠം തെറ്റാണു്. ആ ശ്ലോകം ഏതു ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നാണെന്നു കേരളീയർ ഇതുവരെയും ധരിച്ചിട്ടില്ല. അതു തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തെയും ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തെയും മറ്റും വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു മണിപ്രവാളകൃതിയിൽപ്പെട്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഇദംപ്രഥമമായി അവരെ സന്തോഷപൂർവ്വം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കൃതിയിൽനിന്നു ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കാം.

ഉപക്രമം:—

"ഹരയേ നമ നിന്നാമൽച്ചരണങ്ങളിലെന്നിനം
ശരണാഗതനാകിന്റേൻ കരുണാകര! നിത്യമായ്.
മോക്ഷാർത്ഥമായിരിപ്പോരു ദീക്ഷപൂകിന്റതുണ്ടു ഞാൻ;

രക്ഷിക്കവേണ്ടുമെൻറക്ഷം നിക്ഷേപമായമഞ്ജലിഃ.
അനന്തപുരമെന്റിതുപമാനന്ദം കവിയായിതു; [1]
സ്തോത്രാമൃതരസം കൊണ്ടെൻ ശ്രോത്രപാത്രം നിറച്ചതും.
അതിന്നു ഇണയാമൊരു പതിയാക ഗജാനനൻ;
ഭക്ഷിക്ക പയറെള്ളപ്പമിവറ്റു പകവിരിപ്പവൻ.
കുംഭം പുസ്തകവും ദോകളാൽ സംഭരിക്കിന്റമൃതും
പിടിച്ചവരുന്നൻ നാവിന്മേൽക്കളിപ്പു കനസരസ്വതി.
നാരായണനവക്കിന്റ[2]മാരമൈവതി മഹേശ്വരൻ
ഉമയാ സഹ മച്ചിത്തേ രമിക്ക നിജവേശ്മനി.
ചരിതം പല ചൊല്ലിന്റേൻ ചരതന്ത്രേപ്പാതശങ്കയുമായ്;
പണിയില്ലയെന്നാലേറ്റം ഇണ ശങ്കരനാകയാൽ.
തമിഴ്സംസ്കൃതമെന്റുള്ള സുമനസ്സുകൾകൊണ്ടൊരു
ഇണമാലതൊടുക്കിന്റേൻ പുണ്ഡരീകാക്ഷപൂജയായ്."

തിരുവനന്തപുരം:—

"ശ്രീപാദതീർത്ഥമാടിപ്പോയ് ശ്രീതീർത്ഥന്തത്രകാണലാം;
ശ്രീകണ്ഠേശ്വരമെന്റുള്ള ശ്രീകൈലാസമനന്തരം.
കമ്പിടാമരനെപ്പുന്റു തമ്പിരാനെ സ്മരാരിയെ
ആരുമമ്പിളിയും ചൂടി നിത്യം പൂചിന മായനെ.
വേണാടർവരവും പിന്നെക്കാണലാമഗ്നിദണ്ഡപേ-
ആദ്യാടിക്കേട്ടിനേക്കാണാമൊപ്പിക്കലോടെട്ടകയും.
മരക്കലത്തിന്മേൽ വന്ന ചരക്കപലജാതിയും

1 തിരുവനന്തപുരം എന്ന ആരാമം എന്നെ കവിയാക്കിയിരിക്കുന്നു; ആ പട്ടണം കണ്ട നിമിഷത്തിൽ ഞാൻ കവിയായി എന്ന സാരം.

2 ഉവക്കിന്റ—സ്നേഹിക്കുന്ന.

എട്ടുമുപ്പപ്പുരങ്ങളുർ നടപ്പിതൊരവീഥിയിൽ.
കാന്തിയും ചെല്ലവും മിക്ക കാന്തല്ലർപ്പാലകാണലാം
ശ്രീനൂകോയിലുമെൻമുന്നിൽതോന്നും തത്ര മഠങ്ങളും.
പേണിമെത്താഴ്ളപോന്നേരമണയത്തഗ്രശാലയിൽ
ഉണ്ണിനു ചെൻറുനില്പ്പോരും നാനിപ്പോകിൻറലോക
ഇത്യാദി. ത്തം.”

പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയനാടകത്തിന്റെ പ്രണേതാവും രാജാനകരുയ്യകന്റെ അലങ്കാരസൂത്രത്തെ അധികരിച്ചു കാശ്മീരകനായ മംഖുകമഹാകവി നിർമ്മിച്ച അലങ്കാരസർവ്വസ്വവ്യാഖ്യയ്ക്കു സമുദ്രബന്ധനെക്കൊണ്ടു വിവൃതി രചിപ്പിച്ച സഹൃദയസാർവ്വഭൌമനും കവികുഞ്ജരനാദിപണ്ഡിതന്മാരുടെ പുരസ്കർത്താവുമായ ക്രി. പി. 1216 മുതൽ 1366 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന സംഗ്രാമധീരരവിവർമ്മചക്രവർത്തിയെ കൊല്ലത്തു രാജാവെന്നു പറഞ്ഞു പുറംതള്ളുവാൻ മി. പിഷാരടി ചെയ്യുന്ന ശ്രമം നിഷ്ഫലമാണ്. ഇതരരാജ്യങ്ങളുടെ പെരുമക്കു” അവയുടെ “താവഴികളെയും സാമന്തന്മാരെയും” ചേർക്കണമെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു വേണാട്ടിന്റെ താവഴിയായ കൊല്ലത്തെ എന്തുകൊണ്ടു ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹംതന്നെ ശാന്തമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയത്തിൽ രവിവർമ്മചക്രവർത്തി തന്നെപ്പറ്റി “സംഗീതശാസ്ത്രപാരദൃശ്വനാ, നിഖിലഗുണഗണരോഹണഗിരിണാ, കവിജനമയൂരകാലമേഘേന, സാഹിത്യവിദ്യാവിചക്ഷണേന, ദക്ഷിണഭോജേന” എന്നു വർണ്ണിക്കുന്നതിനു പുറമെ,

“സംഗ്രാമഭൂമിഷു സമസ്ത ച ധീര ഏതു
ശസ്ത്രേണ ബുദ്ധിവിഭവേന ച തൈര്യജ്ഞരാജാ
ഷ്പ്രാന്ധകാരിതധിയോ നൃപതീൻ ബുധാംശ്ച
ജിത്വാ പരം വിജയതേ രവിവർമ്മഭൂപഃ”

എന്ന പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വലിയ ചാലഗ്രാമത്തിലെ ശ്രീ വരാഹക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ഒരു ശിലാശാസനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പററി “കേരളദേശപുണ്യപരിണാമ” “നാമാന്തരകണ്ഠ” “കലശേഖരപ്രതിഷ്ഠാപിതഗരുഡധ്വജ” “ശ്രീ പത്മനാഭപാദകമലപരമാരാധക” “ധർമ്മതരുമൂലകന്ദ” “സദ്ഗുണാലങ്കാര” “ചതുഃഷഷ്ടികലാവല്ലഭ” “ദക്ഷിണഭോജരാജ” “സംഗ്രാമധീര” ഇത്യാദി വിശേഷണങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു. പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയത്തിന്റെ ഗുണപൌഷ്കല്യം സകല സഹൃദയന്മാർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്,

ലീലാതിലകത്തിനു മുൻപുള്ള മറെറാരു കൃതിയാണ് ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം എന്ന സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. ആ കാവ്യത്തിലെ സന്ദേശഹരനായ ആദിത്യവർമ്മമഹാരാജാവു വേണാട്ടുശാഖയിൽപെട്ട ഒരു പണ്ഡിതവരേണ്യനായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് അതിൽതന്നെ ധാരാളം തെളിവുണ്ട്.

“ആറല്ലോ ചൊല്ലമരസരണൌ സംസ്കൃതപ്രാകൃതാനാം;
മാറില്ലല്ലോ പുനരതിൽ നിനക്കിന്നുമംഗല്യകീർത്തേ!
ആറല്ലോ മുൻറവന്നിവിഷയേ ചെന്ന ഭാഷാവിശേഷം;
വേറല്ലേ നീ പറകിലവയിററിങ്കലും വീരമൌലേ!

രാജ്ഞാനാമങ്ഗിനിയ പതിനെട്ടിന്നമിൻറായുധാനാം
വിദ്യാനാം ച തഥാപി പെതമാറം വീരസങ്ഗ്രാമയോഃ!
നാലിന്നും മററുപതിന്നമിൻ കലാകൌശലാനാം
ഗ്രാമാണാം ച ത്രിശതേരിനാം വാസ്തുവോരാപ്പബന്ധോ!
ശൌണ്ഡീവേണസ്സനിശബ്ദരികാപതിതം
രാവണൻകൈ
സാരള്ളം നാള്ളണിനിറമെഴും തണ്ടി വീണാ പിന്നാക്കം
മററും വാദ്യോൽകരമന്തരിക്ഷിൻറ വാദ്യാളിതം തേ
കേരംപ്പണ്ണോവന്നിളയിലമരായീശ ഗന്ധർവ്വസംഘാഃ?"

ഇത്യാദി പദ്യങ്ങൾ പരിശോധിയ്ക്കുക. ഒരു മഹാരാജാവിന് അദ്ദേഹത്തിൻറ സകലകലാവല്ലഭത്വം നിമിത്തം സകലകല എന്നും സർവ്വജ്ഞനാഥൻ എന്നും ബിരുദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സർവ്വജ്ഞനാഥബിരുദം അവിടുത്തേക്ക് എങ്ങനെ സിദ്ധിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻറ വകയായി വടശ്ശേരി കൃഷ്ണസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ കൊത്തിട്ടുള്ള ഒരു ശിലാശാസനത്തിൽനിന്ന വ്യക്തമാകുന്നു. ആ ശാസനത്തിൽപെട്ട ചില പദ്യങ്ങളാണ് താഴിയിടു ഉദ്ധരിയ്ക്കുന്നതു".

"ശബ്ദജ്ഞോഽസ്മ്യഥ ലക്ഷ്യലക്ഷണഗുരു-
സ്സാഹിത്യസങ്ഗീതയോഃ
സ്മൃത്യർത്ഥതപുരാണശാസ്ത്രനിഗമാൻ
ജാനേ പ്രമാണാന്യപി;

ഷട്ത്രിംശത്സ്വപി ചേതിഷു ശ്രമഗുരുണൈണ-
ശ്ലോകേ; കലാനാം കലാ-
ന്യഭ്യാസേ; യുധിശ്രപതിംശ്ച വിജയേ;
സൽപ്പാത്രദാനാദൌസ്സ്യുതഃ."

"സാഹിത്യേ നിപുണാഃ കേചിൽ;
കേചിച്ഛാസ്ത്രേ ച കോവിദാഃ;
കേചിദ്ഗീതേ കൃതാഭ്യാസാഃ;
കേചിച്ഛസ്ത്രേ കൃതശ്രമാഃ;
ആദിത്യവർമ്മൻ! ഭവതഃ-
സ്സാമ്യമിച്ഛന്തി തേ കഥം;
പാരംഗതേന വിദ്യാനാ-
മേകാം വിദ്യാംസമാശ്രിതാഃ?"

ദശാവതാരചരിതമെന്നും അവതാരദണ്ഡകമെന്നും രണ്ടു ഭാഷാസ്തോത്രങ്ങളും മാത്രമെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളായി ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളു. അവയിൽ ആദ്യത്തെതു തിരുവനന്തപുരത്തു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിയേയും രണ്ടാമത്തേതു തിരുവട്ടാറ്റ് ആദികേശവസ്വാമിയേയും അധികരിച്ചുള്ളതാണ്.

"മാനംചേർ ചിറവായ്നരേന്ദ്രവരനാ-
മാദിത്യവർമ്മാഭിധം"

എന്ന് ആദ്യത്തേതിലും,

"ചേണാർന്നീടിന വേണാടഴകൊട്ടു-
പരിപാലിക്കുമാദിത്യവർമ്മ-
ക്ഷോണീപാലേന വാട്ടാറിതമൊട്ടു ഭക്ത്യാ
കേശവായ പ്രകൽപ്പ്യം"

എന്നു രണ്ടാമത്തേതിലും കവിമുദ്ര കാണുന്നുണ്ട്. അവിട്ടത്തെക്കാലത്തായിരിക്കണം ദൂതവാക്യം നാടകത്തിന്റെ ഭാഷാഗദ്യാനുവാദം എന്നു കൊച്ചി ഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ദൂതവാക്യം ഗദ്യത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ഉപപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലം 564-ാമാണ്ടു 'മിഥുനഞായറു പോകിന്റെ നാളിൽ' പതവക്കക ഗ്രന്ഥത്തിലിരുന്ന ചെറിയനാട്ട് ഉണ്ണിരാമൻ പകർത്തിയെഴുതിയതാണല്ലോ ആ ഗ്രന്ഥം. അന്നു വേണാടു വാണിരുന്ന ഈ ആദിത്യവർമ്മ മഹാരാജാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'ആദിത്യവർമ്മായ നമഃ' എന്നൊരു കുറിപ്പ് അതിൽ കാണുന്നുണ്ട്. . അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യഭാരകാലം ക്രി. പി. 1375 മുതൽ 1399 വരെയായിരുന്നു.

നാരായണന്റെ പുത്രനായ വാസുദേവൻ എന്നൊരു കവി ഈ ആദിത്യവർമ്മാവിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ചു രാമകഥ എന്നൊരു ഗദ്യകാവ്യം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"സതാം പരിത്രാണപരഃ സ്വമേധാ-
ജിതാരിഷഡ്വർഗ്ഗതയാ മഹീയാൻ
വിഭ്രാജതേ വിശ്രുതവിക്രമശ്രീ-
രാദിത്യവർമ്മാ നരലോകവീരഃ.

ചിരായ രക്ഷോപഗമേന കുർവ്വൻ
ഉർവ്വീം മുദം യഃ സുമനോജനാനാം
മഹീജയോദഞ്ചിതപുണ്യകീർത്തി-
രാമോദതേ രാമ ഇവ പ്രകാമം.

തസ്യാജ്ഞയാ സർവ്വജനീനവൃത്തേ-
രവിസ്തരാ രാമകഥാ പവിത്രാ
നിബധ്യതേ ഗദ്യമയീ മയേയം;
സന്തോനുഗൃഹ്ണന്തു നിതാന്തമസ്യാം"

ഇങ്ങനെ ആ കൃതി ആരംഭിച്ച്

"യം വാസുദേവമനുരൂപമവാപ പുത്രം
നാരായണോവിമല..................
പ്രാണായി തേന മനുവംശപതേഃ കഥേയ-
മാദിത്യവർമ്മനൃപതേഃ കൃതിനോനിദേശാൽ."

എന്ന പദ്യംകൊണ്ടവസാനിക്കുന്നു.

ലീലാതിലകത്തിൽ ഉദ്ധൃതങ്ങളായ ശ്ലോകങ്ങൾ പലതും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ആ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം കൃപകലശാന്വയത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഏതോ ഒരു പണ്ഡിതൻ രചിച്ചതാണെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിവരും. അതിൽ കാണുന്ന

"ദ്രോണായ ദ്രുപദം ധനഞ്ജയ ഇവ
ക്ഷ്മാപാലബാലോബലീ
വേണാട്ടിന്നടയോരു വീരരവിവ-
ർമ്മാഖ്യോയമുന്നാംപതിഃ
പാണ്ഡ്യം വിക്രമപൂർവ്വകം പടയിൽവ-
ച്ചാട്ടിപ്പിടിച്ചങ്ങനേ
പാണ്ഡ്യശായ കൊടുത്തു തസ്യ തനയാം
പത്മാനനാമഗ്രഹീൽ."

എന്ന പദ്യത്തിൽനിന്ന് വീരരവിവർമ്മാവും േ ണാട്ടുരാജാവാണെന്നു തെളിയുന്നതാണ്.

നിരണത്തുപണിക്കരെന്മാരുടെ മഹനീയങ്ങളായ കൃതികളിൽ ചിലതെല്ലാം നെയ്യാററിൻകര താലൂക്കിൽപ്പെട്ട മലയൻകീഴ് വച്ചാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. "ഉരഗേന്ദ്രമരാവതിസമമാകിയ ഉററനചെല്വമെഴും മലയിൻകീഴ് തിരുമാലിൻവല്ലഭനോടെയതല്ലാൽ" ഇത്യാദി പാട്ടുകൾ നോക്കുക. ഉഭയകവീശന്മാരായ ഈ പുണ്യശ്ലോകന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്നത് കൊ. വ. ആറാംശതകത്തിലാണ്.

സകലകലാമാർത്താണ്ഡവർമ്മാ, പലകലാ ആദിത്യവർമ്മാ, അഖിലകലാവല്ലഭൻ ആദിത്യവർമ്മാ എന്നീ രാജാക്കന്മാരെപ്പററി ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവർ വിദ്വാന്മാരായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവക്കു പ്രസ്തുത ബിരുദങ്ങൾ സംഘടിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ലല്ലോ.

സുഭഗസന്ദേശത്തിൽ നാരായണകവി തന്റെ പുരസ്കർത്താവായ രാമവർമ്മമഹാരാജാവിനെ വർണ്ണിക്കുന്നതു താഴെക്കാണുന്ന വിധത്തിലാണ്.

"വിദ്വേസ്ത്യുവ്യസ്തകേ ഭവതി വിബുധതോലാനശക്യോ
രാജാ രാമാഭിരാമമനസിജോ രാമവർമ്മാഭിധാനഃ
യേനസ്പൃഷ്ടാം ജഗതി ജയസിംഹാന്വ—
　　　　യോ യാതി കീർത്തിം
പാഥോരാശിഃ പരശുരചിതാ പാർശ്വേണ—
　　　　നേത്രനേയ.
മാനോ നീവീ മന്മസിജശരാഃ കിങ്കരാഃ
　　　　പ്രാർത്ഥിതാർത്ഥീ

ചാരോന്നേതും കവിരഭിമതഃ പ്രാണ-
ബന്ധുഃ കൃപാണീ
നീതിർമാർഗ്ഗാ നിഗമജനിതർദ്ദേശികോയ-
സ്യ ലോകേ;
താദൃങ്മൂർദ്ധ്യോജ്ജ്വലതി സുകൃതീ രാമവർമ്മാ-
ഭിധേയഃ."

ഈ മഹാരാജാവിന്റെ ജീവിതകാലം ക്രി. പി. പതിനാറാം ശതകത്തിലാണ്.

ഇനി കേരളോദയം എന്നൊരു കാവ്യത്തെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കാം. അത് ഈ രാമവർമ്മാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

"അസ്ത്യുജ്ജ്വലിതശ്രീർവഞ്ചിമഹാരാജ-
സന്താനസന്താനകരാജിതരാജഃ
സകേരളേശഃ സകലാവനീന്ദ്ര-
കണ്ഠസ്ഥലാലങ്കൃതിഹാരിതാംഗഃ.
നയേന സാക്ഷാദ്ധിഷണേന കീർത്ത്യാ
നളേന കർണ്ണേന ച ദാനശക്ത്യാ
കിരീടിനാ ജന്യജയേന യസ്യ
സദൃക്ഷതാസീച്ച ജിതാഖിലാരേഃ.
ശ്രീരാമവർമ്മാജനി ഭാഗിനേയ-
സ്തസ്യാസ്യരാമേവ കാർത്തികേയഃ
പ്രത്യർത്ഥിനസ്സംയതി യസ്യ ശൌര്യേ-
ർഗ്ഗം സമാസാദ്യ ലയം പ്രയാന്തി.
വഞ്ചിക്ഷ്മാഭൃതി ശ്രീസനാഗ്രജന്മേ
നന്ദതി നാനാരസഭാവപൂർണ്ണഃ;

യത്പാണിരല്പീകൃതകല്പശാഖീ
യന്മൂർത്തിരാവാസിതരാജ്യലക്ഷ്മീഃ.
രാജ്യേ യദീയേ ജനതാതിപുഷ്ടാ
ദൈന്യേന ദാരിദ്ര്യകൃതേന ഹീനാ
സദാ സദാചാരരതാ, നിരാസ്ഥാ
ധനേന്ദ്രദീയേ, ദയയാ സനാഥാ.
തസ്യാവനീമണ്ഡലശീതഭാനോ-
സ്സാഹിത്യവിദ്യാതിവിശേഷബുദ്ധേഃ
നിയോഗതോ നിർമ്മലകീർത്തിരാശേ-
ർദ്വിജപ്രവീണസ്യ ഗുണാലയസ്യ
മയാ മഹാകാവ്യപദാഭിധാനം
ഗുണം മഹാദേവമപി പ്രണമ്യ
പ്രവക്ഷ്യതേ പാപവിനാശഹേതു-
ശ്ചേതോഭിരാമം ചരിതം കഥസ്യ."

യദുനാഥാഭ്യുദയമെന്ന പത്തുസർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റൊരു കാവ്യമുണ്ട്. ആ കാവ്യം ഒരു കൂപകരാജ്ഞിയുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു വിരചിതമാണെന്നുള്ളതിന് അതിൽ തന്നെ തെളിവുണ്ട്.

"അസ്തി കൂപകക്ഷ്മാപാലവംശമൌലിദേവതാ
നിലയഃ സദ്ഗുണാളീനാം രാജ്ഞീ പ്രാ-
ഞ്ജല കന്യകാ.
ധന്യമന്യപ്രഭാനേന തനോതീം ജനസമ്മദം
അന്നപൂർണ്ണേശ്വരീമന്യാം മന്യന്തേ യാം മഹാജനാഃ.
ലാവണ്യസിന്ധോർമഥിതാല്ലാവിർഭൂതാം മനോഭുവാ
ഉദിതാം മന്യതേ ലോകാ മുദിതാം യാം നവാം രമാം.

യൽകീർത്തിനർത്തകീ ദിക്ഷു വിദിക്ഷു ച കൃതക്രമാ
സ്വർഗ്ഗിണാമാലയം പ്രാപ്യ നിഷ്ക്രമാദ്യ നൃത്യതി
സാഹിത്യസാരസർവ്വസ്വപാരീണതളിമേശയാ
ശ്യാമളാ നാടിതസ്വാപാ ഭാതി യൽകുലദേവതാ. *

* * * * *

ഭ്രാതാപി യസ്യാ ഭൂലോകത്രാതാ നീത(സ്പ്രീത)സ്സതാം
നിർമ്മാതി നിത്യമാദിത്യവർമ്മാ ശർമ്മാണി ധർമ്മവിത്.
ഇത്ഥമപ്യന്നഗണ്യസ്സൈശ്വര്യൈശ്വര്യങ്ങും ദധതീ മഹൽ
രാജതേജോമയീ ലോകേ രാജതേ യൽകനീയസീ.
ശ്രാവംശ്രാവം കഥാവിഷ്ണോർമ്മോദംമോദം മഹീയസീ
ആജ്ഞാപയദ്യോഗ്യസാമന്താ രാജ്ഞീ യാവത്തതേ സദാ.
തസ്യാഃ കലാധരാസ്യായാഃ പ്രീത്യൈത്യമധിഗീതാ മയാ
സംക്ഷിപ്താ സാക്ഷരപ്രാസാ ക്രിയതേ ഭഗവൽകഥാ.

* * * * *

ദേശികസ്യ കടാക്ഷേണ രാജ്ഞീവാഗംശതേന ച
ഭക്ത്യാ ച കൃഷ്ണേ പ്രാരബ്ധാ ബാലബോധിന്യധൈർമ്മയാ."

അത്യന്തം മനോഹരമായ ഒരു കാവ്യമാണ് യദുനാഥോദയം.

"അബ്ധിപൂർണ്ണസാമ്രാജ്യമധ്യേ മധുരാഗ്രണീഃ
അപരീകൃതപാകാരിനഗരീ നഗരീമണി."

എന്നിങ്ങനെ ആ കൃതി ഇടഞ്ഞുപോകുന്നു. ആദിത്യവർമ്മാവിന്റെ കനിഷ്ഠസഹോദരിയും അതിവിദുഷിയുമായ ഈ രാജ്ഞിയുടെ കാലം ഏതെന്ന് ഇനിയും നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അഖിലകലാവല്ലഭൻ

* 'സാഹിത്യ' ഇത്യാദി വിശേഷണം കലാദേവതക്കു ചേർപ്പിച്ചു ഈ രാജ്ഞിയുടെ വൈദുഷ്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുവാനാണ്.

ആദിത്യവർമ്മാവിനെയാണ് കവി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ക്രി. പി. പതിനഞ്ചാം ശതകത്തിലാണ് പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിന്റെ നിർമ്മിതി എന്നു വരണം. ഒന്നുകൂടി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചതിനുമേൽ വേണം നിശ്ചിതമായി ഒരഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ. ഏതായാലും അതിവിദുഷികളും കവികളുമായ പുണ്യമൂർത്തിമത്തമായ രാജ്ഞിമാർ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു വേറെ തെളിവ് ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ആററിങ്ങൽ റാണിമാരും കൃപാകരാജ്ഞിമാർ എന്നു പേരുള്ളവരായിരുന്നു.

ക്രി. പി. 1592 മുതൽ 1609 വരെ വേണാടു ഭരിച്ച വീരരവിവർമ്മകുലശേഖരൻ ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരളപുരം ശിലാശാസനത്തിൽ "പത്മനാഭപാദാരവിന്ദസേവകനായി, തുലാപുരുഷാദിഷോഡശമഹാദാനദാതാവുമായി, സകലവിദ്യാപാരഗതനുമായി, സജ്ജനരക്ഷാധുരന്ധരനുമായി, സമസ്തരിപുവർഗ്ഗതമോമാർത്താണ്ഡനുമായി" എന്നൊരു വാചകം കാണുന്നുണ്ട്. ആ രവിവർമ്മാവ് സംഗ്രാമധീരനെപ്പോലെ ഒരു ഉമയമ്മറാണിയുടെ പുത്രനായിരുന്നു. രാമായണസംഗ്രഹം എന്ന ഒരു കാവ്യം ഉമാദേവിയുടെ പുത്രനായ രവിവർമ്മാവിനാൽ വിരചിതമായി കാണുന്നുണ്ട്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ നോക്കുക.

"ലക്ഷ്മീവക്ഷോജരാജൽഘുസൃണസുരഭിതോ-
രസ്ഥലം പത്മനാഭം
ലോകാനാമേകനാഥം സകലമഹിത-
ക്ഷ്മാപതീനാം ശരണ്യം

വന്ദേ വൃന്ദാരകേന്ദ്രം വിമലമഖിലജഗൽ-
പാലനേ ജാഗരൂകം
സ്യാനന്ദൂരാഭിധാന പ്രഥിതപുരവരേ
ഭോഗിഭോഗേശയാനം.
ശ്രീപദ്മനാഭപദപങ്കജഭക്തിഭ്രമ-
പ്രാദുർഭവൽപ്രചുരസമ്മദമാനതജ്ഞഃ
രാജാ കഥാം രഘുപതേ രവിവർമ്മനാമാ
തൽസംക്ഷിപ്യക്ഷതി സതാം മുദമാതനോതു."

സങ്ഗ്രാമധീരന്റെ ശൈലിയല്ല പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതു മറെറാരു രവിവർമ്മകുലശേഖരന്റേതായോ അഥവാ കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ പരിപാലിച്ച രവിവർമ്മാവിന്റേയോ മറേറാ കൃതിയായിരിക്കാം എന്നേ തൽക്കാലം ഊഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഒടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ച രവിവർമ്മ മഹാരാജാവായിരുന്നതായി ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടു്.

കൊട്ടാരക്കര രാജാവിനേയും കോട്ടയത്തു തമ്പുരാനേയും പററി ഞാൻ മുൻപുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവർ നിമിത്തം ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉൽഗതിയെപ്പററി വീണ്ടും ഒരു വിവരണം നല്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവർക്കും തിരുവിതാംകൂറിനും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധത്തെപ്പററി ആ ഘട്ടത്തിൽ ഉപപാദിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്.

ഏതാനും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണു് ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇനിയും

വേണമെങ്കിൽ പലതും പ്രസ്താവിക്കാനുണ്ട്. സത്യാവസ്ഥ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും മി. പിഷാരടി കൊല്ലം 900-ാമാണ്ടുവരെ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്കൃതത്തിനോ ഭാഷയ്ക്കോ വക്തവ്യമായ യാതൊരു സാഹായ്യവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്യുകയാണ്! 'ശാന്തം പാപം' എന്നേ ഇതിനൊരു മറുപടി പറയാൻ കാണുന്നുള്ളൂ.

ഇനി എന്നേയും മററും പററി അദ്ദേഹം വ്യക്തിപരമായി ചില ദോഷാരോപണങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സ്വഭാവംകൂടി വായനക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹം തന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ "വഞ്ചിക്ഷ്മാപതി വീരകേരളനെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവാക്കിത്തീർക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ നവീനചരിത്രസ്മൃതികളെ പ്രാചീനചരിത്രത്തിൽ വെടിപ്പിക്കുവാനല്ല മോഹത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു മാത്രമേ പറവാനുള്ളൂ. ഇതു രാജഭക്തിക്കു എത്രയും ഉചിതമാണെങ്കിലും ചരിത്രത്തിന് ഒട്ടുംതന്നെ യോജിക്കുന്നതല്ല" എന്നും മറെറാരു ഭാഗത്തിൽ "രാജഭക്തി മാത്രം പ്രമാണിച്ച് രാജവംശമഹിമാനവർണ്ണനംചെയ്ത ചരിത്രങ്ങൾ അന്യഥാകരിച്ചതായി ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്". കൊല്ലം രാജാവായ സംഗ്രാമധീരനെ ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിലെ പൂർവ്വികനെന്നു വർണ്ണിക്കുക. ജഗദ്ഗുരുവായ ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ, ഭക്തശിരോമണിയായ വില്വമംഗലംസ്വാമിയാർ, തന്ത്രസമുച്ചയകാരനായ ചേന്നാസ്സ്

നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ട് എന്നിവർ തിരുവിതാംകൂർകാരാണെന്ന് എന്നു പ്രതിപാദിക്കുക, അഥവാ സൂചിപ്പിക്കുക എന്നു ഇറങ്ങീട്ടുള്ള സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളുടെ ചില സംരംഭവിശേഷങ്ങളും കാരണമായാവാം വിക്രമൻ, കാളിദാസൻ, വരരുചി, ഭോജൻ, ഭവഭൂതി, ഹർഷൻ മുതലായവരെ ദ്രാവിഡീകാരാക്കിത്തീർക്കാത്തതു് ആരുടെ ഭാഗ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല" എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതിനുമുൻപ് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതെല്ലാം വങ്കത്തം; അതു സഹിക്കാം; ഇതോ? തികച്ചും വഷളത്തം; ഇതെങ്ങനെയാണു് സഹിക്കാവുന്നതു്? ശങ്കരാചാര്യരുടെ ചരിത്രത്തെ അന്യഥാകരിക്കുന്നതു് അത്യന്തം ഉചിതമാണെന്നു് അതിസ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആരെന്തുപറയുന്നു അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരെയും നിരീക്ഷിക്കുന്നു എന്നേ പറയുവാനുള്ളൂ. കൊട്ടാരക്കരരാജാവു കൊല്ലം 798-ലെ മതിൽപെട്ട വീരകേരളവർമ്മയുടെ അനന്തരവനാകയാലാണു് അദ്ദേഹം വഞ്ചിപതം തന്റെ പേരുമായി ചേർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവാണെന്നു ഞാൻ ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ ജനിച്ച കാലടി ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ പെട്ടുകിടക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വല്ല അവസരത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഉണ്ടെങ്കിലെന്താണു് അതൊരസത്യപ്രസ്താവനയാണോ?* അദ്ദേഹം ഏതു രാജ്യ

* കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൽ ശങ്കരാചാര്യർ "ഇപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ...............ജനിച്ചു" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ത്തിൽ ജനിച്ചു എന്നു ഞാൻ പറയണമെന്നാണ് ലേഖകൻ കൊതിക്കുന്നതു്? ശ്രീ. പി. എട്ടാം ശതകത്തിൽ കൊച്ചി എന്ന പേരിൽ പ്രത്യേകമായി ഒരു രാജ്യമുണ്ടായിരുന്നുവോ? അതാതുകാലത്തെ ചരിത്രമനുസരിച്ചു കവികളുടെ ജനനസ്ഥലത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വന്നാൽ എന്തെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാമാണ് നേരിടാനിടയുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം അറിയുന്നുണ്ടോ?

ഇതേ അഭിപ്രായംതന്നെ അനേകം ലേഖനങ്ങളിലും അവയെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം 1938 ജൂലൈ മാസത്തിലെ കൊച്ചി രാമവർമ്മ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ജേർണലിലും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലാണെന്നു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. "Dealing with the cold facts of history, the reporter has given a poetic touch, when moved by a sense of patriotism he converts a notable Malayali into a Travancorean........This weakness has appeared in a pronounced form in some of the articles that appeared in the Hindu Supplement, issued in connection with the birthday of His Highness the Maharaja of Travancore. If we may follow the line of argument adopted there and elsewhere, we could as well say that Kalidasa and Harsha and Bhavabhuti, in short all eminent Sanskritists, are British subjects. Britisher would no doubt laugh at such a statement. Such implications when countenanced by scholars of

standing and repute. really deserve to be condemned.'' ഇങ്ങനെ ഒരപവാദപ്രചരണത്തിനു ലേഖകൻ കച്ചകെട്ടിത്തന്നെയിറങ്ങിയിരിയ്ക്കുകയാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ അനാശാസ്യമായ വ്യവസായത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളോ? പുണ്യശ്ലോകനായ കൊച്ചി വാഴ്ച്ചയൊഴിഞ്ഞ തിരുമേനിയുടെ തിരുനാമത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ബുള്ളെററിനും പൂജ്യപാദനായ ഇന്നത്തെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമവുമായി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കോളേജ് വക പത്രഗ്രന്ഥവും! കഷ്ടം!

മി. പിഷാരടി! നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ദുർവ്യവസായത്തിന് ഒരു പൂർണ്ണവിരാമമിടണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നന്മയെത്തന്നെ കരുതി നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അത്യന്തം വാത്സല്യമുള്ള ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ എന്ന നിലയിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ പ്രാന്തമനഃസ്ഥിതി അശേഷം അഭിലഷണീയമല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമൊന്നു പര്യാലോചനചെയ്യാൻ മനസ്സിലാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പററി കുറെക്കൂടി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക; പിന്നെ മതി ഈ കാകദന്തഗവേഷണം.

അനുബന്ധം

III

രാമനാട്ടത്തിന്റെ കൎത്താവു്.

രാമനാട്ടത്തിന്റെ കൎത്താവായ വഞ്ചിപാലവീരകേരളവൎമ്മാവു് ആരാണെന്നുകൂടി ആലോചിക്കാം. കൊട്ടാരക്കര ഗണപതി ക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ചാണു് ആദ്യമായി രാമനാട്ടം അരങ്ങേറിയതു് എന്നും, കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാന്റെ അഭ്യൎത്ഥനയാണു് സാമൂതിരിമഹാരാജാവു് നിരസിച്ചതെന്നുമുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കിട്ടാണു് കേരളവൎമ്മാവെ കൊട്ടാരക്കര സ്വരൂപത്തിലെ അംഗമായിട്ടു കരുതിപ്പോന്നിട്ടുള്ളതു്. പ്രസ്തുതമായ രണ്ടാമത്തെ ഐതിഹ്യം വേറെ രൂപത്തിലും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ഐതിഹ്യം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്നും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീമാൻ കുട്ടൻനായർ രാമനാട്ടത്തിനു വേറെ ഒരു കാലം ഉത്ഭാവനം ചെയ്തിട്ടില്ല. ശങ്കരകവിയെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ശ്രീമാൻ നായരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞങ്ങൾ തീരെ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു ആദ്യമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ശ്രീമാൻ നായർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഐതിഹ്യത്തിന്റെ രൂപാന്തരം പ്രകൃതത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായിത്തോന്നുന്നു. പ്രസ്തുത-ഐതിഹ്യപ്രകാരം കൃഷ്ണാട്ടക്കാരെ ആവശ്യപ്പെട്ടതു് കോട്ടയത്തു തമ്പുരാനാണത്രെ. സാമീപ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ ഐതിഹ്യത്തിന്റെ ഈ രൂപമാണു് ഏററവും സംഭാവ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അടുത്തു് വടക്കെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വരൂപി ആവശ്യ

പ്പെട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണനാട്ടക്കാരെ അയച്ചുകൊടുക്കാത്തതു് ഒരു അപമാനമായി കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. പ്രത്യുത, എത്രയോ ദൂരെ തെക്കോട്ടു നീങ്ങിക്കിടക്കുന്നതും, കുന്നലക്കോനാതിരിയുടെ പരമശത്രുക്കളുടെ നടുവിൽക്കൂടിപ്പോയി എത്തിച്ചേരേണ്ടതുമായ കൊട്ടാരക്കര സ്വരൂപത്തിലേയ്ക്കു് അത്തരത്തിൽ ഒരു മറുപടി കൊടുത്താൽ അതു് ഒരു അപമാനമായി കരുതേണ്ടതില്ല. എന്തായാലും അഭ്യർത്ഥനാനിരസനം ആണു് നവീനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങുന്നതിലേയ്ക്കു ഒരു പ്രേരകമായിത്തീർന്നതെങ്കിൽ അപേക്ഷകൻ കോട്ടയം സ്വരൂപിയായാൽ അത്യധികം അനുരൂപമായിരിക്കും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ വഞ്ചിപാലവീരകേരളൻ എന്തുകൊണ്ടു് കോട്ടയം തമ്പുരാനായിക്കൂടാ?

രാമനാട്ടക്കാരനായ വഞ്ചികേരളവർമ്മാവു് കോട്ടയത്തെ തമ്പുരാനായിരിക്കാമെന്നൂഹിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു് ഉപോദ്ബലകമായി വേറെ ചില സംഗതികൾ കൂടിയുണ്ടു്. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഗുരുവായ ശങ്കരൻ മധ്യേകേരളീയൻ; ഗ്രന്ഥകാരൻ വന്ദിച്ചിട്ടുള്ളതു് തിരുവില്വാമല ദേവനേയും ഇരിങ്ങാലക്കുട സംഗമേശ്വരനേയും മാത്രമാണു്. രാമനാട്ടത്തെ തുടർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള കഥകളികൾ കേരളവർമ്മാവിന്റെ മരുമകനായ കേരളവർമ്മാവിന്റേതു്; ഇവയെ തുടർന്നുണ്ടായതു് ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരനായ ഉണ്ണായിവാര്യരുടെ നളചരിതം. കൃഷ്ണനാട്ടത്തിനു കൊട്ടാരക്കരെപ്പോകുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുപോലെതന്നെയാണു് രാമനാട്ടത്തിനു കോട്ടയം കേരളവർമ്മാവായി ഒരു ബന്ധം

ലഭിക്കയാണല്ലൊ ബുദ്ധിമുട്ടു. രാമനാട്ടത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും കോട്ടയം തമ്പുരാക്കൽ നിന്നാണെന്നു് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ വൈഷമ്യമില്ലതാനും. പുറമെ ഉമയമ്മറാണിയുടെ സേവകനായ വഞ്ചിപുരളീശൻ കേരളവർമ്മാവു് വഞ്ചിവൃത്തു് ഉറച്ചു് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, രാമനാട്ടക്കാരനായ കേരളവർമ്മാവും തൽപ്രകാരം ഈ വൃത്തു് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ഈ രണ്ടു കേരളവർമ്മന്മാരും ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ അസ്ഥാനത്തിലല്ല. മാത്രമല്ല, വഞ്ചിവൃത്തത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും ചരിത്രവും നോക്കയാലും ഇത്തരത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നതാണു് സമീചീനതരമെന്നുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ടു്. പുറമെ, വഞ്ചിപുരളീശൻ കേരളവർമ്മാവു് തീപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യുവാനായി ഉമയമ്മറാണി 'നെടുമങ്ങാട്ടു്' കോയിക്കൽനിന്നു് കേരളവർമ്മയെ വരുത്തി ക്രിയ നടത്തിച്ചു എന്നു് ശ്രീമാൻ പരമേശ്വരയ്യർ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു്. അമ്മാമനല്ല വഞ്ചിവൃത്തു് മരുമകനായുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് ന്യായമാണല്ലൊ. വഞ്ചിപുരളീശൻ അമ്മാമൻ കേരളവർമ്മനോടൊപ്പം മരുമകൻ പുരളീശൻ കേരളവർമ്മാവും തെൻകേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണല്ലൊ അയ്യരുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു തെളിയുന്നതു്. അമ്മാവനെപ്പോലെതന്നെ മരുമകൻ തമ്പുരാനും കുറച്ചു വിദ്വത്ത്വവും കവിത്വവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നൂഹിക്കുന്നതു് അസ്ഥാനത്തിലല്ല. മരുമകൻ വഞ്ചി (പുരളീശൻ) കേരളവർമ്മാവു് രാമനാട്ടമെഴുതി കൊട്ടാര

ക്കരെ അരങ്ങേററിച്ചുവെന്നു് എന്നുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചുകൂടാ? ഈ മതത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതായ ചരിത്രസംഗതികളൊന്നും ഇതേവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുകൂടി ഈ പ്രകൃതത്തിൽ പറയേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ അഭിപ്രായം സ്ഥൂലദൃഷ്ട്യാ ഒറ്റത്തിരുത്തിനുള്ള ന്യൂനത പരിഹരിക്കുന്നതാണെന്നു മാത്രമല്ല, മദ്ധ്യകേരളത്തോടുകൂടിയുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ബന്ധം, രാമനാട്ടത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ കഥകളികളോടുള്ള കോട്ടയം തമ്പുരാന്റെ ബന്ധം എന്നീ സംഗതികൾ ഓർക്കുമ്പോൾ അത്യന്തം സംഗതമായിത്തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ വിഷയത്തെപ്പററിയുള്ള ദീർഘചർച്ച തൽക്കാലം നിർത്തിവയ്ക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു്, സാഹിത്യപ്രണയികളുടെ ശ്രദ്ധയെ ഈ വിഷയത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

A. R. P. PRESS, KUNNAMKULAM.

